Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2024/1619

2024 6 19

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2024/1619

2024 m. gegužės 31 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2013/36/ES, kiek tai susiję su priežiūros įgaliojimais, sankcijomis, trečiųjų valstybių filialais ir aplinkosaugine, socialine ir valdymo rizika

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę [1],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros [2],

kadangi:

(1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES [3] dalinių pakeitimų, susijusių su priežiūros įgaliojimais, sankcijomis, trečiųjų valstybių filialais ir aplinkosaugine, socialine ir valdymo (ASV) rizika, tikslas – toliau derinti bankų priežiūros sistemą ir taip gilinti bankų sektoriaus vidaus rinką. Kompetentingos institucijos turėtų siekti užtikrinti, kad priežiūros sistema, kaip apibrėžta toje direktyvoje, įstaigoms būtų taikoma proporcingai, ir visų pirma jos turėtų siekti kuo labiau sumažinti mažų ir nesudėtingų įstaigų atitikties užtikrinimo ir ataskaitų teikimo išlaidas, deramai atsižvelgdamos į rekomendacijas, išdėstytas 2021 m. Europos priežiūros institucijos (Europos bankininkystės institucijos) (EBI), įsteigtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 [4], paskelbtoje ataskaitoje „Atitikties priežiūros ataskaitų teikimo reikalavimams išlaidų tyrimas“, kuriomis siekta vidutines ataskaitų teikimo išlaidas sumažinti 10–20 %;

(2) kompetentingos institucijos, jų darbuotojai ir valdymo organų nariai turėtų būti nepriklausomi ir laisvi nuo politinės ir ekonominės įtakos. Interesų konfliktų rizika kenkia Sąjungos finansų sistemos vientisumui ir trukdo siekti tikslo sukurti integruotą bankų ir kapitalo rinkų sąjungą. Direktyvoje 2013/36/ES turėtų būti numatytos valstybėms narėms skirtos išsamesnės nuostatos, kuriomis būtų užtikrinama, kad kompetentingos institucijos, įskaitant jų darbuotojus ir jų valdymo organų narius, veiktų nepriklausomai ir objektyviai. Tokiomis aplinkybėmis turėtų būti nustatyti minimalieji reikalavimai, kad būtų išvengta interesų konfliktų ir apribotas „sukamųjų durų“ reiškinys, visų pirma numatant veiklos pertraukos laikotarpius, draudimą prekiauti prižiūrimų subjektų išleistomis priemonėmis ir ilgiausią kadencijos laikotarpį atitinkamiems valdymo organų nariams. EBI turėtų parengti kompetentingoms institucijoms skirtas tarptautine geriausia praktika grindžiamas interesų konfliktų prevencijos gaires;

(3) kompetentingos institucijos darbuotojai ir kompetentingos institucijos valdymo organų nariai, kuriems taikomi veiklos pertraukos laikotarpiai, turėtų turėti teisę gauti tinkamą kompensaciją, kurios tikslas turėtų būti kompensuoti jiems už negalėjimą tam tikrą laikotarpį įsidarbinti subjektuose, kuriems taikomi tie veiklos pertraukos apribojimai. Ši kompensacija turėtų būti proporcinga atitinkamo veiklos pertraukos laikotarpio trukmei, o dėl jos formos turėtų nuspręsti kiekviena valstybė narė;

(4) vykdydamos priežiūros funkcijas priežiūros institucijos turėtų elgtis kuo sąžiningiau. Siekiant padidinti skaidrumą ir užtikrinti aukštus etikos standartus, tikslinga, kad kompetentingos institucijos darbuotojai ir kompetentingos institucijos valdymo organų nariai kasmet pateiktų interesų deklaraciją. Toje deklaracijoje turėtų būti atskleista

[1] OL C 248, 2022 6 30, p. 87.
[2] 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. gegužės 30 d. Tarybos sprendimas.
[3] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).
[4] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

informacija apie darbuotojo ir nario turimas finansines priemones, kad būtų sumažinta dėl tų turimų priemonių galinčių kilti interesų konfliktų rizika, o kompetentingos institucijos galėtų tokią riziką tinkamai valdyti. Interesų deklaracija neturėtų daryti poveikio jokiam reikalavimui pagal taikomas nacionalines taisykles pateikti turto deklaraciją;

(5) pagrindinių banko paslaugų, nurodytų Direktyvos 2013/36/ES I priedo 1, 2 ir 6 punktuose, teikimas turėtų būti susietas su Sąjungos teisėje nustatytu aiškiu ir suderintu reikalavimu gauti veiklos leidimą, kuriuo turėtų būti nurodyta, kad trečiojoje valstybėje įsteigtos įmonės, siekiančios teikti tokias pagrindines banko paslaugas Sąjungoje, turėtų bent įsteigti filialą valstybėje narėje ir kad tokio filialo veiklos leidimas turėtų būti išduodamas vadovaujantis Sąjungos teisės aktais, nebent ta įmonė nori teikti banko paslaugas Sąjungoje per patronuojamąją įmonę;

(6) neturėtų būti daromas poveikis naudojimuisi banko paslaugomis už Sąjungos ribų, pavyzdžiui, Pasaulio prekybos organizacijos Susitarimo dėl įsipareigojimų finansinių paslaugų srityje kontekste. Reikalavimas įsteigti filialą Sąjungoje neturėtų būti taikomas paslaugų teikimo kliento prašymu atvejais, t. y. kai klientas arba sandorio šalis kreipiasi į trečiojoje valstybėje įsteigtą įmonę savo išimtine iniciatyva dėl banko paslaugų teikimo, įskaitant jų tolesnį teikimą, arba dėl banko paslaugų, glaudžiai susijusių su iš pradžių užsakytomis paslaugomis, teikimo. Perkeldamos šią direktyvą į nacionalinę teisę, valstybės narės turėtų turėti galimybę imtis priemonių klientų pagal galiojančias sutartis įgytoms teisėms išsaugoti. Tokios priemonės turėtų būti taikomos tik siekiant palengvinti perėjimą prie šios direktyvos įgyvendinimo ir turėtų būti apibrėžtos siaurai, kad būtų išvengta apėjimo atvejų. Siekiant užkirsti kelią taisyklių, taikomų trečiųjų valstybių įmonių teikiamoms tarpvalstybinėms banko paslaugoms, apėjimui, kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta galimybė stebėti tų paslaugų teikimą. Reikalavimas įsteigti filialą Sąjungoje taip pat neturėtų būti taikomas tarpbankiniams sandoriams ir sandoriams tarp maklerių. Be to, nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/65/ES ([5]) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 648/2012 ([6]) nustatytai veiklos leidimų išdavimo tvarkai, reikalavimas įsteigti filialą neturėtų būti taikomas tais atvejais, kai trečiųjų valstybių kredito įstaigos Sąjungoje teikia investicines paslaugas ir vykdo investicinę veiklą, išvardytas Direktyvos 2014/65/ES I priedo A dalyje, ir bet kurias priderintas papildomas paslaugas, pavyzdžiui, susijusį indėlių priėmimą arba kredito ar paskolų teikimą, kurių tikslas – teikti paslaugas pagal tą direktyvą, įskaitant prekybos finansinėmis priemonėmis paslaugų teikimą arba privataus turto valdymą. Tačiau tokia išimtimi turėtų būti atsižvelgiama į kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisykles, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2015/849 ([7]);

(7) kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti būtini įgaliojimai panaikinti kredito įstaigai išduotą veiklos leidimą, kai nustatoma, kad tokia kredito įstaiga žlunga arba gali žlugti, kai negalima pagrįstai tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis privačiojo sektoriaus priemonėmis ar priežiūros veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias tokios kredito įstaigos žlugimui ir kai pertvarkymo veiksmai nėra būtini viešojo intereso labui. Susiklosčius tokiai situacijai, kredito įstaiga turėtų būti likviduojama pagal taikytinas nacionalines bankroto procedūras arba kitokias procedūras, nustatytas tokioms įstaigoms pagal nacionalinę teisę, kuriomis būtų užtikrintas tvarkingas kredito įstaigos pasitraukimas iš rinkos; taigi, ji turėtų nutraukti veiklą, kurią vykdyti jai buvo išduotas leidimas. Tačiau nustatymas, kad įstaiga žlunga arba gali žlugti, neturėtų savaime reikšti, kad panaikinamas ir veiklos leidimas, kaip ir kitais atvejais, kai kompetentinga institucija turi teisę panaikinti veiklos leidimą. Kompetentingos institucijos turėtų naudotis savo įgaliojimais tokiu būdu, kuris būtų proporcingas ir kuriuo būtų atsižvelgiama į taikomų nacionalinių bankroto procedūrų, įskaitant esamas teismines procedūras, ypatybes. Įgaliojimais panaikinti veiklos leidimą neturėtų būti naudojamasi siekiant užkirsti kelią bankroto procedūros pradėjimui arba priversti ją nutraukti, pavyzdžiui, taikant teismo moratoriumą ar kitas priemones, kurių sąlyga – galiojanti licencija;

(8) finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, kurios yra bankų grupių patronuojančiosios įmonės, ir toliau turėtų būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/878 ([8]) nustatytas nustatymo ir patvirtinimo mechanizmas. Tuo

([5]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

([6]) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

([7]) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

([8]) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/878, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2013/36/ES nuostatos dėl subjektų, kuriems reikalavimai netaikomi, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, atlygio, priežiūros priemonių ir įgaliojimų bei kapitalo apsaugos priemonių (OL L 150, 2019 6 7, p. 253).

mechanizmu kompetentingoms institucijoms sudaroma galimybė įtraukti tam tikras finansų kontroliuojančiąsias bendroves ir mišrią veiklą vykdančias finansų kontroliuojančiąsias bendroves į savo tiesioginę priežiūros ir priežiūros įgaliojimų pagal Direktyvą 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ([9]) taikymo sritį, kad būtų užtikrintas konsoliduotas reikalavimų laikymasis. Tam tikromis aplinkybėmis kompetentingos institucijos turėtų turėti teisę savo nuožiūra netaikyti patvirtinimo reikalavimo finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei, kuri buvo įsteigta siekiant turėti įmonių kapitalo dalį. Be to, siekiant atsižvelgti į tam tikrų bankų grupių ypatumus, konsoliduotos priežiūros institucija turėtų turėti galimybę leisti finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, kurioms netaikomas patvirtinimo reikalavimas, neįtraukti į bankų grupės konsolidavimo taikymo sritį. Tačiau įgaliojimais neįtraukti tų subjektų į bankų grupės konsolidavimo taikymo sritį turėtų būti naudojamasi tik išimtinėmis aplinkybėmis, kai laikomasi visų taikytinuose teisės aktuose nustatytų sąlygų, ir tuo tikslu atitinkama bankų grupė turėtų įrodyti, kad kontroliuojantysis subjektas, kuris turėtų būti neįtrauktas, nedalyvauja tos bankų grupės valdyme arba nėra jam svarbus;

(9) kredito įstaigų priežiūros institucijoms turėtų būti suteikti visi būtini įgaliojimai, kurie joms leistų vykdyti savo pareigas ir apimtų įvairias prižiūrimų subjektų vykdomas operacijas. Tuo tikslu ir siekiant geriau užtikrinti vienodas sąlygas, priežiūros institucijoms turėtų būti suteikti visi priežiūros įgaliojimai, kad jos galėtų prižiūrėti reikšmingas operacijas, kurias gali vykdyti prižiūrimi subjektai. Todėl kompetentingoms institucijoms turėtų būti pranešama, jei prižiūrimo subjekto atliekamos reikšmingos operacijos, įskaitant prižiūrimų subjektų vykdomą finansų arba ne finansų sektoriaus subjektų reikšmingų akcijų paketų įsigijimą, reikšmingą prižiūrimų subjektų turto ir įsipareigojimų perdavimą arba tokį turto ir įsipareigojimų perdavimą prižiūrimiems subjektams, bendrovių susijungimus ir skaidymus, kuriuose dalyvauja prižiūrimas subjektas, kelia susirūpinimą dėl subjekto prudencinio profilio arba dėl galimos pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veiklos. Be to, kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai įsikišti reikšmingo akcijų paketo įsigijimų ir bendrovių susijungimų ar skaidymų atvejais;

(10) siekiant užtikrinti proporcingumą ir išvengti nepagrįstos administracinės naštos, papildomi kompetentingoms institucijoms suteikti įgaliojimai turėtų būti taikomi tik toms operacijoms, kurios laikomos reikšmingomis. Tik tokios operacijos kaip bendrovių susijungimai ar skaidymai turėtų būti automatiškai laikomos reikšmingomis operacijomis, nes tikėtina, kad naujas įsteigtas subjektas savo prudenciniu profiliu gerokai skirsis nuo subjektų, kurie iš pradžių dalyvavo susijungime ar skaidyme. Be to, bendrovių susijungimo ar skaidymo sandorius vykdantys subjektai neturėtų vykdyti tokių sandorių iš anksto negavę kompetentingų institucijų teigiamos nuomonės. Jei akcijų paketų įsigijimas laikomas reikšmingu, jį, taikydama tylaus pritarimo procedūrą, turėtų įvertinti atitinkama kompetentinga institucija;

(11) siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų įsikišti prieš įvykdant reikšmingą operaciją, joms turėtų būti pranešama iš anksto. Kartu su tokiu pranešimu turėtų būti pateikiama informacija, kuri yra būtina kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų įvertinti siūlomą operaciją prudenciniu ir kovos su pinigų plovimu bei kovos su teroristų finansavimu požiūriu. Tą vertinimą kompetentingos institucijos turėtų pradėti kai tik gauna pranešimą, kuriame pateikiama visa prašoma informacija. Tuo atveju, kai įsigyjama reikšminga akcijų paketo dalis arba kai siūlomoje operacijoje dalyvauja tik tos pačios grupės finansų suinteresuotieji subjektai, to vertinimo trukmė turėtų būti ribota;

(12) reikšmingos akcijų paketo dalies įsigijimo atveju, atsižvelgdama į vertinimo išvadą, kompetentinga institucija galėtų nuspręsti pareikšti prieštaravimą dėl operacijos. Kompetentingai institucijai per tam tikrą laikotarpį nepareiškus prieštaravimo, turėtų būti laikoma, kad tai operacijai pritarta;

(13) nuostatas, susijusias su kredito įstaigos kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimu, būtina suderinti su nuostatomis dėl įstaigos vykdomo reikšmingos akcijų paketo dalies įsigijimo, jei vykdant tą patį sandorį reikėtų atlikti abu vertinimus. Tinkamai nesuderinus šių nuostatų, dėl jų kompetentingų institucijų atliekamuose vertinimuose ir galiausiai jų priimamuose sprendimuose galėtų atsirasti tam tikrų neatitikimų;

(14) kalbant apie bendrovių susijungimus ir skaidymus pažymėtina, kad Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/1132 ([10]) nustatytos suderintos taisyklės ir procedūros, taikytinos visų pirma tarpvalstybiniams ribotos atsakomybės bendrovių susijungimams ir skaidymams. Todėl šioje direktyvoje numatyta kompetentingų institucijų atliekama vertinimo procedūra turėtų papildyti procedūrą, išdėstytą Direktyvoje (ES) 2017/1132, ir neturėtų prieštarauti nė vienai iš jos nuostatų. Tarpvalstybinių bendrovių susijungimų ir skaidymų atvejais, kuriems taikoma Direktyva (ES) 2017/1132, kaip vertinimo, ar laikomasi visų atitinkamų sąlygų ir ar tinkamai atliktos visos procedūros ir formalumai, kuriuos būtina atlikti pasirengimo bendrovių susijungimui ar skaidymui pažymėjimui gauti, dalis turėtų būti pateikiama kompetentingos institucijos pagrįsta nuomonė. Todėl tokia pagrįsta nuomonė

([9]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl riziką ribojančių reikalavimų kredito įstaigoms, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

([10]) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (OL L 169, 2017 6 30, p. 46).

turėtų būti perduota paskirtai nacionalinei institucijai, atsakingai už pasirengimo bendrovių susijungimui ar skaidymui pažymėjimo išdavimą pagal Direktyvą (ES) 2017/1132;

(15) kai kurias atvejais, pavyzdžiui, kai operacijoje dalyvauja įvairiose valstybėse narėse įsisteigę subjektai, norint vykdyti operacijas gali prireikti kelių pranešimų ir vertinimų iš skirtingų kompetentingų institucijų, todėl toms institucijoms būtina veiksmingai bendradarbiauti. Todėl būtina tiksliai apibrėžti bendradarbiavimo pareigas, visų pirma susijusias su išankstiniais tarpvalstybiniais pranešimais, sklandžiu keitimusi informacija, be kita ko, su institucijomis, atsakingomis už kovą su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, ir vertinimo proceso koordinavimu;

(16) EBI turėtų būti įgaliota parengti techninių reguliavimo standartų projektą, techninių įgyvendinimo standartų projektą ir gaires, kad būtų nustatyta tinkama naudojimosi papildomais priežiūros įgaliojimais sistema. Tame techninių reguliavimo standartų projekte ir techninių įgyvendinimo standartų projekte visų pirma turėtų būti nustatyta informacija, kurią turi gauti kompetentingos institucijos, elementai, kuriuos reikia įvertinti, ir bendradarbiavimas, reikalingas, kai dalyvauja daugiau nei viena kompetentinga institucija. Tie įvairūs elementai yra itin svarbūs siekiant užtikrinti, kad taikant pakankamai suderintą priežiūros metodiką būtų galima veiksmingai įgyvendinti nuostatas dėl papildomų įgaliojimų ir kad su jais susijusi papildoma administracinė našta būtų kuo mažesnė;

(17) filialai, kuriuos įmonės trečiojoje valstybėje įsteigia, kad galėtų teikti bankininkystės paslaugas valstybėje narėje, reguliuojami pagal nacionalinę teisę ir tas reguliavimas yra tik šiek tiek suderintas su Direktyva 2013/36/ES. Nors trečiųjų valstybių filialai užima didelę ir vis didėjančią Sąjungos bankų rinkų dalį, šiuo metu jiems taikomi tik labai bendri informavimo reikalavimai, bet netaikomi jokie Sąjungos lygmens prudenciniai standartai ar bendradarbiavimo susitarimai priežiūros srityje. Kadangi nėra jokios bendros prudencinės sistemos, trečiųjų valstybių filialams taikomi skirtingi įvairių prudencinių lygmenų ir aprėpties nacionaliniai reikalavimai. Be to, kompetentingoms institucijoms trūksta išsamios informacijos ir būtinų priežiūros priemonių, kad jos galėtų tinkamai stebėti konkrečią riziką, kurią kelia vienoje ar daugiau valstybių narių per filialus ir per patronuojamąsias įmones veikiančios trečiųjų valstybių grupės. Šiuo metu nėra integruotos jų priežiūros tvarkos, o kompetentinga institucija, atsakinga už kiekvieno trečiosios valstybės grupės filialo priežiūrą, neprivalo keistis informacija su kompetentingomis institucijomis, prižiūrinčiomis kitus tos pačios grupės filialus ir patronuojamąsias įmones. Dėl tokios reguliavimo fragmentacijos kyla rizika finansiniam stabilumui ir rinkos vientisumui Sąjungoje, ir ji turėtų būti pakankamai sumažinta sukūrus trečiųjų valstybių filialams taikytiną suderintą sistemą. Tokią sistemą turėtų sudaryti minimalieji bendri veiklos leidimų išdavimo, prudencinių standartų, vidaus valdymo, priežiūros ir atskaitomybės reikalavimai. Tas reikalavimų rinkinys turėtų būti rengiamas remiantis tais reikalavimais, kuriuos valstybės narės jau taiko trečiųjų valstybių filialams savo teritorijoje, taip pat atsižvelgiant į panašius arba lygiaverčius reikalavimus, kuriuos trečiosios valstybės taiko užsienio filialams, siekiant užtikrinti skirtingų valstybių narių sistemų nuoseklumą ir suderinti trečiųjų valstybių filialams taikytiną Sąjungos reguliavimo sistemą su vyraujančia tarptautine praktika šioje srityje;

(18) išduodamos leidimus trečiųjų valstybių filialams ir juos prižiūrėdamos, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę veiksmingai vykdyti savo priežiūros funkcijas. Tuo tikslu jos turi turėti prieigą prie visos būtinos informacijos apie trečiosios valstybės filialo pagrindinę įmonę, gaunamos iš atitinkamos trečiosios valstybės priežiūros institucijų, ir turėti galimybę veiksmingai koordinuoti savo priežiūros veiklą su trečiosios valstybės priežiūros institucijų priežiūros veikla. Prieš trečiosios valstybės filialui pradedant veiklą valstybėje narėje, kompetentingos institucijos turėtų stengtis sudaryti susitarimą su atitinkamos trečiosios valstybės priežiūros institucija, kad būtų sudarytos sąlygos bendradarbiauti ir keistis informacija. Toks susitarimas turėtų būti grindžiamas EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnio 5 dalį parengtais pavyzdiniais administraciniais susitarimais. Kompetentingos institucijos turėtų pateikti EBI informaciją apie tokius susitarimus. Kai neįmanoma sudaryti administracinio susitarimo pagal EBI parengtą pavyzdinį susitarimą, siekiant užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų vykdyti savo priežiūros funkcijas, jos turėtų turėti galimybę naudotis kitokiais susitarimais, pavyzdžiui, pasikeitimu laiškais;

(19) siekiant proporcingumo, trečiųjų valstybių filialams nustatyti minimalieji reikalavimai turėtų atitikti riziką, kurią jie kelia Sąjungos ir valstybių narių finansiniam stabilumui ir rinkos vientisumui. Todėl trečiųjų valstybių filialai turėtų būti priskiriami atitinkamai 1 klasei, kai jie laikomi keliančiais didesnę riziką, arba 2 klasei, kai jie laikomi mažais ir nesudėtingais ir nekeliančiais didelės rizikos finansiniam stabilumui, pagal Reglamente (ES) Nr. 575/2013 pateiktą sąvokos „maža ir nesudėtinga įstaiga“ apibrėžtį. Atitinkamai trečiųjų valstybių filialai, kurių apskaitos knygose valstybėje narėje užregistruoto turto suma yra 5 mlrd. EUR arba daugiau, turėtų būti laikomi keliančiais tokią didesnę riziką dėl savo didesnio dydžio ir sudėtingumo, nes jų žlugimas galėtų stipriai sutrikdyti valstybės narės bankininkystės paslaugų rinką arba jos bankų sistemos veikimą. Trečiųjų valstybių filialai, turintys leidimą priimti mažmeninius indėlius, taip pat turėtų būti laikomi keliančiais didesnę riziką nepaisant jų dydžio, jei tokių mažmeninių indėlių suma viršija tam tikrą ribą, nes jų žlugimas galėtų turėti poveikį labai pažeidžiamiems

indėlininkams ir galėtų būti prarastas pasitikėjimas valstybės narės bankų sistemos saugumu bei patikimumu ir jos gebėjimu apsaugoti piliečių santaupas. Todėl abiejų rūšių trečiųjų valstybių filialai turėtų būti priskiriami 1 klasės trečiųjų valstybių filialams;

(20) trečiųjų valstybių filialai taip pat turėtų būti priskiriami 1 klasei, jeigu pagrindinei įmonei taikomas reguliavimas, o to reguliavimo priežiūra ir įgyvendinimas nėra laikomi bent lygiaverčiais Direktyvos 2013/36/ES ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimams arba jeigu atitinkama trečioji valstybė yra įtraukta į sąrašą kaip didelės rizikos trečioji valstybė, kurios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimas turi strateginių trūkumų pagal Direktyvą (ES) 2015/849. Tie trečiųjų valstybių filialai kelia reikšmingą riziką Sąjungoje ir valstybėje narėje, kurioje jie įsisteigę, finansiniam stabilumui, nes jų pagrindinei įmonei taikomos reguliavimo arba kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos nepajėgia tinkamai įvertinti arba nepajėgia tinkamai stebėti specifinės rizikos, kylančios dėl filialo valstybėje narėje vykdomos veiklos, arba sandorio šalims valstybėje narėje kyla rizika dėl trečiosios valstybės grupės. Kad Komisija galėtų nustatyti, ar trečiosios valstybės bankų sektoriaus prudenciniai ir priežiūros standartai yra lygiaverčiai Sąjungos standartams, ji turėtų galėti pavesti EBI atlikti vertinimą ir pateikti ataskaitą dėl atitinkamos trečiosios valstybės bankų reguliavimo sistemos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį. EBI turėtų užtikrinti, kad vertinimas būtų atliekamas griežtai bei skaidriai ir taikant patikimą metodiką. Be to, EBI taip pat turėtų konsultuotis ir glaudžiai bendradarbiauti su trečiosios valstybės priežiūros institucijomis, vyriausybės departamentais, atsakingais už jos bankų sektoriaus reguliavimą, ir, kai tikslinga, su privačiojo sektoriaus šalimis, siekdama užtikrinti, kad su jomis būtų elgiamasi sąžiningai ir joms būtų suteikta galimybė per pagrįstą laikotarpį pateikti dokumentus ir pastabas. Be to, EBI turėtų užtikrinti, kad parengta ataskaita būtų tinkamai pagrįsta, kad joje būtų pateiktas išsamus įvertintų aspektų aprašymas ir kad ji būtų pateikta per pagrįstą laikotarpį. Siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti sprendimus dėl trečiųjų valstybių filialams taikomų bankų reguliavimo sistemų lygiavertiškumo. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([11]);

(21) kompetentingos institucijos turėtų turėti aiškius įgaliojimus kiekvienu konkrečiu atveju reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai prašytų veiklos leidimo pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinės dalies 1 skyrių, bent tais atvejais, kai tie filialai vykdo veiklą su klientais ar sandorio šalimis kitose valstybėse narėse, pažeisdami vidaus rinkos taisykles, kai jie kelia reikšmingą riziką Sąjungos arba valstybės narės, kurioje jie įsteigti, finansiniam stabilumui arba kai visų trečiosios valstybės filialų Sąjungoje, priklausančių tai pačiai trečiosios valstybės grupei, turto bendra suma yra 40 mlrd. EUR arba didesnė arba trečiosios valstybės filialo turto suma valstybėje narėje, kurioje jis įsteigtas, yra 10 mlrd. EUR arba didesnė. Be to, turėtų būti reikalaujama, kad kompetentingos institucijos įvertintų, ar trečiųjų valstybių filialai yra sisteminės svarbos, kai visų trečiosios valstybės filialų Sąjungoje, priklausančių tai pačiai trečiosios valstybės grupei, turto bendra suma yra 40 mlrd. EUR arba didesnė. Tokį visų tai pačiai trečiosios valstybės grupei priklausančių trečiųjų valstybių filialų, įsteigtų vienoje valstybėje narėje arba visoje Sąjungoje, vertinimą turėtų atlikti jų atitinkamos kompetentingos institucijos. Atliekant tą vertinimą pagal konkrečius kriterijus turėtų būti analizuojama, ar tie filialai nekelia tokio paties lygio rizikos Sąjungos ar jos valstybių narių finansiniam stabilumui, kaip įstaigos, kurios apibrėžiamos kaip sisteminės svarbos įstaigos pagal Direktyvą 2013/36/ES ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013. Kai kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad trečiųjų valstybių filialai yra sisteminės svarbos, jos turėtų tiems filialams nustatyti reikalavimus, kurie yra tinkami siekiant sumažinti riziką finansiniam stabilumui. Šiais tikslais kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai prašytų veiklos leidimo kaip patronuojamosios įstaigos pagal Direktyvą 2013/36/ES, kad galėtų toliau vykdyti banko veiklą valstybėje narėje arba visoje Sąjungoje. Be to, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę nustatyti kitus reikalavimus, visų pirma pareigą restruktūrizuoti trečiųjų valstybių filialų turtą arba veiklą Sąjungoje, kad tie filialai nebebūtų sisteminės svarbos, arba reikalavimą laikytis papildomo kapitalo, likvidumo, atskaitomybės arba informacijos atskleidimo reikalavimų, jeigu to pakaktų siekiant pašalinti riziką finansiniam stabilumui. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę nenustatyti nė vieno iš tų reikalavimų trečiųjų valstybių filialams, kurie vertinami kaip sisteminės svarbos; šiuo atveju jos turėtų pateikti pagrįstą pranešimą EBI ir valstybių narių, kuriose atitinkama trečiosios valstybės grupė yra įsteigusi kitų trečiosios valstybės filialų ar patronuojamųjų įstaigų, kompetentingoms institucijoms. Kad būtų atsižvelgta į poveikį Sąjungos mastu, kompetentingos institucijos, kurios nusprendžia pasinaudoti savo įgaliojimais reikalauti, kad patronuojamoji įstaiga gautų veiklos leidimą, turėtų iš anksto pasikonsultuoti su EBI ir atitinkamomis kompetentingomis institucijomis;

([11]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

(22) siekiant skatinti priežiūros sprendimų dėl trečiosios valstybės grupės, turinčios filialų ir patronuojamųjų įmonių visoje Sąjungoje, nuoseklumą, kompetentingos institucijos, atlikdamos sisteminės svarbos vertinimą, turėtų pasikonsultuoti su EBI ir valstybių narių, kuriose atitinkama trečiosios valstybės grupė yra įsteigusi kitų trečiosios valstybės filialų ar patronuojamųjų įstaigų kompetentingomis institucijomis, kad būtų įvertinta rizika finansiniam stabilumui, kurią atitinkamas trečiosios valstybės filialas galėtų kelti kitoms valstybėms narėms nei valstybė narė, kurioje jis yra įsteigtas;

(23) kompetentingos institucijos turėtų reguliariai tikrinti, kaip trečiųjų valstybių filialai laikosi atitinkamų reikalavimų pagal Direktyvą 2013/36/ES, ir taikyti tiems filialams priežiūros priemones, kad užtikrintų arba atkurtų tų reikalavimų laikymąsi. Siekiant palengvinti veiksmingą priežiūrą, kaip trečiųjų valstybių filialai laikosi tų reikalavimų, ir suteikti galimybę išsamiai apžvelgti trečiųjų valstybių grupių veiklą Sąjungoje, kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su bendra priežiūros ir finansine informacija, parengta pagal standartizuotus šablonus. EBI turėtų būti suteikti įgaliojimai parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose būtų nustatyti tie šablonai. Be to, siekiant užtikrinti, kad visa trečiųjų valstybių grupių, veikiančių Sąjungoje per trečiųjų valstybių filialus, veikla būtų visapusiškai prižiūrima, kad nebūtų apeinami toms grupėms pagal Sąjungos teisę taikytini reikalavimai ir būtų kuo labiau sumažinta galima rizika finansiniam stabilumui Sąjungoje, būtina įgyvendinti tinkamus kompetentingų institucijų bendradarbiavimo susitarimus. Visų pirma, 1 klasės trečiųjų valstybių filialai turėtų būti įtraukti į trečiųjų valstybių grupių Sąjungoje priežiūros institucijų kolegijų veiklos taikymo sritį. Jei tokios kolegijos dar nėra, kompetentingos institucijos turėtų įsteigti *ad hoc* kolegiją visiems tos pačios grupės 1 klasės trečiųjų valstybių filialams, jeigu ta grupė vykdo veiklą daugiau kaip vienoje valstybėje narėje;

(24) trečiųjų valstybių filialams taikytina Sąjungos sistema turėtų būti taikoma nedarant poveikio valstybių narių diskrecijai, kurią jos šiuo metu turi ir kuria naudodamosi jos paprastai gali reikalauti, kad tam tikrų trečiųjų valstybių įmonės vykdytų bankų veiklą jų teritorijoje tik per patronuojamąsias įstaigas, kurioms yra išduotas veiklos leidimas pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinės dalies 1 skyrių. Toks reikalavimas galėtų būti taikomas trečiosioms valstybėms, taikančioms bankų prudencinius ir priežiūros standartus, kurie nėra lygiaverčiai standartams, nustatytiems pagal valstybės narės nacionalinę teisę, arba gali būti taikomas trečiosioms valstybėms, kurių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimas turi strateginių trūkumų;

(25) nepaisant šiuo metu taikomų slaptumo taisyklių, kompetentingų institucijų ir mokesčių administratorių keitimąsi informacija reikėtų tobulinti. Bet kuriuo atveju informacija turėtų būti keičiamasi laikantis nacionalinės teisės ir, jei informacija gaunama iš kitos valstybės narės, atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų pasiekti susitarimą dėl informacijos atskleidimo;

(26) labai svarbu, kad įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės laikytųsi prudencinių reikalavimų, kad būtų užtikrintas jų saugumas ir patikimumas bei išsaugotas finansų sistemos stabilumas tiek visos Sąjungos lygmeniu, tiek kiekvienoje valstybėje narėje. Todėl Europos Centriniam Bankui (ECB) ir nacionalinėms kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai tinkamu laiku imtis ryžtingų priemonių, kai tos įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir jų faktiniai vadovai nesilaiko prudencinių reikalavimų ar priežiūros sprendimų;

(27) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, susijusias su sankcionavimo įgaliojimais, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės numatytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas administracines nuobaudas, periodines baudas ir kitas administracines priemones, susijusias su nacionalinių nuostatų, kuriomis Direktyva 2013/36/ES perkeliama į nacionalinę teisę, pažeidimais ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pažeidimais arba remiantis tomis nuostatomis arba tuo reglamentu kompetentingų institucijų priimtų sprendimų pažeidimais. Tos administracinės nuobaudos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės turėtų atitikti tam tikrus minimaliuosius reikalavimus, įskaitant minimalius įgaliojimus, kurie turėtų būti suteikti kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų jas taikyti, taip pat kriterijus, į kuriuos kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti jas taikydamos, skelbimo reikalavimus arba administracinių nuobaudų ar periodinių baudų dydžius. EBI turėtų būti suteikti įgaliojimai teikti ataskaitas apie kompetentingų institucijų bendradarbiavimą taikant administracines nuobaudas, periodines baudas ir kitas administracines priemones;

(28) valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti administracines nuobaudas, kai atitinkamam pažeidimui taip pat taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė. Nustatydamos administracinių nuobaudų ar kitų administracinių priemonių rūšį ir administracinių piniginių nuobaudų dydį, kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į visas ankstesnes baudžiamąsias sankcijas, kurios už tą patį pažeidimą buvo skirtos fiziniam ar juridiniam asmeniui, atsakingam už tą pažeidimą. Taip siekiama užtikrinti, kad administracinių ir baudžiamųjų bylų, susijusių su tais pačiais neteisėtais veiksmais, kumuliacijos atveju visos administracinės nuobaudos ir kitos administracinės priemonės, taikomos baudžiamaisiais tikslais, apsiribotų tuo, kas būtina atsižvelgiant į atitinkamo pažeidimo sunkumą. Tuo tikslu valstybės narės turėtų įdiegti tinkamus mechanizmus, kuriais būtų užtikrinta, kad kompetentingos institucijos ir teisminės institucijos būtų tinkamai ir laiku informuojamos apie visus administracinius ar baudžiamuosius procesus, pradėtus prieš tą patį fizinį ar juridinį asmenį;

(29) administracinės piniginės nuobaudos turėtų turėti atgrasomąjį poveikį, kad fizinis ar juridinis asmuo, pažeidžiantis nacionalines nuostatas, kuriomis Direktyva 2013/36/ES perkeliama į nacionalinę teisę, arba pažeidžiantis Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, ateityje nebesiimtų tokių pačių ar panašių veiksmų. Administracinės piniginės nuobaudos juridiniams asmenims turėtų būti taikomos nuosekliai, ypač nustatant didžiausią tokių nuobaudų sumą, kurią apskaičiuojant turėtų būti atsižvelgiama į atitinkamos įmonės bendrą metinę grynąją apyvartą. Tačiau šiuo metu bendra metinė grynoji apyvarta, kaip tai suprantama Direktyvoje 2013/36/ES, nėra nei pakankamai išsami, nei pakankamai aiški sąvoka, kad būtų galima užtikrinti vienodas sąlygas taikant administracines pinigines nuobaudas. Siekiant užtikrinti nuoseklų skaičiavimą visoje Sąjungoje, Direktyvoje 2013/36/ES turėtų būti pateiktas elementų, kurie turi būti įtraukti apskaičiuojant bendrą metinę grynąją apyvartą sąrašas;

(30) be administracinių piniginių nuobaudų skyrimo, kompetentingoms institucijoms taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai skirti periodines baudas įstaigoms, finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir tiems valdymo funkciją atliekančio valdymo organo nariams, vyresniajai vadovybei, pagrindines funkcijas atliekantiems asmenims, kitiems reikšmingą riziką prisiimantiems darbuotojams ir bet kuriems kitiems fiziniams asmenims, kurie, kaip nustatyta, pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pareigos laikytis nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2013/36/ES, arba savo pareigų pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 arba pagal kompetentingos institucijos remiantis tomis nuostatomis arba tuo reglamentu priimtą sprendimą, pažeidimą. Valstybės narės turėtų nustatyti konkrečias taisykles ir veiksmingus mechanizmus, susijusius su periodinių baudų taikymu. Periodinės baudos turėtų būti taikomos, jei reikalavimas ir toliau pažeidžiamas. Nedarant poveikio asmenų, kuriems tai taikoma, procedūrinėms teisėms pagal taikytiną teisę, įskaitant teisę tiems asmenims būti išklausytiems, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę taikyti periodines baudas neprivalėdamos pažeidimą padariusiai šaliai prieš tai pateikti prašymą, nurodymą ar įspėjimą, kuriuo būtų reikalaujama vėl užtikrinti atitiktį. Kadangi periodinėmis baudomis siekiama priversti fizinius ar juridinius asmenis nutraukti daromą pažeidimą, periodinių baudų taikymas neturėtų trukdyti kompetentingoms institucijoms už tą patį pažeidimą vėliau skirti administracines nuobaudas. Turėtų būti galima periodines baudas nustatyti tam tikrą dieną ir pradėti jas taikyti vėliau. Jei valstybės narės nėra numačiusios kitaip, periodinės baudos turėtų būti apskaičiuojamos už kiekvieną dieną;

(31) siekiant užtikrinti kuo didesnį veiksmų pasirinkimą, kai padaromas pažeidimas, ir padėti užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, nepriklausomai nuo to, ar už tokius pažeidimus skiriamos administracinės nuobaudos ar kitos administracinės priemonės pagal nacionalinę teisę, valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti papildomas administracines nuobaudas, didesnes administracines pinigines nuobaudas ir periodines baudas.

(32) Taikydama periodines baudas, kompetentinga institucija turėtų atsižvelgti į galimą periodinės baudos poveikį pažeidimą padariusio juridinio ar fizinio asmens finansinei padėčiai ir siekti išvengti situacijų, kai dėl baudos pažeidimą padaręs fizinis ar juridinis asmuo taptų nemokus arba jam kiltų rimtų finansinių sunkumų arba bauda sudarytų neproporcingai didelę fizinio asmens metinių pajamų arba juridinio asmens bendros metinės apyvartos procentinę dalį. Kompetentingos institucijos taip pat turėtų užtikrinti, kad periodinės baudos būtų taikomos valdymo organo nariams, vyresniajai vadovybei, pagrindines funkcijas atliekantiems asmenims, kitiems reikšmingą riziką prisiimantiems darbuotojams ir bet kuriems kitiems fiziniams asmenims, kurie, kaip nustatyta, yra tiesiogiai, individualiai arba kolektyviai atsakingi už pažeidimą;

(33) išskirtinėmis aplinkybėmis, jeigu pagal valstybės narės teisinę sistemą negalima taikyti šioje direktyvoje numatytų administracinių nuobaudų, turėtų būti galima administracinių nuobaudų taisykles išimtinai taikyti taip, kad nuobaudą inicijuotų kompetentinga institucija, o ją skirtų teisminės institucijos. Vis dėlto būtina, jog tos valstybės narės užtikrintų, kad tokių taisyklių ir nuobaudų taikymo poveikis būtų toks pat, kaip ir kompetentingų institucijų skiriamų administracinių nuobaudų. Todėl numatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios;

(34) siekiant numatyti tinkamas sankcijas už nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2013/36/ES, pažeidimus ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pažeidimus, turėtų būti papildytas pažeidimų, už kuriuos taikomos administracinės nuobaudos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės, sąrašas. Todėl reikėtų iš dalies pakeisti Direktyvoje 2013/36/ES pateikiamą pažeidimų sąrašą;

(35) 2018 m. sausio 1 d. pradėjus taikyti 9-ąjį tarptautinį finansinės atskaitomybės standartą „Finansinės priemonės“ (9-ąjį TFAS), modeliavimo metodu grindžiamo tikėtinų kredito nuostolių skaičiavimo rezultatai turi tiesioginės įtakos įstaigų nuosavų lėšų sumai ir teisės aktuose nustatytiems rodikliams. Tais pačiais modeliavimo metodais remiamasi apskaičiuojant tikėtinus kredito nuostolius, kai įstaigos taiko nacionalines apskaitos sistemas. Todėl svarbu, kad kompetentingos institucijos ir EBI susidarytų aiškią nuomonę apie šių skaičiavimų poveikį pagal riziką įvertinto turto verčių intervalui ir nuosavų lėšų reikalavimams, kurie taikomi panašioms pozicijoms. Tuo tikslu lyginamoji analizė turėtų apimti ir tuos modeliavimo metodus. Atsižvelgiant į tai, kad įstaigos, apskaičiuojančios nuosavų lėšų reikalavimus pagal standartizuotą kredito rizikos metodą, taip pat gali naudoti modelius tikėtiniems

kredito nuostoliams apskaičiuoti pagal 9-ąjį TFAS, tos įstaigos taip pat turėtų būti įtraukiamos į lyginamąją analizę, atsižvelgiant į proporcingumo principą;

(36) Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 buvo iš dalies pakeistas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/876 ([12]), kuriuo nustatyta peržiūrėta rinkos rizikos sistema, kurią sukūrė Bazelio bankų priežiūros komitetas. Alternatyvus standartizuotas metodas, kuris naudojamas taikant šią naują sistemą, leidžia įstaigoms modeliuoti tam tikrus parametrus, naudojamus apskaičiuojant pagal riziką įvertintą turtą ir nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti. Todėl svarbu, kad kompetentingos institucijos ir EBI susidarytų aiškią nuomonę apie pagal riziką įvertinto turto verčių intervalą ir nuosavų lėšų reikalavimus, kurie taikomi panašioms pozicijoms, ne tik taikant alternatyvų vidaus modelio metodą, bet ir taikant alternatyvų standartizuotą metodą. Dėl to rinkos rizikos lyginamoji analizė turėtų apimti peržiūrėtus standartizuotus ir vidaus modelio metodus atsižvelgiant į proporcingumo principą;

(37) pasauliui pereinant prie tvarios ekonomikos, kaip įtvirtinta Paryžiaus susitarime ([13]), 2015 m. gruodžio 12 d. priimtame pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją (toliau – Paryžiaus susitarimas), ir Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkėje iki 2030 m., reikės esminės socialinės ir ekonominės transformacijos, o šio proceso sėkmė priklausys nuo to, ar pavyks sutelkti didelius finansinius išteklius iš viešojo ir privačiojo sektorių. Europos žaliuoju kursu, kurį Komisija pristatė savo 2019 m. gruodžio 11 d. komunikate, Sąjunga įsipareigoja iki 2050 m. užtikrinti neutralų poveikį klimatui. Finansų sistema atlieka svarbų vaidmenį remiant šią pertvarką, kuri siejama ne tik su pasinaudojimu atsiversiančiomis galimybėmis ir tokių galimybių palaikymu, bet ir su tinkamu rizikos, kuri gali kilti dėl šios pertvarkos, valdymu. Kadangi ta rizika gali turėti įtakos tiek atskirų įstaigų, tiek visos finansų sistemos stabilumui, būtina sustiprinta prudencinė reguliavimo sistema, kuri geriau integruotų susijusią riziką;

(38) beprecedentis perėjimo prie tvarios, neutralaus poveikio klimatui ir žiedinės ekonomikos mastas turės didelį poveikį finansų sistemai. 2018 m. Centrinių bankų ir priežiūros institucijų tinklas finansų sistemai žalinti (angl. *Network of Central Banks and Supervisors for Greening the Financial System*) pripažino, kad su klimatu susijusi rizika yra finansinės rizikos šaltinis. 2021 m. liepos 6 d. Komisijos komunikate „Perėjimo prie tvarios ekonomikos finansavimo strategija“ (atnaujintoje tvaraus finansavimo strategijoje) pabrėžiama, kad ASV rizika ir rizika, kylanti dėl fizinio klimato kaitos poveikio, biologinės įvairovės nykimo ir visų pirma platesnio ekosistemų aplinkos būklės blogėjimo, yra precedento neturintis iššūkis Sąjungos ekonomikai ir finansų sistemos stabilumui. Šiai rizikai būdingi tam tikri ypatumai, pavyzdžiui, ji yra perspektyvinio pobūdžio ir daro ryškų poveikį trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais. Atsižvelgiant į su klimatu susijusios ir kitokios rizikos aplinkai, pavyzdžiui, kylančios dėl aplinkos būklės blogėjimo ir biologinės įvairovės nykimo, specifiką tiek pertvarkos, tiek fizinės rizikos požiūriu, visų pirma reikia, kad tokia rizika būtų valdoma ilgąjį, ne mažiau kaip 10 metų, laikotarpį;

(39) perėjimo prie tvarios, neutralaus poveikio klimatui ir žiedinės ekonomikos ilgalaikis pobūdis ir įvairiapusiškumas lems reikšmingus įstaigų verslo modelių pokyčius. Finansų sektoriui, ypač kredito įstaigoms, būtina tinkamai prisitaikyti, kad iki 2050 m. Sąjungos ekonomikoje būtų pasiektas nulinio grynojo išmetamo ŠESD kiekio tikslas, kartu išlaikant būdingos rizikos kontrolę. Todėl kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteiktos priemonės įvertinti šį prisitaikymo procesą ir įsikišti tais atvejais, kai įstaigos valdo su klimatu susijusią riziką, taip pat riziką, kylančią dėl aplinkos būklės blogėjimo ir biologinės įvairovės nykimo, tokiu būdu, kad tai kelia pavojų atskirų institucijų stabilumui arba bendram finansiniam stabilumui. Kompetentingos institucijos taip pat turėtų vykdyti stebėseną ir joms turėtų būti suteikti įgaliojimai imtis veiksmų, jeigu yra rizika, kylanti dėl pertvarkos tendencijų siekiant atitinkamų Sąjungos ir valstybių narių reguliavimo tikslų, susijusių su ASV veiksniais, pavyzdžiui, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) 2021/1119 ([14]), 2021 m. liepos 14 d. Komisijos komunikate „55 % tikslas – pasiekiamas. ES 2030 m. klimato tikslo įgyvendinimas siekiant neutralizuoti poveikį klimatui“ (55 % tikslo priemonių rinkinys) ir Kunmingo ir Monrealio pasaulinėje biologinės įvairovės strategijoje, priimtoje 2022 m. gruodžio 19 d. Jungtinių Tautų Biologinės įvairovės konvencijos šalių konferencijoje, taip pat, kai tai aktualu tarptautinę

([12]) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/876, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su sverto koeficientu, grynojo pastovaus finansavimo rodikliu, nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimais, sandorio šalies kredito rizika, rinkos rizika, pagrindinių sandorio šalių pozicijomis, kolektyvinio investavimo subjektų pozicijomis, didelėmis pozicijomis, ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo reikalavimais, ir Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 150, 2019 6 7, p. 1).

([13]) OL L 282, 2016 10 19, p. 4.

([14]) 2021 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1119, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralumo pasiekimo sistema ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 401/2009 ir (ES) 2018/1999 (Europos klimato teisės aktas) (OL L 243, 2021 7 9, p. 1).

veiklą vykdančioms įstaigoms, trečiųjų valstybių teisinių ir reguliavimo tikslų, dėl kurių kyla rizika jų verslo modeliams ir strategijoms arba finansiniam stabilumui. Kompetentingoms institucijoms taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai sustiprinti įstaigų prudencinių planų tikslus, priemones ir veiksmus, kai manoma, kad jų nepakanka ASV rizikai trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais sumažinti ir dėl to galėtų kilti reikšminga rizika įstaigų mokumui. Su klimatu susijusi rizika ir, vertinant plačiau, aplinkosauginė rizika turėtų būti vertinamos kartu su socialine ir valdymo rizika vienoje rizikos kategorijoje, kad būtų galima visapusiškai ir suderintai sujungti tuos veiksnius į visumą, nes jie dažnai yra tarpusavyje susiję. ASV rizika yra glaudžiai susijusi su tvarumo samprata, nes ASV veiksniai yra trys pagrindiniai tvarumo ramsčiai;

(40) siekdamos išlaikyti pakankamą atsparumą neigiamam ASV veiksnių poveikiui, Sąjungoje įsisteigusios įstaigos turi galėti sistemingai nustatyti, įvertinti ir valdyti ASV riziką, o jų priežiūros institucijoms turėtų būti nustatytas reikalavimas įvertinti riziką atskirų įstaigų lygmeniu, taip pat sisteminiu lygmeniu, pirmenybę teikdami aplinkosaugos veiksniams ir pereidami prie kitų tvarumo veiksnių, keičiantis vertinimo metodikoms ir priemonėms. Turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos įvertintų, kaip jų portfeliai dera su Sąjungos užmoju iki 2050 m. tapti neutralaus poveikio klimatui regionu, taip pat užkirsti kelią aplinkos būklės blogėjimui ir biologinės įvairovės nykimui. Įstaigoms turėtų būti nustatyta pareiga parengti konkrečius planus, kaip mažinti finansinę riziką, kylančią trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais dėl ESV veiksnių, įskaitant riziką, kylančią dėl pertvarkos tendencijų siekiant atitinkamų Sąjungos ir valstybių narių reguliavimo tikslų, pavyzdžiui, nustatytų Paryžiaus susitarime, Reglamente (ES) 2021/1119, 55 % tikslo priemonių rinkinyje ir Kunmingo ir Monrealio pasaulinėje biologinės įvairovės strategijoje, taip pat, kai aktualu tarptautinę veiklą vykdančioms įstaigoms, trečiųjų valstybių teisinių ir reguliavimo tikslų. Turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos turėtų patikimas valdymo priemones ir vidaus procesus ASV rizikai valdyti, taip pat jų valdymo organų patvirtintas strategijas, kuriose būtų atsižvelgiama ne tik į dabartinį, bet ir į prognozuojamą ASV veiksnių poveikį. Kolektyvinės įstaigų valdymo organo žinios ir supratimas apie ASV veiksnius ir vidaus kapitalo paskirstymas ASV rizikai mažinti taip pat bus labai svarbus veiksnys stiprinant atsparumą neigiamiems šios rizikos padariniams. ASV rizikos ypatumai reiškia, kad įstaigų supratimas apie tokią riziką, taip pat jos vertinimo ir valdymo praktika įvairiose įstaigose gali labai skirtis. Siekiant užtikrinti konvergenciją visoje Sąjungoje ir vienodą ASV rizikos supratimą, prudencinio reguliavimo sistemoje turėtų būti numatytos tinkamos apibrėžtys ir tos rizikos vertinimo minimalieji standartai. Siekiant to tikslo, apibrėžtys turėtų būti įtrauktos į Direktyvą 2013/36/ES, o EBI turėtų būti suteikti įgaliojimai išsamiai apibrėžti minimaliąsias pamatines metodikas, skirtas ASV rizikos poveikiui įstaigų finansiniam stabilumui įvertinti, pirmenybę teikiant aplinkosaugos veiksnių poveikiui. Kadangi prognozuojamas ASV rizikos pobūdis implikuoja, kad scenarijų analizė ir testavimas nepalankiausiomis sąlygomis, taip pat šios rizikos mažinimo planai yra ypač informatyvios vertinimo priemonės, EBI taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai parengti vienodus tos rizikos mažinimo planų turinio, taip pat scenarijų rengimo bei testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodų taikymo kriterijus. EBI savo scenarijus turėtų pagrįsti turimais moksliniais įrodymais, remdamasi Centrinių bankų ir priežiūros institucijų tinklo finansų sistemai žalinti darbu ir Komisijos pastangomis stiprinti visų atitinkamų valdžios institucijų bendradarbiavimą, kad būtų sukurta bendra metodinė bazė, kaip nurodyta atnaujintoje tvaraus finansavimo strategijoje. Su aplinka susijusiai rizikai, įskaitant su klimatu susijusią riziką ir riziką, kylančią dėl aplinkos būklės blogėjimo ir biologinės įvairovės nykimo, turėtų būti teikiama pirmenybė, atsižvelgiant į šio klausimo skubumą ir į ypatingą scenarijų analizės bei testavimo nepalankiausiomis sąlygomis svarbą vertinant šią riziką;

(41) įstaigoms, kaip pagrindinėms finansavimo Sąjungos įmonėms ir namų ūkiams teikėjoms, tenka svarbus vaidmuo skatinant darnų vystymąsi visoje Sąjungoje. Kad Sąjunga pasiektų savo bendrą tikslą iki 2050 m. užtikrinti poveikio klimatui neutralumą, kaip nustatyta Reglamente (ES) 2021/1119, įstaigos į savo politiką ir veiklą turi integruoti darnaus vystymosi skatinimo vaidmenį. Vykstant tam integracijos procesui, įstaigų verslo modeliai ir strategijos turi būti išbandyti atsižvelgiant į atitinkamus Sąjungos reguliavimo tikslus, susijusius su tvaria ekonomika, įskaitant, pavyzdžiui, Europos mokslo patariamosios tarybos klimato kaitos klausimais nurodytas priemones, siekiant nustatyti ASV riziką, kylančią dėl neatitikimų. Kai įstaigos atskleidžia savo tvarumo tikslus ir įsipareigojimus pagal kitas privalomas arba savanoriškas tvarumo sistemas, pavyzdžiui, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/34/ES ([15]), tie tikslai ir įsipareigojimai turėtų derėti su konkrečiais planais, kaip mažinti ASV riziką, su kuria jos susiduria trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais. Kompetentingos institucijos, vykdydamos atitinkamą priežiūros veiklą, turėtų įvertinti, kokiu mastu įstaigos susiduria su ASV rizika ir kokiu mastu į susijusią valdymo politiką ir operacinius veiksmus yra atsižvelgta jų prudenciniuose planuose nustatytais tarpiniais tikslais ir etapais,

([15]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

kurie atitinka jų atskleistus tvarumo įsipareigojimus prisitaikymo prie neutralaus poveikio klimatui iki 2050 m. proceso kontekste. Siekiant skatinti patikimą ir veiksmingą rizikos priežiūrą ir vadovybės elgesį, atitinkantį ilgalaikę įstaigų tvarumo strategiją, įstaigų noras prisiimti su ASV susijusią riziką turėtų būti neatsiejama jų atlygio politikos ir praktikos dalis.

(42) ASV rizika gali turėti reikšmingų pasekmių tiek atskirų įstaigų, tiek visos finansų sistemos stabilumui. Taigi, kompetentingos institucijos turėtų nuosekliai atsižvelgti į šią riziką vykdydamos savo atitinkamą priežiūros veiklą, įskaitant priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą ir tos rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis. Europos Komisija, naudodamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/240 ([16]) nustatyta techninės paramos priemone, teikia pagalbą nacionalinėms kompetentingoms institucijoms rengiant ir įgyvendinant testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodikas ir toliau teiks techninę paramą šiuo klausimu. Tačiau ASV rizikos testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodikos lig šiol daugiausia buvo taikomos tiriamaisiais tikslais. Siekdamos tvirtai ir nuosekliai įtraukti ASV rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis į priežiūros procesą, EBI, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ([17]) įsteigta Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija, EIOPA) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ([18]) įsteigta Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija, ESMA) turėtų kartu parengti gaires, kuriomis būtų užtikrinamas nuoseklus svarstymas ir bendrų metodikų taikymas atliekant ASV rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis. Šios rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis reikėtų pradėti nuo su klimatu ir aplinka susijusių veiksnių, o atsiradus daugiau su ASV rizika susijusių duomenų ir metodikų, kuriais remiantis būtų galima parengti papildomų priemonių tokios rizikos kiekybiniam poveikiui finansinei rizikai įvertinti, kompetentingos institucijos turėtų vis dažniau vertinti šios rizikos poveikį, atlikdamos įstaigų kapitalo pakankamumo vertinimus. Siekdama užtikrinti priežiūros praktikos konvergenciją, EBI turėtų parengti gaires dėl vienodo ASV rizikos įtraukimo į priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą;

(43) Direktyvos 2013/36/ES nuostatos dėl sisteminės rizikos rezervo sistemos jau gali būti taikomos sprendžiant įvairių rūšių sisteminės rizikos, įskaitant su klimato kaita susijusią sisteminę riziką, klausimus. Jeigu įstaigos kompetentingos institucijos arba paskirtos institucijos mano, kad su klimato kaita susijusi rizika gali turėti reikšmingų neigiamų pasekmių valstybių narių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai, jos turėtų nustatyti sisteminės rizikos rezervo normą, kuri taip pat galėtų būti taikoma ir tam tikroms pozicijų grupėms ar pogrupiams, pavyzdžiui, toms pozicijoms, kurioms kyla fizinė ir pertvarkos rizika, susijusi su klimato kaita, jeigu, jų nuomone, tokios normos nustatymas būtų veiksmingas ir proporcingas siekiant sumažinti tą riziką;

(44) pastaraisiais metais sparčiai augo kriptoturto rinkos. Siekdamas mažinti galimą riziką, kylančią įstaigoms dėl jų kriptoturto pozicijų, kurios nėra pakankamai įtrauktos į esamą prudencinę sistemą, Bazelio bankų priežiūros komitetas parengė kriptoturto pozicijų prudencinės tvarkos standartą. Dalis to standarto yra susijusi su įstaigų vykdomu rizikos valdymu ir priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso taikymu įstaigoms. Turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos, turinčios tiesiogines ar netiesiogines kriptoturto pozicijas, arba įstaigos, teikiančios su bet kokios formos kriptoturtu susijusias paslaugas, įdiegtų rizikos valdymo politiką, procesus ir praktiką, kad galėtų tinkamai valdyti riziką, kylančią dėl jų su kriptoturtu susijusių pozicijų. Visų pirma, vykdydamos rizikos valdymo veiklą, įstaigos turėtų atsižvelgti į kriptoturto technologijų riziką, bendrą informacinių ir ryšių technologijų (IRT) riziką ir kibernetinę riziką, teisinę riziką, pinigų plovimo bei teroristų finansavimo riziką ir vertinimo riziką. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę imtis būtinų priežiūros veiksmų, kai manoma, kad įstaigų rizikos valdymo praktika yra nepakankama;

(45) valdymo organų narių tinkamumo vertinimo tikslas – užtikrinti, kad tie nariai būtų kompetentingi eiti savo pareigas ir būtų geros reputacijos. Patikima valdymo organo narių ir pagrindines funkcijas atliekančių asmenų kompetencijos ir tinkamumo vertinimo sistema yra itin svarbus veiksnys siekiant užtikrinti, kad įstaigoms būtų tinkamai vadovaujama ir kad būtų tinkamai valdoma joms kylanti rizika. Dabartinėmis taisyklėmis neužtikrinama, kad skiriančioji įstaiga laiku atliktų valdymo organo narių tinkamumo vertinimą. Be to, šiuo metu nėra nustatyta jokių taisyklių dėl pagrindines funkcijas atliekančių asmenų tinkamumo vertinimo. Be to, tarpvalstybinės įstaigos turi

([16]) 2021 m. vasario 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/240, kuriuo nustatoma techninės paramos priemonė (OL L 57, 2021 2 18, p. 1).

([17]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

([18]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

vadovautis daugybe labai skirtingų nacionalinių taisyklių ir procesų, o tai sumažina dabartinės sistemos efektyvumą. Sąjungoje taikomi gerokai skirtingi su tinkamumo vertinimu susiję reikalavimai yra ypač aktuali problema įgyvendinant bankų sąjungą. Todėl svarbu Sąjungos lygmeniu nustatyti taisyklių rinkinį, kad būtų sukurta nuoseklesnė ir nuspėjamesnė kompetencijos ir tinkamumo vertinimo sistema. Tai paskatins priežiūros konvergenciją, suteiks galimybę kompetentingoms institucijoms labiau viena kita pasitikėti ir suteiks daugiau teisinio tikrumo įstaigoms. Kompetencijos ir tinkamumo vertinimai, kartu su kitais mechanizmais, pavyzdžiui, priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesu ir atlygio taisyklėmis, kurie kartu užtikrina patikimą įstaigų valdymą, yra svarbus priežiūros elementas;

(46) tam, kad būtų užtikrintas patikimas valdymas, sudarytos palankesnės sąlygos nepriklausomoms nuomonėms ir kritiškiems požiūriams išreikšti, būtų pateikiama įvairių nuomonių ir dalijamasi įvairia patirtimi, valdymo organuose turėtų būti užtikrinta pakankama įvairovė amžiaus, lyties, geografinės kilmės, išsilavinimo ir profesinės patirties atžvilgiu. Lyčių pusiausvyra yra itin svarbi siekiant užtikrinti tinkamą gyventojų atstovavimą ir turėtų būti skatinama;

(47) įstaigos ir finansų kontroliuojančiosios bendrovės bei mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurioms tenka pirminė atsakomybė vertinti kiekvieną valdymo organo narį, turėtų atlikti pirminį tinkamumo vertinimą prieš naujam nariui pradedant eiti pareigas, išskyrus tam tikras išimtis, o po to juos turėtų patikrinti kompetentingos institucijos. Tie subjektai turėtų užtikrinti, kad informacija apie valdymo organo narių tinkamumą būtų nuolat atnaujinama. Tie subjektai turėtų perduoti tą informaciją kompetentingai institucijai. Kai tik sužinoma apie naujus faktus ar kitas aplinkybes, kurios galėtų turėti įtakos valdymo organo narių tinkamumui, tie subjektai turėtų nepagrįstai nedelsdami apie tai pranešti kompetentingoms institucijoms. Tie subjektai turėtų imtis būtinų priemonių, jei jie padaro išvadą, kad valdymo organo narys arba galimas narys neatitinka tinkamumo reikalavimų. Tie patys reikalavimai turėtų būti taikomi ir pagrindines funkcijas atliekantiems asmenims;

(48) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir nuspėjamumą įstaigoms, būtina nustatyti kompetentingų institucijų atliekamo valdymo organo narių ir pagrindines funkcijas atliekančių asmenų tinkamumo tikrinimo procedūrines taisykles. Tokiomis procedūrinėmis taisyklėmis kompetentingoms institucijoms turėtų būti sudarytos sąlygos prireikus reikalauti, kad būtų pateikta bet kokia papildoma informacija, be kita ko, dokumentų forma, taip pat rengiant pokalbius ir klausymus. Informacija ir dokumentai, kurie yra reikalingi kompetentingoms institucijoms tinkamumo vertinimui atlikti, be kita ko, tuo atveju, kai didelės įstaigos turi pateikti paraišką dėl tinkamumo prieš galimam nariui pradedant eiti valdymo funkciją atliekančio valdymo organo nario arba priežiūros funkciją atliekančio valdymo organo pirmininko pareigas (*ex ante* paraiška dėl tinkamumo), turi būti pateikti kompetentingoms institucijoms kompetentingų institucijų nustatytomis priemonėmis. Jei pasikeitė atitinkama informacija apie nario tinkamumą, kompetentingos institucijos to nario tinkamumą turėtų įvertinti iš naujo. Neturėtų būti reikalaujama, kad kompetentingos institucijos iš naujo vertintų valdymo organo narių tinkamumą, kai pratęsiami jų įgaliojimai, nebent pasikeitė atitinkama kompetentingoms institucijoms žinoma informacija ir tas pasikeitimas gali turėti įtakos atitinkamo nario tinkamumui. Kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai imtis būtinų priemonių, jei jos padaro išvadą, kad valdymo organo narys neatitinka tinkamumo reikalavimų. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę prašyti, kad institucija, atsakinga už kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, atsižvelgdama į rizikos lygį, leistų susipažinti su atitinkama informacija apie valdymo organo narius ir suteiktų prieigą prie centrinės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu duomenų bazės;

(49) dėl didelių įstaigų keliamos rizikos, visų pirma susijusios su galimu poveikio plitimu, valstybių narių, kuriose priežiūros institucija tinkamumo vertinimą atlieka po to, kai narys pradeda eiti pareigas valdymo organe, kompetentingoms institucijoms pagal nacionalinę teisę turėtų būti nepagrįstai nedelsiant pranešama, kai tik atsiranda aiškus ketinimas skirti vykdomąją funkciją atliekančio valdymo organo narį arba valdymo funkciją atliekančio valdymo organo pirmininką. Didelės įstaigos bet kuriuo atveju turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos gautų *ex ante* paraišką ne vėliau kaip likus 30 darbo dienų iki dienos, kai galimas narys pradeda eiti pareigas. Kartu su *ex ante* paraiška dėl tinkamumo turėtų būti pateikiami visi atitinkami dokumentai ir informacija, būtini vertinimui atlikti, nepriklausomai nuo to, ar kompetentingos institucijos tinkamumo vertinimą užbaigia prieš asmeniui pradedant eiti pareigas ar po to. Jei vėlesniame etape gaunama informacija apie teistumą arba kiti dokumentai, kurių reikalaujama pagal nacionalinę teisę arba kuriuos nurodė kompetentingos institucijos, tie dokumentai ar informacija taip pat turėtų būti nepagrįstai nedelsiant perduoti kompetentingoms institucijoms. Kompetentingos institucijos, gavusios *ex ante* paraišką dėl tinkamumo, turėtų turėti galimybę pradėti analizę ir imtis veiksmų atliekant vertinimą. Tokie veiksmai gali apimti draudimą galimam nariui pradėti eiti pareigas tol, kol kompetentinga institucija negauna pakankamai informacijos, arba intensyvesnį dialogą, jei kompetentingai institucijai kyla susirūpinimas dėl galimo nario tinkamumo, siekiant užtikrinti, kad galimas narys pradėdamas eiti pareigas būtų arba taptų tinkamas. EBI turėtų paskelbti gaires dėl tikslinio ir išsamaus kompetentingos institucijos ir didelės įstaigos dialogo sąlygų, kad bendradarbiaujant būtų pašalintos bet kokios kliūtys, susijusios su galimo nario tinkamumu. *Ex ante* paraiška dėl

tinkamumo turėtų sudaryti sąlygas kompetentingoms institucijoms pradėti išankstinį dialogą su didelėmis įstaigomis dėl valdymo funkciją atliekančio valdymo organo narių arba priežiūros funkciją atliekančio valdymo organo pirmininko tinkamumo prieš jiems pradedant eiti pareigas. Tačiau *ex ante* paraiška dėl tinkamumo neturėtų daryti poveikio didelės įstaigos prerogatyvoms ir atsakomybei užtikrinant valdymo organo narių tinkamumą ir bet kokiems kompetentingų institucijų atliekamiems *ex post* vertinimams, kai tai leidžiama pagal nacionalinę teisę;

(50) be to, kalbant apie dideles įstaigas, kompetentingos institucijos turėtų tinkamai apsvarstyti galimybę nustatyti ilgiausią laikotarpį, per kurį turėtų būti užbaigtas tinkamumo vertinimas, bent jau kiek tai susiję su valdymo organo narių skyrimu ir už vidaus kontrolės funkcijas atsakingo asmens bei vyriausiojo finansininko skyrimu eiti pareigas tokiose įstaigose. Turėtų būti numatyta galimybė prireikus pratęsti tokį ilgiausią laikotarpį;

(51) valdymo organų narių tinkamumo vertinimas turėtų nedaryti poveikio nacionalinės teisės nuostatoms dėl darbuotojų atstovų valdymo organe ir priežiūros funkciją atliekančio valdymo organo narių skyrimo, kurį atlieka regiono ar vietos išrinkti organai. Tais atvejais turėtų būti įdiegiamos tinkamos apsaugos priemonės tų valdymo organo narių tinkamumui užtikrinti;

(52) ne vėliau kaip 2029 m. gruodžio 31 d. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, turėtų peržiūrėti kompetencijos ir tinkamumo vertinimo sistemos taikymą ir veiksmingumą ir pateikti apie tai ataskaitą, kurioje atsižvelgiama į proporcingumo principą, visų pirma, mažų ir nesudėtingų įstaigų atžvilgiu;

(53) EBI turėtų parengti gaires dėl kriterijų, pagal kuriuos būtų nustatoma, ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad yra arba buvo vykdoma pinigų plovimo arba teroristų finansavimo veikla arba buvo bandoma ją vykdyti, taip pat ar su subjektu yra susijusi didesnė tokios veiklos rizika. Rengdama tas gaires, EBI turėtų bendradarbiauti su ESMA ir su Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija, įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2024/1620 ([19]) (toliau – Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija). Tuo atveju, jeigu parengus tas gaires Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija dar neveiks, EBI turėtų priimti tas gaires nebendradarbiaudama su ta institucija;

(54) atsižvelgiant į tinkamumo vertinimo vaidmenį siekiant apdairaus ir patikimo įstaigų valdymo, būtina kompetentingoms institucijoms suteikti naujų priemonių, kad jos galėtų vertinti valdymo organų narių, vyresniosios vadovybės ir pagrindines funkcijas atliekančių asmenų tinkamumą, pavyzdžiui, atsakomybės aprašus ir pareigų ryšių struktūrą. Šios naujos priemonės turėtų padėti kompetentingoms institucijoms tikrinti įstaigų valdymo priemones, atliekant priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą. Nepaisant bendros kolektyvinės valdymo organo atsakomybės, turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos parengtų individualius aprašus, kuriais nustatomi visų valdymo funkciją atliekančių valdymo organo narių, vyresniosios vadovybės ir pagrindines funkcijas atliekančių asmenų vaidmenys ir pareigos, įskaitant informaciją apie atskaitomybės ryšius, atsakomybės ryšius ir asmenis, kurie dalyvauja įstaigos valdymo struktūroje, bei jų pareigas. Jų individualios pareigos ir atsakomybė ne visada yra aiškiai ar nuosekliai apibrėžtos ir gali būti situacijų, kai dvi ar daugiau funkcijų iš dalies sutampa arba kai tam tikros pareigų ir atsakomybės sritys nestebimos, nes jos nėra tiksliai priskirtos vieno asmens kompetencijos sričiai. Kiekvieno asmens pareigų ir atsakomybės sritis turėtų būti aiškiai apibrėžta ir nė viena užduotis neturėtų būti palikta be atsakingo asmens. Tomis priemonėmis turėtų būti užtikrinama tolesnė valdymo funkciją atliekančių valdymo organo narių, vyresniosios vadovybės ir pagrindines funkcijas atliekančių asmenų atskaitomybė. Be to, kai valstybės narės mano, kad tai būtina, jos turėtų turėti galimybę nustatyti arba toliau taikyti griežtesnius su tokiomis priemonėmis susijusius reikalavimus;

(55) įstaigos papildomų nuosavų lėšų reikalavimas, kurį įstaigos kompetentinga institucija nustato pagal Direktyvą 2013/36/ES, atsižvelgdama į riziką, kuri nėra pernelyg didelio finansinio sverto rizika, neturėtų būti didinamas dėl to, kad įstaiga tampa saistoma Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytos rezultatų apatinės ribos, jei visi kiti veiksniai vienodi. Be to, kai įstaiga tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, kompetentinga institucija turėtų peržiūrėti tos įstaigos papildomų nuosavų lėšų reikalavimą ir visų pirma įvertinti, ar toks reikalavimas yra jau visiškai įvykdytas tuo, kad įstaiga yra saistoma rezultatų apatinės ribos, ir kokiu mastu jis yra įvykdytas. Jeigu taip ir yra, turėtų būti laikoma, kad įstaigos papildomų nuosavų lėšų reikalavimas iš dalies sutampa su rizika, į kurią

([19]) 2024 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1620, kuriuo įsteigiama Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija ir iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L, 2024/1620, 2024 6 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

atsižvelgiama, kai skaičiuojant įstaigos nuosavų lėšų reikalavimą taikoma rezultatų apatinė riba, todėl kompetentinga institucija turėtų sumažinti tą reikalavimą tiek, kiek būtina, kad nebūtų tokio dalinio sutapimo, kol įstaiga bus saistoma rezultatų apatinės ribos;

(56) taip pat, kai įstaiga tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, nominalioji įstaigos bendro 1 lygio kapitalo, reikalingo dėl sisteminės rizikos rezervo ir O-SII rezervo, suma galėtų padidėti, net jei su įstaiga susijusi makroprudencinė ar sisteminė rizika atitinkamai nepadidėjo. Tokiais atvejais įstaigos kompetentinga institucija arba paskirta institucija turėtų peržiūrėti sisteminės rizikos rezervo normų kalibravimą ir įsitikinti, kad jos tebėra tinkamos ir dvigubai neskaičiuojama rizika, kuri jau yra padengta dėl to, kad įstaiga yra saistoma rezultatų apatinės ribos; Tokia peržiūra turėtų būti atliekama tokiu pat dažnumu kaip ir rezervų peržiūra, kuri atliekama kasmet O-SII rezervo atveju ir kas dvejus metus sisteminės rizikos rezervo atveju. Tačiau įstaigos kompetentinga institucija arba paskirta institucija turėtų turėti galimybę rezervų kalibravimą koreguoti dažniau;

(57) kad būtų galima laiku ir veiksmingai aktyvuoti sisteminės rizikos rezervą, būtina paaiškinti atitinkamų nuostatų taikymą ir supaprastinti bei suderinti taikytinas procedūras. Visų valstybių narių paskirtos institucijos turėtų turėti galimybę nustatyti sisteminės rizikos rezervą, kad būtų galima užtikrinti, kad institucijoms būtų suteikti įgaliojimai laiku, proporcingai ir veiksmingai pašalinti sisteminę riziką, ir pripažinti kitų valstybių narių institucijų nustatytas sisteminės rizikos rezervo normas. Norint, kad būtų pripažinta kitos valstybės narės nustatyta sisteminės rizikos rezervo norma, turėtų pakakti tik gauti normą pripažįstančios institucijos pranešimą. Siekiant išvengti nereikalingų veiklos leidimo išdavimo procedūrų, kai dėl sprendimo nustatyti rezervo normą kuri nors iš anksčiau nustatytų normų sumažėja arba nesikeičia, Direktyvos 2013/36/ES 131 straipsnio 15 dalyje nustatyta tvarka turi būti suderinta su tos direktyvos 133 straipsnio 9 dalyje nustatyta tvarka. Tos direktyvos 133 straipsnio 11 ir 12 dalyse nustatytos procedūros turėtų būti paaiškintos ir, kai aktualu, labiau suderintos su procedūromis, taikytinomis kitoms sisteminės rizikos rezervo normoms;

(58) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti EBI parengtus techninius reguliavimo standartus, susijusius su investicinių įmonių atleidimu nuo prievolės gauti kredito įstaigos veiklos leidimą, minimalios informacijos, kuri turi būti pateikta vertinant reikšmingas operacijas, sąrašu, reikšmingų operacijų vertinimo procesu, trečiųjų valstybių filialų registravimo apskaitos knygose priemonėmis, bendradarbiavimo mechanizmu ir priežiūros institucijų kolegijų veikimu, įsipareigojimų nevykdymo rizikos pozicijų, kurios absoliučia išraiška yra reikšmingos, samprata, reikšmingų sandorio šalių ir skirtingų emitentų prekiaujamų skolos ar nuosavybės priemonių pozicijų didelių skaičių ribomis, taip pat būtiniausiu tinkamumo klausimyno, gyvenimo aprašymų ir vidinio tinkamumo vertinimo turiniu. Komisija turėtų tuos techninius reguliavimo standartus priimti deleguotaisiais aktais pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį ir vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais;

(59) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti EBI parengtus techninius įgyvendinimo standartus, susijusius su vienodais tarpinio patronuojančiosios įmonės informacijos teikimo formatais ir apibrėžtimis; kompetentingų institucijų konsultacijų dėl kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo procesu; kompetentingų institucijų konsultacijų dėl susijungimo ar skaidymo procesu; reguliavimo ir finansine informacija apie trečiųjų valstybių filialus ir apie pagrindines įmones. Komisija tuos techninius įgyvendinimo standartus turėtų patvirtinti priimdama įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį ir vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu;

(60) rengdama techninių standartų projektus ir gaires ir atsakydama į klausimus, susijusius su praktiniu jų taikymu ar įgyvendinimu, EBI turėtų deramai atsižvelgti į proporcingumo principą ir užtikrinti, kad tuos standartus ir gaires be nepagrįstų pastangų taip pat galėtų taikyti mažos ir nesudėtingos įstaigos;

(61) kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(62) todėl Direktyva 2013/36/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2013/36/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2013/36/ES iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis iš dalies keičiama taip:

i) 4 ir 5 punktai pakeičiami taip:

„4) Danijoje – „Danmarks Eksport- og Investeringsfond“, „Danmarks Skibskredit A/S“ ir „KommuneKredit“;

4a) Čekijoje – „Národní rozvojová banka a. s.;“;

5) Vokietijoje – „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, „Landwirtschaftliche Rentenbank“, „Bremer Aufbau-Bank GmbH“, „Hamburgische Investitions- und Förderbank“, „Investitionsbank Berlin“, „Investitionsbank des Landes Brandenburg“, „Investitionsbank Sachsen-Anhalt“, „Investitionsbank Schleswig-Holstein“, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank“, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank“, „LfA Förderbank Bayern“, „NRW.BANK“, „Saarländische Investitionskreditbank AG“, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank“, „Thüringer Aufbaubank“, t. y. įmonėms, kurios pagal Aprūpinimo būstu ne pelno tikslais įstatymą (vok. Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz) yra pripažintos valstybės aprūpinimo būstu politikos įgyvendinimo įstaigomis ir kurių pagrindinė veikla nėra banko sandoriai, ir įmonėms, kurios pagal tą įstatymą yra pripažintos aprūpinimo būstu ne pelno tikslais įmonėmis;“;

ii) 18 punktas pakeičiamas taip:

„18) Austrijoje – įmonėms, kurios, atsižvelgiant į visuomenės interesus, pripažintos namų asociacijomis, „Österreichische Kontrollbank AG“ ir „Oesterreichische Entwicklungsbank – OeEB““;

iii) įterpiamas šis punktas:

„20a) Rumunijoje – „Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A.““;

iv) 24 punktas išbraukiamas;

b) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Subjektai, nurodyti šio straipsnio 5 dalies 3–23 punktuose, taikant 34 straipsnį ir VII antraštinės dalies 3 skyrių laikomi finansų įstaigomis.“;

2) 3 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) įterpiamas šis punktas:

„8a) valdymo funkciją atliekantis valdymo organas – valdymo organas, atliekantis vadovavimo įstaigai funkciją ir apimantis asmenis, veiksmingai vadovaujančius įstaigos veiklai;“;

b) 9 punktas pakeičiamas taip:

„9) vyresnioji vadovybė – fiziniai asmenys, kurie įstaigoje vykdo vykdomąsias funkcijas, yra tiesiogiai atskaitingi valdymo organui, bet patys nėra jo nariai, ir yra atsakingi už kasdienį įstaigos valdymą, vadovaujant valdymo organui;“;

c) įterpiami šie punktai:

„9a) pagrindines funkcijas atliekantys asmenys – asmenys, kurie turi didelę įtaką vadovavimui įstaigai, bet nėra valdymo organo nariai, įskaitant už vidaus kontrolės funkcijas atsakingus asmenis ir vyriausiąjį finansininką, jei tie vadovai arba tas pareigūnas nėra valdymo organo nariai;

9b) vidaus kontrolės funkcijos – rizikos valdymo, atitikties užtikrinimo ir vidaus audito funkcijos;

9c) už vidaus kontrolės funkcijas atsakingi asmenys – aukščiausio hierarchinio lygmens asmenys, atsakingi už veiksmingą kasdienio įstaigos vidaus kontrolės funkcijų vykdymo valdymą;

9d) vyriausiasis finansininkas – asmuo, kuriam tenka bendra atsakomybė už įstaigos finansinių išteklių valdymą, finansų planavimą ir finansinę atskaitomybę“;

d) 11 punktas pakeičiamas taip:

„11) modelio rizika – modelio rizika, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 52b punkte;“;

e) įterpiamas šis punktas:

„29a) atskiroji įstaiga Sąjungoje – įstaiga, kuriai Sąjungoje nėra taikomas prudencinis konsolidavimas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių ir kuri neturi ES patronuojančiosios įmonės, kuriai taikomas toks prudencinis konsolidavimas;“;

f) įterpiamas šis punktas:

„47a) reikalavimus atitinkantis kapitalas – reikalavimus atitinkantis kapitalas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 71 punkte;“;

g) 59 punktas pakeičiamas taip:

„59) vidaus metodai – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 143 straipsnio 1 dalyje nurodytas vidaus reitingais pagrįstas metodas, 221 straipsnyje nurodytas vidaus modelių metodas, 283 straipsnyje nurodytas vidaus modelių metodas, 325az straipsnyje nurodytas alternatyvus vidaus modelių metodas ir 265 straipsnio 2 dalyje nurodytas vidinio vertinimo metodas;“;

h) papildoma šiais punktais:

„66) didelė įstaiga – įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 146 punkte;

67) periodinė bauda – periodinė piniginė vykdymo užtikrinimo priemonė, kuria siekiama nutraukti vykdomus nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, pažeidimus, Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pažeidimus ar kompetentingų institucijų pagal tas nuostatas arba tą reglamentą priimtų sprendimų pažeidimus ir priversti fizinį arba juridinį asmenį vėl laikytis tų nuostatų ar sprendimų, kuriuos jis buvo pažeidęs;

68) aplinkosauginė, socialinė ir valdymo rizika arba ASV rizika – aplinkosauginė, socialinė ir valdymo rizika, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 52d punkte;

69) poveikio klimatui neutralumas – bendras tikslas ne vėliau kaip 2050 m. užtikrinti neutralų poveikį klimatui, kaip išdėstyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/1119 (*) 2 straipsnio 1 dalyje;

70) kriptoturtas – kriptoturtas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/1114 (**) 3 straipsnio 1 dalies 5 punkte, kuris nėra centrinio banko skaitmeninė valiuta;

(*) 2021 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1119, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralumo pasiekimo sistema ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 401/2009 ir (ES) 2018/1999 (Europos klimato teisės aktas) (OL L 243, 2021 7 9, p. 1).

(**) 2023 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1114 dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 1095/2010 ir direktyvos 2013/36/ES bei (ES) 2019/1937 (OL L 150, 2023 6 9, p. 40).“;

3) 4 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų būtinų ekspertinių žinių, išteklių, veiklos pajėgumų bei būtinus įgaliojimus ir būtų nepriklausomos, kad galėtų vykdyti šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytas funkcijas, susijusias su prudencine priežiūra ir tyrimais, ir įgaliojimus, būtinus periodinėms baudoms ir nuobaudoms taikyti;“;

4) įterpiamas šis straipsnis:

„4a straipsnis

Kompetentingų institucijų priežiūros nepriklausomumas

1. Šio straipsnio tikslais kompetentingos institucijos valdymo organų nariai yra fiziniai asmenys, kurie priklauso kompetentingos institucijos aukščiausiam kolektyviniu sprendimus priimančiam organui ir kuriems yra suteikti įgaliojimai vykdyti kompetentingos institucijos priežiūros funkcijos kasdienio valdymo vykdomąsias funkcijas, išskyrus nacionalinių centrinių bankų valdytojus.

2. Kad būtų išsaugotas kompetentingų institucijų nepriklausomumas vykdant savo įgaliojimus, valstybės narės suteikia būtinas priemones, siekdamos užtikrinti, kad tos kompetentingos institucijos, įskaitant jų darbuotojus ir jų valdymo organų narius, galėtų vykdyti savo priežiūros įgaliojimus nepriklausomai ir objektyviai, neprašydamos prižiūrimų įstaigų, bet kurios Sąjungos įstaigos ar bet kurios valstybės narės vyriausybės arba bet kurios kitos viešojo ar privačiojo sektoriaus įstaigos nurodymų ir jais nesivadovaudamos. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų valdymo organai veiktų nepriklausomai nuo kitų viešojo ar privačiojo sektoriaus įstaigų. Ta tvarka nedaro poveikio pagal nacionalinę teisę nustatytai tvarkai, pagal kurią kompetentingoms institucijoms taikoma viešoji ir demokratinė atskaitomybė.

Valstybės narės užtikrina, kad nė vienas kompetentingos institucijos valdymo organo narys, paskirtas po 2026 m. sausio 11 d. neliktų eiti savo pareigas ilgiau kaip 14 metų. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos valdymo organo nariai būtų skiriami remiantis paskelbtais objektyviais ir skaidriais kriterijais, ir kad tie nariai galėtų būti atleisti iš pareigų, jeigu nebeatitinka paskyrimo kriterijų arba buvo nuteisti už sunkią nusikalstamą veiką. Atleidimo priežastys skelbiamos viešai, nebent kompetentingos institucijos atitinkamo valdymo organo narys skelbimui prieštarauja.

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos skelbtų savo tikslus, būtų atskaitingos už su tais tikslais susijusių pareigų atlikimą ir jiems būtų taikoma finansų kontrolė, kuri nedarytų poveikio jų nepriklausomumui.

Ši dalis nedaro poveikio kompetentingų institucijų teisėms ir pareigoms pagal tarptautines ar europines finansų priežiūros sistemas, visų pirma Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 (*) nustatytą Europos finansų priežiūros institucijų sistemą, Reglamentu (ES) Nr. 1024/2013 (**) ir Europos Centrinio banko reglamentu (ES) Nr. 468/2014 (***) nustatytą Bendrą priežiūros mechanizmą ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 806/2014 (****) nustatytą bendrą pertvarkymo mechanizmą.

3. Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad kompetentingos institucijos būtų įdiegusios būtinas priemones, kuriomis būtų užkirstas kelias jų darbuotojų ir valdymo organų narių interesų konfliktams. Šiuo tikslu valstybės narės nustato taisykles, kurios yra proporcingos darbuotojų ir valdymo organų narių vaidmeniui ir atsakomybei ir kuriomis jiems draudžiama bent:

a) prekiauti finansinėmis priemonėmis, kurias išleido arba su kuriomis yra susietos jų kompetentingų institucijų prižiūrimos įstaigos ir tų įstaigų tiesioginės ar netiesioginės patronuojančiosios įmonės, patronuojamosios įmonės arba susiję subjektai, išskyrus;

   i) trečiųjų šalių valdomas priemones, jei priemonių savininkams neleidžiama kištis į portfelio valdymą;

   ii) investicijas į kolektyvinio investavimo subjektus;

b) tam tikrą laikotarpį (veiklos pertraukos laikotarpį) įsidarbinti pas bet kurį iš šių subjektų arba pasirašyti bet kokios rūšies sutartį dėl profesinių paslaugų teikimo su bet kuriuo iš šių subjektų:

   i) įstaigomis, su kuriomis darbuotojas arba kompetentingos institucijos valdymo organo narys buvo tiesiogiai susijęs priežiūros arba sprendimų priėmimo tikslais, įskaitant tų įstaigų tiesiogines ar netiesiogines patronuojančias įmones, patronuojamąsias įmones arba susijusias įmones;

   ii) subjektais, teikiančiais paslaugas bet kuriam iš i punkte nurodytų subjektų, nebent darbuotojui ar kompetentingos institucijos valdymo organo nariui griežtai draudžiama dalyvauti teikiant šias paslaugas veiklos pertraukos laikotarpiu;

iii) subjektais, vykdančiais lobizmo ar interesų gynimo veiklą, nukreiptą į kompetentingą instituciją klausimais, už kuriuos darbuotojas ar kompetentingos institucijos valdymo organo narys buvo atsakingas savo įdarbinimo ar kadencijos laikotarpiu.

Pirmos pastraipos a punkto i ir ii papunkčiuose numatytos išimtys taikomos tik tais atvejais, kai trečiosios šalys ir kolektyvinio investavimo subjektai daugiausia investuoja ne į a punkte nurodytų subjektų išleistas arba su jais susietas priemones.

4. Veiklos pertraukos laikotarpis skaičiuojamas nuo dienos, kai nutrūksta tiesioginis dalyvavimas vykdant 3 dalies b punkto i papunktyje nurodytų subjektų priežiūrą. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad jų darbuotojai ir jų valdymo organų nariai veiklos pertraukos laikotarpiu neturėtų prieigos prie konfidencialios ar neskelbtinos informacijos, susijusios su tais subjektais. Jeigu įsidarbinama 3 dalies b punkto i ir ii papunkčiuose nurodytuose subjektuose, tiesiogiai su 3 dalies b punkto i papunktyje nurodytų subjektų priežiūra susijusiems darbuotojams nustatomas ne trumpesnis kaip šešių mėnesių veiklos pertraukos laikotarpis, o kompetentingos institucijos valdymo organų nariams – ne trumpesnis kaip 12 mėnesių veiklos pertraukos laikotarpis. Jeigu įsidarbinama 3 dalies b punkto iii papunktyje nurodytuose subjektuose, veiklos pertraukos laikotarpis turi būti ne trumpesnis nei trys mėnesiai tiek darbuotojams, tiek kompetentingos institucijos valdymo organų nariams.

Valstybės narės gali leisti kompetentingoms institucijoms savo darbuotojams ir jų valdymo organų nariams, kuriems taikomas 3 dalies b punkto i papunktis, taikyti veiklos pertraukos laikotarpį, jeigu juos įdarbina vieno iš tame punkte nurodytų subjektų tiesioginiai konkurentai. Tais tikslais veiklos pertraukos laikotarpis tiesiogiai su tų įstaigų priežiūra susijusiems darbuotojams turi būti ne trumpesnis kaip trys mėnesiai, o kompetentingos institucijos valdymo organo nariams – ne trumpesnis kaip šeši mėnesiai.

5. Nukrypstant nuo 4 dalies, valstybės narės gali leisti kompetentingoms institucijoms tiesiogiai su įstaigų priežiūra susijusiems darbuotojams taikyti trumpesnius bent trijų mėnesių trukmės veiklos pertraukos laikotarpius tik tuo atveju, jei nustačius ilgesnį veiklos pertraukos laikotarpį:

a) būtų nederamai ribojamos kompetentingos institucijos galimybės įdarbinti naujus darbuotojus, turinčius tinkamų arba būtinų įgūdžių jos priežiūros funkcijoms vykdyti, visų pirma atsižvelgiant į mažą nacionalinės darbo rinkos dydį, arba

b) būtų pažeista bet kuri atitinkama pagrindinė teisė, pripažinta atitinkamos valstybės narės konstitucijoje, Europos žmogaus teisių chartijoje, arba bet kurios kitos atitinkamos darbuotojų teisės, nustatytos nacionalinėje darbo teisėje.

6. Kompetentingos institucijos valdymo organo darbuotojai ir nariai, kuriems taikomas 3 dalies b punkte numatytas draudimas, turi teisę į tinkamą kompensaciją už tą draudimą. Sprendimą dėl tokios kompensacijos tinkamos formos priima valstybės narės.

7. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos valdymo organo darbuotojai ir nariai turėtų pateikti interesų deklaraciją. Toje deklaracijoje pateikiama informacija apie narių turimus paketus: akcijas, nuosavybės vertybinius popierius, obligacijas, savitarpio pagalbos fondus, investicinius fondus, mišraus tipo fondus, rizikos draudimo fondus ir biržinius fondus, dėl kurių gali kilti interesų konflikto problemų. Atitinkami asmenys interesų deklaraciją pateikia prieš jų paskyrimą, o vėliau – kasmet.

Interesų deklaracija nedaro poveikio jokiam reikalavimui pagal taikomas nacionalines taisykles pateikti turto deklaraciją.

8. Jeigu kompetentingos institucijos valdymo organo darbuotojas arba narys įdarbinimo arba paskyrimo metu arba bet kuriuo metu po to turi finansinių priemonių, dėl kurių gali kilti interesų konfliktai, kompetentinga institucija turi įgaliojimus kiekvienu konkrečiu atveju reikalauti, kad per pagrįstą laikotarpį tos priemonės būtų parduotos ar perleistos. Kompetentingos institucijos taip pat turi turėti įgaliojimus kiekvienu konkrečiu atveju leisti tiems nariams parduoti ar perleisti finansines priemones, kurias jie turėjo įdarbinimo ar paskyrimo metu.

9. Siekiant užtikrinti proporcingą šio straipsnio taikymą, EBI ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, atsižvelgdama į geriausią tarptautinę praktiką, pateikia kompetentingoms institucijoms skirtas gaires dėl interesų konfliktų prevencijos kompetentingose institucijose ir dėl jų nepriklausomumo.

(*) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

(**) 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

(***) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 468/2014, kuriuo sukuriama Europos Centrinio Banko, nacionalinių kompetentingų institucijų ir nacionalinių paskirtųjų institucijų bendradarbiavimo Bendrame priežiūros mechanizme struktūra (BPM pagrindų reglamentas) (ECB/2014/17) (OL L 141, 2014 5 14, p. 1).

(****) 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).“;

5) 8a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) vidutinis mėnesio viso turto dydis, apskaičiuojant per 12 iš eilės einančių mėnesių laikotarpį, yra mažesnis nei 30 mlrd. EUR, o įmonė, kurios visas turtas individualiai yra mažesnis nei 30 mlrd. EUR ir kuri vykdo Direktyvos 2014/65/ES I priedo A skirsnio 3 ir 6 punktuose nurodytą veiklą, priklauso Sąjungoje įsisteigusiai grupei, įskaitant trečiojoje valstybėje įsteigtus jų filialus ir patronuojamąsias įmones, kurios bendra konsoliduoto turto vertė yra lygi arba viršija 30 mlrd. EUR, abu dydžius apskaičiuojant kaip 12 iš eilės einančių mėnesių laikotarpio vidurkį.“;

b) įterpiama ši dalis:

„3a. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, remdamasi pagal tą dalį gautu prašymu ir pagal Direktyvos 2014/65/ES 95a straipsnį gauta informacija, kompetentinga institucija gali, gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą įmonės prašymą, netaikyti reikalavimo tai įmonei gauti veiklos leidimą kaip kredito įstaigai pagal šios direktyvos 8 straipsnį.

Gavusi prašymą netaikyti reikalavimo, kompetentinga institucija apie tai praneša EBI. EBI pateikia nuomonę dėl to prašymo netaikyti reikalavimo per vieną mėnesį nuo kompetentingos institucijos pranešimo gavimo dienos. Kompetentinga institucija priima sprendimą dėl prašymo netaikyti reikalavimo atsižvelgdama į EBI nuomonę ir bent šiuos elementus:

a) jeigu įmonė priklauso grupei – grupės organizacinę struktūrą, grupėje vyraujančią apskaitos praktiką ir turto paskirstymą grupės subjektams;

b) įmonės pobūdį, dydį ir veiklos, vykdomos valstybėje narėje, kurioje ji yra įsisteigusi, ir visoje Sąjungoje, sudėtingumą;

c) veiklos, kurią įmonė vykdo valstybėje narėje, kurioje ji yra įsisteigusi, ir visoje Sąjungoje, svarbą ir keliamą sisteminę riziką.

Jeigu kompetentingos institucijos sprendimu nukrypstama nuo EBI pateiktos nuomonės, kompetentinga institucija savo sprendime nurodo tokio nukrypimo priežastis.

Kompetentinga institucija apie savo sprendimą praneša atitinkamai įmonei ir EBI. EBI paskelbia tą sprendimą ir savo nuomonę savo svetainėje.

Kompetentinga institucija kas trejus metus iš naujo įvertina savo sprendimą.“;

c) papildoma šiomis dalimis:

„7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektą, kuriuo išsamiau apibrėžia elementus, į kuriuos turi atsižvelgti kompetentinga institucija, priimdama sprendimą leisti netaikyti reikalavimo pagal 3a dalį, atsižvelgiant, visų pirma, į sandorio šalies kredito rizikos, kuri kyla įmonei, reikšmingumą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

8. Ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. EBI pateikia Komisijai ataskaitą dėl šio straipsnio 3a dalyje nurodyto reikalavimo netaikymo, taip pat dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkto b papunkčio iii punkto taikymo.“;

6) 18 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„g) atitinka visas šias sąlygas:

i) nustatyta, kad ji žlunga arba galėtų žlugti pagal Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 1 dalies a punktą arba pagal Reglamento (ES) Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies a punktą;

ii) pertvarkymo institucija mano, kad ta kredito įstaiga atitinka Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 1 dalies b punkte arba Reglamento (ES) Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies b punkte išdėstytą sąlygą;

iii) pertvarkymo institucija mano, kad ta kredito įstaiga neatitinka Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 1 dalies c punkte arba Reglamento (ES) Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies c punkte išdėstytos sąlygos.“;

7) 21a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kreipiasi dėl patvirtinimo pagal šį straipsnį. Kitos finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kreipiasi dėl patvirtinimo pagal šį straipsnį, kai reikalaujama, kad jos iš dalies konsoliduotai laikytųsi šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimų, arba kai jos yra paskirtos atsakingomis užtikrinti, kad grupė pagal šio straipsnio 4 dalies c punktą konsoliduotai laikytųsi prudencinių reikalavimų.

Kompetentingos institucijos reguliariai ir bet kuriuo atveju bent kartą per metus tikrina įstaigos patronuojančiąsias įmones, kad įsitikintų, ar ta įstaiga, subjektas, prašantis išduoti veiklos leidimą pagal 8 straipsnį, arba subjektas, paskirtas atsakingu užtikrinti, kad grupė konsoliduotai laikytųsi prudencinių reikalavimų (toliau – paskirtas subjektas), teisingai nustatė įmonę, kuri atitinka kriterijus, pagal kuriuos ją galima laikyti patronuojančiąja finansų kontroliuojančiąja bendrove valstybėje narėje, patronuojančiąja mišrią veiklą vykdančia finansų kontroliuojančiąja bendrove valstybėje narėje, ES patronuojančiąja finansų kontroliuojančiąja bendrove arba ES patronuojančiąja mišrią veiklą vykdančia finansų kontroliuojančiąja bendrove.

Šios dalies antros pastraipos tikslais, kai patronuojančiosios įmonės yra kitose valstybėse narėse, o ne toje valstybėje narėje, kurioje yra įsteigta įstaiga arba subjektas, prašantis išduoti veiklos leidimą pagal 8 straipsnį, arba paskirtas subjektas, tų dviejų valstybių narių kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja atlikdamos šį tikrinimą.

Kompetentingos institucijos savo interneto svetainėse kasmet skelbia ir atnaujina finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ir mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, kurioms yra suteiktas patvirtinimas arba kurioms netaikomas patvirtinimo reikalavimas valstybėje narėje pagal šį straipsnį, sąrašą. Jeigu patvirtinimo reikalavimas netaikomas, sąraše taip pat nurodomas paskirtas subjektas.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmos pastraipos b punktas pakeičiamas taip:

„b) informaciją apie bent dviejų finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei faktiškai vadovaujančių asmenų paskyrimą ir apie 91 straipsnio 1 dalyje išdėstytų kriterijų ir reikalavimų laikymąsi;“;

ii) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Kai šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytos finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patvirtinimas arba patvirtinimo netaikymas vykdomas tuo pačiu metu kaip vertinimas pagal 8, 22 arba 27a straipsnius, kompetentinga institucija tų straipsnių tikslais atitinkamai koordinuoja veiksmus su konsoliduotos priežiūros institucija ir, kai tai nėra ta pati institucija, su valstybės narės, kurioje finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė yra įsteigta, kompetentinga institucija. Tuo atveju 22 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje arba 27a straipsnio 6 dalyje nurodytas vertinimo laikotarpis sustabdomas, kol užbaigiama šiame straipsnyje nustatyta procedūra.“;

c) 3 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) tenkinami 14 straipsnyje išdėstyti kriterijai, susiję su kredito įstaigų akcininkais ir nariais, ir laikomasi 121 straipsnyje nustatytų reikalavimų.“;

d) 4 dalies pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės gali siekti, kad nebūtų taikomas patvirtinimo reikalavimas pagal šį straipsnį, o tai gali būti leidžiama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:“;

ii) c punktas pakeičiamas taip:

„c) patronuojamoji kredito įstaiga, patronuojamoji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuriai suteiktas patvirtinimas pagal šį straipsnį, paskiriama atsakinga už užtikrinimą, kad grupė konsoliduotai laikytųsi prudencinių reikalavimų, ir jai suteikiamos visos būtinos priemonės ir teisiniai įgaliojimai, kad šios pareigos būtų veiksmingai įvykdytos;“;

e) įterpiama ši dalis:

„4a. Nedarant poveikio 4 daliai, konsoliduotos priežiūros institucija kiekvienu konkrečiu atveju gali leisti, kad finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurioms netaikomas patvirtinimo reikalavimas, nebūtų įtrauktos į konsolidavimo taikymo sritį, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) ši išimtis nedaro poveikio patronuojamosios kredito įstaigos arba grupės priežiūros veiksmingumui;

b) finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė neturi kitų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, išskyrus patronuojamosios kredito įstaigos ar tarpinės patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kontroliuojančios patronuojamąją kredito įstaigą, nuosavybės vertybinių popierių pozicijas;

c) finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė iš esmės nesinaudoja finansiniu svertu ir neturi pozicijų, nesusijusių su jos nuosavybe patronuojamoje kredito įstaigoje arba tarpinėje patronuojančiojoje finansų kontroliuojančiojoje bendrovėje ar mišrią veiklą vykdančioje finansų kontroliuojančiojoje bendrovėje, kontroliuojančioje patronuojamąją kredito įstaigą;“;

f) 8 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Tuo atveju, kai konsoliduotos priežiūros institucija yra kita institucija nei kompetentinga institucija valstybėje narėje, kurioje įsteigta finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, abi institucijos bendradarbiauja visapusiškai konsultuodamosi, siekdamos priimti sprendimus dėl 3, 4 ir 4a dalyse nurodytų patvirtinimo, patvirtinimo reikalavimo netaikymo bei neįtraukimo į konsolidavimo sritį ir dėl 6 bei 7 dalyse nurodytų priežiūros priemonių. Konsoliduotos priežiūros institucija parengia atitinkamai 3, 4, 4a, 6 ir 7 dalyse nurodytų klausimų vertinimą ir perduoda jį kompetentingai institucijai valstybėje narėje, kurioje įsteigta finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė. Abi institucijos visomis išgalėmis stengiasi per du mėnesius nuo to vertinimo gavimo dienos priimti bendrą sprendimą.“;

ii) po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Tuo atveju, kai priimamas bendras sprendimas, jei konsoliduotos priežiūros institucija yra kita institucija nei kompetentinga institucija valstybėje narėje, kurioje įsteigta finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, bendras sprendimas taip pat įgyvendinamas arba, jeigu leidžiama pagal nacionalinę teisę, tiesiogiai taikomas valstybėje narėje, kurioje yra įsteigta finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė.“;

g) 10 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Jei finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patvirtinimą arba patvirtinimo netaikymą pagal šį straipsnį suteikti atsisakoma, konsoliduotos priežiūros institucija prašymo teikėjui praneša apie sprendimą ir jo motyvus per keturis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos arba, jei prašymas yra neišsamus, per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo gauta sprendimui priimti reikalinga išsami informacija.“;

8) 21b straipsnyje įterpiama ši dalis:

„6a. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais nustatomi vienodi formatai ir apibrėžtys ir parengia IT sprendimus, kurie turi būti taikomi Sąjungoje, skirtus 6 dalyje nurodytai informacijai teikti.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies antroje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.“;

9) įterpiamas šis straipsnis:

„21c straipsnis

Reikalavimas įsteigti filialą, kad trečiųjų valstybių įmonės galėtų teikti banko paslaugas

1. Valstybės narės reikalauja, kad trečiojoje valstybėje įsteigtos įmonės, kaip nurodyta 47 straipsnyje, įsteigtų filialą jų teritorijoje ir prašytų veiklos leidimo pagal VI antraštinę dalį pradėti arba toliau vykdyti to 47 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas, jei trečiojoje valstybėje įsteigta įmonė teikia paslaugą ar vykdo atitinkamą veiklą Sąjungoje įsisteigusiam ar esančiam klientui arba sandorio šaliai, kurie yra:

a) Sąjungoje įsteigtas arba esantis mažmeninis klientas, tinkama sandorio šalis arba profesionalusis klientas, kaip tai suprantama Direktyvos 2014/65/ES II priedo I ir II skirsniuose, jeigu toks klientas arba sandorio šalis savo išimtine iniciatyva kreipiasi į trečiojoje valstybėje įsteigtą įmonę dėl šios direktyvos 47 straipsnio 1 dalyje nurodytos paslaugos teikimo ar veiklos vykdymo;

b) kredito įstaiga;

c) įmonė, priklausanti tai pačiai grupei kaip ir trečiojoje valstybėje įsteigta įmonė.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos c punktui, kai trečiosios valstybės įmonė ieško tos pastraipos a punkte nurodyto ar galimo kliento arba sandorio šalies per subjektą, veikiantį savo vardu arba turintį glaudžių ryšių su tokia trečiosios valstybės įmone, arba per bet kokį kitą asmenį, veikiantį tokios įmonės vardu, tai nelaikoma paties kliento arba sandorio šalies ar galimo kliento arba sandorio šalies išimtine iniciatyva teikiama paslauga.

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, kad jų teritorijoje įsteigtos kredito įstaigos ir filialai joms pateiktų informaciją, kuri joms reikalinga paslaugoms, kurios teikiamos paties jų teritorijoje įsteigto arba esančio kliento arba sandorio šalies išimtine iniciatyva, stebėti, jeigu tai pačiai grupei priklausančios įmonės, įsteigtos trečiosiose valstybėse, teikia tokias paslaugas.

3. Kliento arba sandorio šalies iniciatyva, kaip nurodyta 2 dalyje, nesuteikia trečiosios valstybės įmonei teisės siūlyti kitų kategorijų produktus, veiklą ar paslaugas, nei tie, kurių klientas arba sandorio šalis prašė, kitaip nei per valstybėje narėje įsteigtą trečiosios valstybės filialą. Tačiau paslaugoms, veiklai ar produktams, kurių reikia siekiant teikti paslaugą, tiekti produktą arba vykdyti veiklą, kurių iš pradžių prašė klientas arba sandorio šalis, įskaitant atvejus, kai tokios susijusios paslaugos, produktai arba veikla teikiami vėliau nei iš pradžių užsakytos, trečiosios valstybės filialo įsteigti nereikalaujama.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas Direktyvos 2014/65/ES I priedo A skirsnyje išvardytoms paslaugoms ar veiklai, įskaitant bet kurias priderintas papildomas paslaugas, pavyzdžiui, susijusio indėlių priėmimo arba kreditų ar paskolų teikimo, kuriomis siekiama suteikti paslaugas, kurioms taikoma ta direktyva.

5. Siekiant išsaugoti klientų pagal galiojančias sutartis įgytas teises, 1 dalyje nustatytas reikalavimas nedaro poveikio esamoms sutartims, kurios buvo sudarytos anksčiau nei 2026 m. liepos 11 d.

6. Ne vėliau kaip 2025 m. liepos 10 d. EBI, pasikonsultavusi su EIOPA ir ESMA, peržiūri, ar kuriam nors finansų sektoriaus subjektui, be kredito įstaigų, turėtų būti netaikomas reikalavimas įsteigti filialą trečiųjų valstybių įmonėms banko paslaugoms teikti pagal šį straipsnį. Tuo klausimu EBI pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ataskaitą. Toje ataskaitoje atsižvelgiama į finansinio stabilumo problemas ir poveikį Sąjungos konkurencingumui.

Remdamasi ta ataskaita Komisija, kai tikslinga, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

10) 22 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Kompetentingos institucijos raštu patvirtina pranešimo pagal 1 dalį arba bet kokios tolesnės informacijos pagal 3 dalį gavimą – skubiai ir bet kuriuo atveju per dešimt darbo dienų nuo pranešimo arba informacijos gavimo.“;

11) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) e punktas pakeičiamas taip:

„e) ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad vykdomas, įvykdytas arba bandomas įvykdyti su siūlomu įsigijimu susijęs pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 (*) 1 straipsnyje, arba kad dėl siūlomo įsigijimo galėtų padidėti tokia rizika.

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).“;

ii) papildoma šiomis pastraipomis:

„Siekdama įvertinti šios dalies pirmos pastraipos e punkte nurodytą kriterijų, kompetentingos institucijos, atlikdamos patikrinimus, konsultuojasi su institucijomis, atsakingomis už kredito įstaigų priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

Kompetentingos institucijos gali prieštarauti siūlomam įsigijimui, jeigu siūlomas įsigyjantis asmuo yra trečiojoje valstybėje, kuri įtraukta į sąrašą pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnį kaip didelės rizikos trečioji valstybė, kurios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimas turi strateginių trūkumų, arba trečiojoje valstybėje, kuriai taikomos Sąjungos ribojamosios priemonės, ir kompetentinga institucija įvertina, kad tai daro poveikį siūlomo įsigyjančio asmens gebėjimui taikyti reikiamą praktiką ir procesus, kad būtų laikomasi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimo reikalavimų.“;

b) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Taikant šią dalį ir atsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies e punkte nustatytą kriterijų, kompetentingos institucijos, vertindamos siūlomą įsigijimą, deramai atsižvelgia į institucijų, atsakingų už kredito įstaigų priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, neigiamą nuomonę, kurią kompetentingos institucijos gauna per 30 darbo dienų nuo pradinio prašymo gavimo dienos, ir ji gali būti pagrįsta priežastis prieštaravimui pareikšti.“;

c) papildoma šia dalimi:

„6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma būtinoji informacija, kurią siūlomas įsigyjantis asmuo turi pateikti kompetentingoms institucijoms tuo metu, kai pateikiamas 22 straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas.

Pirmos pastraipos tikslais EBI atsižvelgia į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1132 (*) II antraštinę dalį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

(*) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (OL L 169, 2017 6 30, p. 46).“;

12) III antraštinė dalis papildoma šiais skyriais:

„3 SKYRIUS

REIKŠMINGO AKCIJŲ PAKETO ĮSIGIJIMAS ARBA PARDAVIMAS

27a straipsnis

Pranešimas apie įsigijimą ir įsigijimo vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos ir finansų kontroliuojančiosios bendrovės bei mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurioms taikoma 21a straipsnio 1 dalis (toliau – siūlomas įsigyjantis asmuo) iš anksto raštu praneštų savo kompetentingai institucijai, kai ketina tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti reikšmingą akcijų paketą (toliau – siūlomas įsigijimas). Pranešime nurodomas siūlomo įsigijimo dydis ir pateikiama aktuali informacija, kaip nurodyta 27b straipsnio 5 dalyje.

2. 1 dalies tikslais akcijų paketas laikomas reikšmingu, kai jo vertė yra 15 % arba daugiau siūlomo įsigyjančio asmens kapitalo, atitinkančio reikalavimus.

3. 1 dalies tikslais, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra įstaiga, 2 dalyje nurodyta riba taikoma tiek individualiu lygmeniu, tiek remiantis grupės konsoliduota būkle. Jeigu 2 dalyje nurodyta riba viršijama tik individualiu lygmeniu, siūlomas įsigyjantis asmuo turi pranešti valstybės narės, kurioje jis įsteigtas, kompetentingai institucijai. Kompetentinga institucija vertina siūlomą įsigijimą. Jeigu ta riba viršijama tiek individualiu lygmeniu, tiek remiantis grupės konsoliduota būkle, siūlomas įsigyjantis asmuo taip pat praneša konsoliduotos priežiūros institucijai. Ta konsoliduotos priežiūros institucija įvertina siūlomą įsigijimą.

4. Jeigu siūlomas įsigyjantis asmuo yra finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuriai taikoma 21a straipsnio 1 dalis, šio straipsnio 2 dalyje nurodyta riba taikoma remiantis konsoliduota būkle, o šio straipsnio 1 dalies tikslais kompetentinga institucija yra konsoliduotos priežiūros institucija.

5. Kompetentinga institucija raštu patvirtina 1 dalyje nurodyto pranešimo arba papildomos informacijos, pateiktos vadovaujantis 9 dalimi, gavimą skubiai ir bet kuriuo atveju per 10 darbo dienų nuo to pranešimo arba tos papildomos informacijos gavimo.

6. Kompetentinga institucija per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad pranešimas gautas, ir nuo visų dokumentų, įskaitant dokumentus, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu pagal 27b straipsnio 5 dalį, gavimo dienos (toliau – vertinimo laikotarpis), atlieka 27b straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą.

Jei siūlomas įsigijimas yra susijęs su kredito įstaigos kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimu, kaip nurodyta 22 straipsnio 1 dalyje, siūlomam įsigyjančiam asmeniui taip pat taikomas reikalavimas pranešti ir vertinimas pagal tą straipsnį. Tokiu atveju laikotarpis, per kurį kompetentinga institucija turi atlikti abu vertinimus – numatytą 27b straipsnio 1 dalyje ir nurodytą 22 straipsnio 2 dalyje, – baigiasi tik pasibaigus vėlesniam iš šių dviejų vertinimo laikotarpių.

7. Jeigu siūlomas reikšmingo akcijų paketo įsigijimas yra vykdomas tarp tos pačios grupės subjektų, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 6 dalyje, arba tarp tos pačios institucinės užtikrinimo sistemos subjektų, kaip nurodyta to reglamento 113 straipsnio 7 dalyje, kompetentinga institucija neprivalo atlikti šios direktyvos 27b straipsnio 1 dalyje numatyto vertinimo.

8. Patvirtindama pranešimo gavimą, kaip nurodyta 5 dalyje, kompetentinga institucija informuoja siūlomą įsigyjantį asmenį apie datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

9. Vertinimo laikotarpiu kompetentinga institucija gali, kai reikia, ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip 50-tą vertinimo laikotarpio darbo dieną, prašyti pateikti papildomos 27b straipsnio 1 dalyje numatytam vertinimui užbaigti reikalingos informacijos. Toks prašymas pateikiamas raštu ir jame nurodoma, kokios papildomos informacijos reikia.

10. Vertinimo laikotarpis sustabdomas tą dieną, kai kompetentinga institucija paprašo pateikti papildomos informacijos, ir atnaujinamas tą dieną, kai gaunamas siūlomo įsigyjančio asmens atsakymas į tą prašymą, kuriame pateikiama visa prašoma informacija. Tą laikotarpį galima sustabdyti ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Kompetentinga institucija savo nuožiūra gali vėl prašyti papildyti arba patikslinti pateiktą informaciją, bet dėl to vertinimo laikotarpis negali būti stabdomas.

11. Kompetentinga institucija gali pratęsti 10 dalyje nurodytą sustabdymą iki ne daugiau kaip 30 darbo dienų atvejais, kai:

a) įsigyjamas subjektas yra trečiosios valstybės teritorijoje arba jam taikoma trečiosios valstybės reguliavimo sistema;

b) norint atlikti šios direktyvos 27b straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą, būtina apsikeisti informacija su institucijomis, atsakingomis už siūlomo įsigyjančio asmens priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

12. Kai į 21a straipsnio 1 dalies taikymo sritį patenkančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patvirtinimas vykdomas tuo pačiu metu kaip 27b straipsnio 1 dalyje nurodytas vertinimas, kompetentinga institucija 27a straipsnio 1 dalies tikslais atitinkamai koordinuoja veiksmus su konsoliduotos priežiūros institucija ir, kai tai nėra ta pati institucija, su valstybės narės, kurioje finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė yra įsteigta, kompetentinga institucija. Tuo atveju vertinimo laikotarpis sustabdomas, kol bus užbaigta 21a straipsnyje nustatyta procedūra.

13. Jei kompetentinga institucija nusprendžia pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui, ji per dvi darbo dienas nuo 27b straipsnio 1 dalyje numatyto vertinimo užbaigimo ir prieš pasibaigiant vertinimo laikotarpiui raštu praneša apie tai siūlomam įsigyjančiam asmeniui, nurodydama savo prieštaravimo motyvus.

14. Jei kompetentinga institucija vertinimo laikotarpiu raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, siūlomas įsigijimas laikomas patvirtintu.

15. Kompetentinga institucija gali nustatyti ilgiausią terminą siūlomam įsigijimui užbaigti ir, kai tikslinga, šį laikotarpį pratęsti.

27b straipsnis

Vertinimo kriterijai

1. Vertindama 27a straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir 27a straipsnio 9 dalyje nurodytą informaciją, kompetentinga institucija vertina patikimo ir apdairaus siūlomo įsigyjančio asmens valdymo užtikrinimo perspektyvą ir ypač rizikos, kuri kyla arba gali kilti siūlomam įsigyjančiam asmeniui po siūlomo įsigijimo, atsižvelgdama į šiuos kriterijus:

a) ar siūlomas įsigyjantis asmuo galės nuolat laikytis prudencinių reikalavimų, nustatytų šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir, kai taikytina, kituose Sąjungos teisės aktuose;

b) ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad vykdomas, įvykdytas arba bandomas įvykdyti su siūlomu įsigijimu susijęs pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip tai suprantama Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba kad dėl siūlomo įsigijimo galėtų padidėti tokia rizika.

2. Siekdama įvertinti šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą kriterijų, kompetentinga institucija, atlikdama patikrinimus, konsultuojasi su institucijomis, atsakingomis už siūlomo įsigyjančio asmens priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

3. Kompetentinga institucija gali pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, jei tam yra tinkamas pagrindas, remiantis šio straipsnio 1 dalyje nurodytais kriterijais, arba jei siūlomo įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami, nepaisant to, kad vadovaujantis 27a straipsnio 9 dalimi buvo pateiktas prašymas.

Taikant šią dalį ir atsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą kriterijų, kompetentingos institucijos, vertindamos siūlomą įsigijimą, deramai atsižvelgia į institucijų, atsakingų už siūlomo įsigyjančio asmens priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, neigiamą nuomonę, kurią kompetentingos institucijos gauna per 30 dienų nuo pradinio prašymo gavimo dienos, ir ji gali būti pagrįsta priežastis prieštaravimui pareikšti.

4. Valstybės narės nenustato jokių išankstinių sąlygų dėl siūlomo įsigijimo dydžio ir neleidžia kompetentingai institucijai siūlomo įsigijimo nagrinėti rinkos ekonominių poreikių atžvilgiu.

5. Valstybės narės paskelbia informacijos, kurios reikia vertinimui atlikti, sąrašą. Tą informaciją siūlomas įsigyjantis asmuo kompetentingai institucijai pateikia tuo metu, kai pateikiamas 27a straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas. Reikalaujama informacija turi būti proporcinga ir tinkama, atsižvelgiant į siūlomo įsigijimo pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra aktuali atliekant šiame straipsnyje numatytą prudencinį vertinimą.

6. Nedarant poveikio 27a straipsnio 5–11 dalims, jei pranešama apie du arba daugiau pasiūlymų įsigyti reikšmingą akcijų paketą tame pačiame subjekte, kompetentinga institucija siūlomus įsigyjančius asmenis vertina jų nediskriminuodama.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai apibrėžia:

a) būtinosios informacijos, kurią siūlomas įsigyjantis asmuo turi pateikti kompetentingai institucijai tuo metu, kai pateikiamas 27a straipsnio 1 dalyje, 27f straipsnio 1 dalyje ir 27i straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas, sąrašą;

b) bendrą šiame straipsnyje ir 27j straipsnyje nustatytų kriterijų vertinimo metodiką;

c) pranešimui ir prudenciniam vertinimui pagal 27a ir 27i straipsnius taikomą procesą.

Pirmos pastraipos tikslais EBI atsižvelgia į Direktyvos (ES) 2017/1132 II antraštinę dalį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

27c straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Kompetentinga institucija, atlikdama 27b straipsnio 1 dalyje nustatytą vertinimą, konsultuojasi su institucijomis, kurioms patikėta kitų atitinkamų finansų sektoriaus subjektų priežiūros viešoji pareiga, jei siūlomas įsigijimas yra vienas iš toliau nurodytų:

a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tie, kuriuose veiklą vykdo siūlomas įsigyjantis asmuo, veiklos leidimą gavusi kredito įstaiga, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar turto valdymo įmonė;

b) kitoje nei siūlomo įsigyjančio asmens valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas asmuo veiklos leidimą gavusi kredito įstaigos, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar turto valdymo bendrovės patronuojančioji įmonė;

c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tie, kuriuose siūlomas įsigijimas, veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar turto valdymo bendrovę kontroliuojantis juridinis asmuo.

2. Jeigu siūlomas įsigyjantis asmuo yra įstaiga, o 27a straipsnio 2 dalyje nurodyta riba viršijama tik individualiu lygmeniu, kompetentinga institucija, vertinanti siūlomą įsigijimą, per 10 darbo dienų nuo siūlomo įsigyjančio asmens pranešimo gavimo praneša konsoliduotos priežiūros institucijai apie siūlomą įsigijimą, jei siūlomas įsigyjantis asmuo priklauso grupei, o kompetentinga institucija yra kita institucija nei konsoliduotos priežiūros institucija. Kompetentinga institucija savo vertinimą taip pat perduoda konsoliduotos priežiūros institucijai.

Jeigu siūlomas įsigyjantis asmuo yra į 21a straipsnio 1 dalies taikymo sritį patenkanti finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, siūlomą įsigijimą vertinanti konsoliduotos priežiūros institucija per 10 darbo dienų nuo siūlomo įsigyjančio asmens pranešimo gavimo praneša apie jį kompetentingai institucijai valstybėje narėje, kurioje įsteigtas siūlomas įsigyjantis asmuo, jei ta kompetentinga institucija yra kita institucija nei konsoliduotos priežiūros institucija. Konsoliduotos priežiūros institucija savo vertinimą taip pat perduoda tai kompetentingai institucijai.

Kai siūlomas įsigyjantis asmuo yra įstaiga ir 27a straipsnio 2 dalyje nurodyta riba viršijama tiek individualiu lygmeniu, tiek remiantis grupės konsoliduota padėtimi, kompetentinga institucija ir konsoliduotos priežiūros institucija, vertinanti siūlomą įsigijimą, siekia koordinuoti savo vertinimus, visų pirma kiek tai susiję su konsultavimusi su šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis atitinkamomis institucijomis.

3. Kai siūlomo įsigijimo vertinimą turi atlikti 27a straipsnio 3 dalyje nurodyta konsoliduotos priežiūros institucija, o ji yra kita institucija nei kompetentinga institucija valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs siūlomas įsigyjantis asmuo, abi institucijos bendradarbiauja visapusiškai konsultuodamosi. Konsoliduotos priežiūros institucija parengia siūlomo įsigijimo vertinimą ir perduoda jį kompetentingai institucijai valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs siūlomas įsigyjantis asmuo. Abi institucijos visomis išgalėmis stengiasi per du mėnesius nuo to vertinimo gavimo dienos priimti bendrą sprendimą. Tas bendras sprendimas turi būti tinkamai dokumentuotas ir motyvuotas. Konsoliduotos priežiūros institucija tą bendrą sprendimą perduoda siūlomam įsigyjančiam asmeniui.

Tuo atveju, kai bendras sprendimas per du mėnesius nuo vertinimo gavimo nepriimamas, konsoliduotos priežiūros institucija arba kompetentinga institucija valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs siūlomas įsigyjantis asmuo, susilaiko nuo sprendimo priėmimo ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį perduoda klausimą EBI. EBI priima sprendimą per vieną mėnesį nuo klausimo perdavimo EBI. Atitinkamos institucijos priima bendrą sprendimą, kuris atitinka EBI sprendimą.

4. Kompetentingos institucijos nedelsdamos teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra esminė ar svarbi atliekant vertinimą. Šiuo atžvilgiu kompetentingos institucijos, gavusios prašymą arba savo iniciatyva, perduoda viena kitai visą vertinimui svarbią informaciją.

Kompetentingos institucijos siekia koordinuoti savo vertinimus ir užtikrinti savo sprendimų nuoseklumą. Tuo tikslu už vertinimą atsakingos kompetentingos institucijos sprendime nurodomos visos kitų susijusių kompetentingų institucijų pateiktos nuomonės ar išlygos.

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato bendras procedūras ir formas, ir parengia šablonus, naudotinus šiame straipsnyje nurodytame atitinkamų kompetentingų institucijų konsultavimosi procese.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

27d straipsnis

Pranešimas apie pardavimą

Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos ir finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurioms taikoma 21a straipsnio 1 dalis, praneštų kompetentingai institucijai, kai jos ketina tiesiogiai ar netiesiogiai perleisti reikšmingą akcijų paketo dalį, kaip nustatyta pagal 27a straipsnio 2 dalį. Tas pranešimas pateikiamas raštu prieš pardavimą, jame nurodomas atitinkamo akcijų paketo dydis.

27e straipsnis

Pareiga teikti informaciją ir nuobaudos

Jeigu siūlomas įsigyjantis asmuo pagal 27a straipsnio 1 dalį iš anksto nepraneša apie siūlomą įsigijimą arba įsigijo reikšmingą akcijų paketą, kaip nurodyta tame straipsnyje, nepaisydamas kompetentingos institucijos prieštaravimo, valstybės narės reikalauja, kad kompetentinga institucija imtųsi tinkamų priemonių. Jeigu reikšmingas akcijų paketas įsigyjamas nepaisant kompetentingos institucijos prieštaravimo, valstybės narės, nedarant poveikio galimoms nuobaudoms, sustabdo naudojimąsi atitinkamomis balsavimo teisėmis arba anuliuoja balsavimo rezultatus.

4 SKYRIUS

TURTO IR ĮSIPAREIGOJIMŲ REIKŠMINGAS PERDAVIMAS

27f straipsnis

Pranešimas apie turto ir įsipareigojimų reikšmingą perdavimą

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos ir finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurioms taikoma 21a straipsnio 1 dalis, iš anksto raštu praneštų savo kompetentingai institucijai apie bet kokį reikšmingą turto ar įsipareigojimų perdavimą, kurį jos ketina atlikti sudarydamos pardavimo arba bet kokį kitą sandorį (toliau – siūloma operacija).

Jei siūloma operacija susijusi tik su tos pačios grupės subjektais, toms įstaigoms taip pat taikoma pirma pastraipa.

Pirmos ir antros pastraipų tikslais kiekvienam subjektui, dalyvaujančiam toje pačioje siūlomoje operacijoje, atskirai taikoma tose pastraipose nustatyta pareiga pranešti.

2. 1 dalies tikslais siūloma operacija laikoma reikšminga subjektui, jei jos vertė yra lygi bent 10 % viso jos turto ar įsipareigojimų, nebent siūloma operacija vykdoma tarp tos pačios grupės subjektų – tokiu atveju siūloma operacija laikoma reikšminga subjektui, jei jos vertė yra lygi bent 15 % viso jos turto arba įsipareigojimų.

Šios dalies pirmos pastraipos tikslais patronuojančiosioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms patronuojančiosioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, nurodytoms 1 dalyje, procentinė dalis taikoma remiantis jų konsoliduota būkle.

Apskaičiuojant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą procentinę dalį neatsižvelgiama į:

a) neveiksnaus turto perdavimą;

b) turto, skirto įtraukti į užtikrinamojo turto grupę, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/2162 (*) 3 straipsnio 3 punkte, perdavimą;

c) turto, kuris turi būti pakeistas vertybiniais popieriais, perdavimą;

d) turto ar įsipareigojimų perdavimą, kai jis atliekamas taikant pertvarkymo priemones, įgaliojimus ir mechanizmus, numatytus Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje.

3. Kompetentinga institucija raštu patvirtina pranešimo pagal 1 dalį gavimą – skubiai ir bet kuriuo atveju per 10 darbo dienų nuo pranešimo gavimo.

27g straipsnis

Pareiga teikti informaciją ir nuobaudos

Kai subjektai iš anksto nepraneša apie siūlomą operaciją pagal 27f straipsnio 1 dalį, valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos imtųsi tinkamų priemonių.

5 SKYRIUS

BENDROVIŲ SUSIJUNGIMAI IR SKAIDYMAI

27h straipsnis

Taikymo sritis ir apibrėžtys

Šis skyrius nedaro poveikio Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 (**) ir Direktyvos (ES) 2017/1132 taikymui.

Šiame skyriuje nustatytos pareigos netaikomos susijungimams ir skaidymams, vykdomiems dėl Direktyvos 2014/59/ES taikymo.

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) susijungimas – bet kuri iš šių operacijų, kai:

a) viena ar daugiau bendrovių, baigiančių savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus arba jų dalį perduoda kitai veikiančiai bendrovei – įsigyjančiai bendrovei – mainais už jų bendrovės ar bendrovių nariams išleistus vertybinius popierius ar akcijas, sudarančius tos įsigyjančios bendrovės kapitalą, ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 % tų vertybinių popierių ar akcijų nominaliosios vertės (nebent taikytinoje nacionalinėje teisėje būtų nurodyta kitaip) arba, jeigu nominaliosios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės;

b) viena ar daugiau bendrovių, baigiančių savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus arba jų dalį perduoda kitai veikiančiai bendrovei – įsigyjančiai bendrovei, – kuri neišleidžia naujų akcijų, jei visos susijungiančių bendrovių akcijos tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso vienam asmeniui arba susijungiančių bendrovių nariai turi vertybinių popierių ir akcijų tokiu pat santykiu visose susijungiančiose bendrovėse;

c) dvi ar daugiau bendrovių, baigiančių savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus arba jų dalį perduoda bendrovei (nauja bendrovė), kurią jos sukuria, mainais už jų nariams išleistus vertybinius popierius ar akcijas, sudarančius tos naujos bendrovės kapitalą, ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 % tų vertybinių popierių ar akcijų nominaliosios vertės (nebent taikytinoje nacionalinėje teisėje būtų nurodyta kitaip) arba, jeigu nominaliosios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės;

d) bendrovė, baigianti savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus arba jų dalį perduoda bendrovei, kuri turi visus vertybinius popierius ar akcijas, sudarančius jos kapitalą;

2) skaidymas – bet kuri iš šių operacijų:

a) operacija, kurią vykdant bendrovė, nutraukusi savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus perduoda daugiau kaip vienai bendrovei mainais už bendrovių, dėl skaidymo gaunančių kompensacijas, vertybinių popierių ir akcijų paskirstymą skaidomos bendrovės akcininkams ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 % tų vertybinių popierių ar akcijų nominaliosios vertės (nebent taikytinoje nacionalinėje teisėje būtų nurodyta kitaip) arba, jeigu nominaliosios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės;

b) operacija, kurią vykdant bendrovė, nutraukusi savo veiklą be likvidavimo procedūros, visą savo turtą ir įsipareigojimus perduoda daugiau kaip vienai naujai įsteigtai bendrovei mainais už įgyjančių bendrovių vertybinių popierių ar akcijų paskirstymą skaidomos bendrovės akcininkams ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 % tų vertybinių popierių ar akcijų nominaliosios vertės (nebent taikytinoje nacionalinėje teisėje būtų nurodyta kitaip) arba, jeigu nominaliosios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės;

c) operacija, kurią sudaro a ir b punktuose aprašytų operacijų derinys;

d) operacija, kurią vykdant skaidoma bendrovė dalį savo turto ir įsipareigojimų perduoda vienai ar daugiau įgyjančių bendrovių mainais už skaidomos bendrovės nariams išleidžiamas įgyjančių bendrovių, skaidomos bendrovės arba ir įgyjančių, ir skaidomos bendrovės vertybinius popierius ar akcijas ir, kai taikytina, piniginę išmoką, neviršijančią 10 % tų vertybinių popierių ar akcijų nominaliosios vertės (nebent taikytinoje nacionalinėje teisėje būtų nurodyta kitaip), arba, jei nominaliosios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės;

e) operacija, kurią vykdant skaidoma bendrovė dalį savo turto ir įsipareigojimų perduoda vienai ar daugiau įgyjančių bendrovių mainais už skaidomai bendrovei išleidžiamus įgyjančių bendrovių vertybinius popierius ar akcijas.

27i straipsnis

Pranešimas apie susijungimą arba skaidymą ir susijungimo arba skaidymo vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos ir finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurioms taikoma 21a straipsnio 1 dalis, (toliau – finansų suinteresuotieji subjektai), vykdantys susijungimą ar skaidymą (toliau – siūloma operacija), patvirtinus siūlomos operacijos sąlygų projektą ir prieš užbaigiant siūlomą operaciją, praneštų kompetentingai institucijai, kuri bus atsakinga už subjektų, įsteigtų įvykdžius tokią siūlomą operaciją, priežiūrą, ir pateiktų atitinkamą informaciją, kaip nurodyta pagal 27j straipsnio 5 dalį.

Šios dalies pirmos pastraipos tikslais, jei atliekant siūlomą operaciją bendrovė skaidoma, kompetentinga institucija, kuriai turi būti pranešta ir kuri yra atsakinga už 27j straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą, yra kompetentinga institucija, atsakinga už siūlomą operaciją atliekančio subjekto priežiūrą.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, kai siūloma operacija yra susijungimas, kuriame dalyvauja tik tos pačios grupės finansų suinteresuotieji subjektai, įskaitant kredito įstaigų grupę, kurią nuolat kontroliuoja centrinė įstaiga ir kuri yra prižiūrima kaip grupė, nereikalaujama, kad kompetentinga institucija atliktų 27j straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą.

3. Vertinimas pagal 27j straipsnio 1 dalį neatliekamas, kai siūlomai operacijai atlikti reikalingas veiklos leidimas pagal 8 straipsnį arba patvirtinimas pagal 21a straipsnį.

4. Kompetentinga institucija raštu patvirtina 1 dalyje nurodyto pranešimo arba papildomos informacijos, pateiktos vadovaujantis 5 dalimi, gavimą skubiai ir bet kuriuo atveju per 10 darbo dienų nuo to pranešimo arba tos papildomos informacijos gavimo.

Jeigu siūlomoje operacijoje dalyvauja tik tos pačios grupės finansų suinteresuotieji subjektai, kompetentinga institucija 27j straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą atlieka per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad pranešimas yra gautas, datos ir nuo dienos, kai yra gaunami visi dokumentai, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu pagal 27j straipsnio 5 dalį (toliau – vertinimo laikotarpis).

Patvirtindama pranešimo gavimą, kompetentinga institucija praneša finansų suinteresuotiesiems subjektams datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

5. Kompetentinga institucija gali prašyti pateikti papildomos 27j straipsnio 1 dalyje numatytam vertinimui užbaigti reikalingos informacijos. Toks prašymas pateikiamas raštu ir jame nurodoma, kokios papildomos informacijos reikia.

Jei siūloma operacija apima tik tos pačios grupės finansų suinteresuotuosius subjektus, kompetentinga institucija papildomos informacijos gali paprašyti ne vėliau kaip 50-ą vertinimo laikotarpio darbo dieną.

Vertinimo laikotarpis sustabdomas laikotarpiu tarp dienos, kai kompetentinga institucija paprašo pateikti papildomos informacijos, ir dienos, kai gaunamas finansų suinteresuotųjų subjektų atsakymas į tą prašymą, kuriame pateikiama visa prašyta informacija. Tą laikotarpį galima sustabdyti ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Kompetentinga institucija savo nuožiūra gali vėl prašyti papildyti arba patikslinti pateiktą informaciją, bet dėl to vertinimo laikotarpis negali būti stabdomas.

6. Kompetentinga institucija gali pratęsti 5 dalies trečioje pastraipoje nurodytą sustabdymą iki ne daugiau kaip 30 darbo dienų atvejais, kai:

a) bent vienas iš finansų suinteresuotųjų subjektų yra trečiosios valstybės teritorijoje arba bent vienam jų taikoma trečiosios valstybės reguliavimo sistema;

b) norint atlikti šios direktyvos 27j straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą, būtina apsikeisti informacija su institucijomis, atsakingomis už finansų suinteresuotųjų subjektų priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

7. Siūloma operacija negali būti užbaigiama anksčiau nei kompetentinga institucija pateikia teigiamą nuomonę.

8. Kompetentinga institucija per dvi darbo dienas nuo savo vertinimo užbaigimo dienos finansų suinteresuotiesiems subjektams raštu pateikia pagrįstą teigiamą arba neigiamą nuomonę. Finansų suinteresuotieji subjektai perduoda tą pagrįstą nuomonę institucijoms, kurios pagal nacionalinę teisę atsakingos už siūlomos operacijos tikrinimą.

9. Kai siūlomoje operacijoje dalyvauja tik tos pačios grupės finansų suinteresuotieji subjektai, o kompetentinga institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepateikia prieštaravimų siūlomai operacijai, nuomonė laikoma teigiama.

10. Kompetentingos institucijos pagrįstoje teigiamoje nuomonėje gali būti numatytas ribotas laikotarpis, per kurį siūloma operacija turi būti įvykdyta.

27j straipsnis

Vertinimo kriterijai

1. Vertindama 27i straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą apie siūlomą operaciją ir 27i straipsnio 5 dalyje nurodytą informaciją, kompetentinga institucija, siekdama užtikrinti finansų suinteresuotųjų subjektų prudencinio profilio patikimumą užbaigus siūlomą operaciją ir visų pirma atsižvelgti į riziką, kuri kyla arba gali kilti finansų suinteresuotiesiems subjektams vykdant siūlomą operaciją, taip pat į riziką, kuri gali kilti įvykdžius siūlomą operaciją įsteigtam subjektui, įvertina siūlomą operaciją pagal šiuos kriterijus:

a) siūlomoje operacijoje dalyvaujančių finansų suinteresuotųjų subjektų reputaciją;

b) siūlomoje operacijoje dalyvaujančių finansų suinteresuotųjų subjektų finansinį patikimumą, visų pirma atsižvelgiant į veiklos, kurią vykdo ir numato vykdyti įvykdžius siūlomą operaciją įsteigtas subjektas, rūšį;

c) ar įvykdžius siūlomą operaciją įsteigtas subjektas galės nuolat laikytis prudencinių reikalavimų, nustatytų šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir, kai taikytina, kituose Sąjungos teisės aktuose, ypač direktyvose 2002/87/EB ir 2009/110/EB;

d) ar siūlomos operacijos įgyvendinimo planas yra realistiškas ir patikimas, jį vertinant prudenciniu požiūriu;

e) ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad su siūloma operacija yra susijęs vykdomas arba įvykdytas arba bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip tai suprantama Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba kad dėl siūlomos operacijos galėtų padidėti tokia rizika.

Kompetentinga institucija tinkamai stebi pirmos pastraipos d punkte nurodytą įgyvendinimo planą, kol bus užbaigta siūloma operacija.

2. Siekdama įvertinti šio straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą kriterijų, kompetentinga institucija, atlikdama patikrinimus, konsultuojasi su institucijomis, atsakingomis už finansų suinteresuotųjų subjektų priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

3. Kompetentinga institucija neigiamą nuomonę dėl siūlomos operacijos gali pateikti tik tuo atveju, jei nesilaikoma šio straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų arba jei finansų suinteresuotojo subjekto pateikta informacija yra neišsami, nepaisant prašymo, pateikto pagal 27i straipsnio 5 dalį.

Kalbant apie šio straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą kriterijų, kompetentinga institucija, vertindama siūlomą operaciją, deramai atsižvelgia į per 30 darbo dienų nuo pirminio prašymo pateikimo jos gautą neigiamą institucijos, atsakingos už finansų suinteresuotųjų subjektų priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, nuomonę ir tokia nuomonė gali būti pagrįsta priežastis pateikti neigiamą nuomonę, kaip nurodyta šios dalies pirmoje pastraipoje.

4. Valstybės narės neleidžia kompetentingoms institucijoms siūlomos operacijos nagrinėti rinkos ekonominių poreikių požiūriu.

5. Valstybės narės paskelbia sąrašą informacijos, kurios reikia šio straipsnio 1 dalyje numatytam vertinimui atlikti. Tą informaciją finansų suinteresuotieji subjektai kompetentingoms institucijoms pateikiama tuo metu, kai pateikiamas 27i straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas. Reikalaujama informacija turi būti proporcinga ir tinkama, atsižvelgiant į siūlomos operacijos pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra aktuali atliekant šiame straipsnyje numatytą prudencinį vertinimą.

27k straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Kompetentinga institucija, atlikdama 27j straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą, konsultuojasi su institucijomis, kurioms patikėta viešoji pareiga prižiūrėti kitus atitinkamus finansų sektoriaus subjektus, jei siūlomoje operacijoje, be finansų suinteresuotųjų subjektų, dalyvauja bet kurios iš toliau nurodytų rūšių subjektai:

a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tie, kuriuose vykdoma siūloma operacija, veiklos leidimą gavusi kredito įstaiga, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar turto valdymo bendrovė;

b) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tie, kuriuose vykdoma siūloma operacija, veiklos leidimą gavusi kredito įstaigos, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar turto valdymo bendrovės patronuojančioji įmonė;

c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tie, kuriuose vykdoma siūloma operacija, veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar turto valdymo bendrovę kontroliuojantis juridinis asmuo.

2. Kompetentingos institucijos nedelsdamos teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra esminė arba svarbi vertinimui. Tuo atžvilgiu kompetentingos institucijos paprašytos ar savo iniciatyva pateikia viena kitai visą svarbią vertinimui būtiną informaciją. Finansų suinteresuotojo subjekto kompetentingos institucijos nuomonėje nurodomos kompetentingos institucijos, prižiūrinčios vieną ar daugiau 1 dalyje nurodytų subjektų, visos pareikštos nuomonės ar išlygos.

Kompetentingos institucijos siekia koordinuoti savo vertinimus ir užtikrinti savo nuomonių nuoseklumą.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato bendras procedūras ir formas, ir parengia šablonus, naudotinus šiame straipsnyje nurodytame atitinkamų kompetentingų institucijų konsultavimosi procese.

Pirmos pastraipos tikslais EBI atsižvelgia į Direktyvos (ES) 2017/1132 II antraštinę dalį.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2027 m. sausio 10 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

27l straipsnis

Pareiga teikti informaciją ir nuobaudos

Tais atvejais, kai finansų suinteresuotieji subjektai iš anksto nepraneša apie siūlomą operaciją pagal 27i straipsnio 1 dalį arba įvykdo siūlomą operaciją iš anksto negavę teigiamos kompetentingų institucijų nuomonės, kaip nurodyta tame straipsnyje, valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos imtųsi tinkamų priemonių.

(*) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/2162 dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES (OL L 328, 2019 12 18, p. 29).

(**) 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004 1 29, p. 1).“;

13) VI antraštinė dalis pakeičiama taip:

„VI ANTRAŠTINĖ DALIS

TREČIŲJŲ VALSTYBIŲ FILIALŲ PRUDENCINĖ PRIEŽIŪRA IR SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

1 SKYRIUS

TREČIŲJŲ VALSTYBIŲ FILIALŲ PRUDENCINĖ PRIEŽIŪRA

I SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

47 straipsnis

Taikymo sritis ir apibrėžtys

1. Šiame skyriuje nustatomi minimalieji reikalavimai, taikomi šios trečiųjų valstybių filialų veiklos vykdymui valstybėje narėje:

a) bet kokia šios direktyvos I priedo 2 ir 6 punktuose nurodyta veikla, kurią vykdo trečiojoje valstybėje įsteigta įmonė, kuri, jei ji būtų įsteigta Sąjungoje, būtų laikoma kredito įstaiga arba atitiktų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkto b papunktyje nustatytus kriterijus;

b) šios direktyvos I priedo 1 punkte nurodyta veikla, kurią vykdo trečiojoje valstybėje įsteigta įmonė.

2. Jeigu trečiojoje valstybėje įsteigta įmonė vykdo veiklą ir teikia paslaugas, išvardytas Direktyvos 2014/65/ES I priedo A skirsnyje, ir bet kurias priderintas papildomas paslaugas, pavyzdžiui, susijusio indėlių priėmimo arba paskolų ar kreditų teikimo, kuriomis siekiama suteikti paslaugas, kurioms taikoma ta direktyva, ta įmonė neįtraukiama į šio straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

3. Šioje antraštinėje dalyje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) trečiosios valstybės filialas – filialas, kurį valstybėje narėje įsteigė:

   a) įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, kad galėtų vykdyti kurią nors 1 dalyje nurodytą veiklą, arba

   b) kredito įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje;

2) pagrindinė įmonė – įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje ir kuri valstybėje narėje įsteigė trečiosios valstybės filialą, ir, atitinkamai, tos įmonės tarpinė arba pagrindinė patronuojančiosios įmonės.

48 straipsnis

Diskriminacijos draudimas

Trečiųjų valstybių filialams, kurie pradeda arba toliau vykdo savo veiklą, valstybės narės netaiko nuostatų, dėl kurių jiems būtų sukurtos palankesnės sąlygos nei įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, filialams sudaromos sąlygos.

48a straipsnis

Trečiųjų valstybių filialų klasifikacija

1. Valstybės narės trečiųjų valstybių filialus priskiria 1 klasei, jei tie filialai atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

a) trečiosios valstybės filialo apskaitos knygose užregistruoto arba inicijuoto turto valstybėje narėje bendra vertė yra lygi 5 mlrd. EUR arba didesnė, kaip nurodyta ataskaitoje už ką tik pasibaigusį metinį ataskaitinį laikotarpį pagal II skirsnio 4 poskirsnį;

b) trečiosios valstybės filialo veikla, kuriai suteiktas leidimas, apima indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimą iš mažmeninių klientų, jei tokių indėlių ir kitų grąžintinų lėšų suma sudaro arba viršija 5 % visų trečiosios valstybės filialo įsipareigojimų arba tokių indėlių ar kitų grąžintinų lėšų suma viršija 50 mln. EUR;

c) trečiosios valstybės filialas nėra reikalavimus atitinkantis trečiosios valstybės filialas kaip tai suprantama pagal 48b straipsnį.

2. Valstybės narės trečiųjų valstybių filialus, kurie neatitinka nė vienos iš 1 dalyje nustatytų sąlygų, priskiria 2 klasei.

3. Kompetentingos institucijos atnaujina trečiųjų valstybių filialų klasifikaciją taip:

a) jeigu 1 klasės trečiosios valstybės filialas nebeatitinka 1 dalyje išdėstytų sąlygų, nedelsiant pradedama jį laikyti 2 klasės filialu;

b) jei 2 klasės trečiosios valstybės filialas pradeda atitikti vieną iš 1 dalyje išdėstytų sąlygų, jis laikomas 1 klasės filialu tik praėjus keturiems mėnesiams nuo tos dienos, kai jis pradėjo atitikti tas sąlygas.

4. Valstybės narės trečiųjų valstybių filialams, kuriems jų teritorijoje suteiktas leidimas, arba tam tikroms jų kategorijoms gali taikyti ne šioje antraštinėje dalyje išdėstytus reikalavimus, o tuos pačius reikalavimus, kurie taikomi kredito įstaigoms, kurioms suteiktas leidimas pagal šią Direktyvą. Jei šioje dalyje išdėstytos nuostatos taikomos tik tam tikrų kategorijų trečiosios valstybės filialams, valstybės narės to taikymo tikslais nustato atitinkamus klasifikavimo kriterijus. Tiems trečiųjų valstybių filialams šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys netaikomos, išskyrus 48p straipsnio tikslais.

48b straipsnis

Reikalavimus atitinkantiems trečiųjų valstybių filialams taikomos sąlygos

1. Jeigu tenkinamos toliau nurodytos sąlygos, kiek tai susiję su trečiosios valstybės filialu, šios antraštinės dalies tikslais tas filialas laikomas reikalavimus atitinkančiu trečiosios valstybės filialu:

a) pagrindinė įmonė yra įsteigta valstybėje, kurioje taikomi prudenciniai standartai ir priežiūra pagal trečiosios valstybės bankų sektoriaus reguliavimo sistemą, kuri yra bent lygiavertė šiai direktyvai ir Reglamentui (ES) Nr. 575/2013;

b) pagrindinės įmonės priežiūros institucijoms yra taikomi konfidencialumo reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai šios direktyvos VII antraštinės dalies 1 skyriaus II skirsnyje nustatytiems reikalavimams;

c) pagrindinė įmonė yra įsteigta valstybėje, kuri nėra įtraukta į sąrašą pagal Direktyvos (ES) 2015/849 9 straipsnį kaip didelės rizikos trečioji valstybė, kurios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimas turi strateginių trūkumų.

2. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, gali priimti sprendimus dėl to, ar tenkinamos šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išdėstytos sąlygos, kiek tai susiję su trečiosios valstybės bankų sektoriaus reguliavimo sistema. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 147 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Prieš priimdama šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą, Komisija gali pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį prašyti EBI pagalbos atitinkamos trečiosios valstybės bankų sektoriaus reguliavimo sistemos ir konfidencialumo reikalavimų vertinimui atlikti ir ataskaitai dėl tos sistemos ir tų reikalavimų atitikties šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išdėstytoms sąlygoms pateikti. EBI paskelbia savo vertinimo rezultatus savo svetainėje.

4. EBI tvarko trečiųjų valstybių ir trečiųjų valstybių institucijų, atitinkančių 1 dalyje išdėstytas sąlygas, viešąjį registrą.

5. Gavusi prašymą išduoti veiklos leidimą pagal 48c straipsnį, kompetentinga institucija įvertina šio straipsnio 1 dalyje ir 48a straipsnyje nustatytas sąlygas, kad galėtų priskirti trečiosios valstybės filialą 1 arba 2 klasei. Jeigu atitinkama trečioji valstybė nėra įtraukta į šio straipsnio 4 dalyje nurodytą viešąjį registrą, kompetentinga institucija prašo Komisijos įvertinti trečiosios valstybės bankų sektoriaus reguliavimo sistemą ir konfidencialumo reikalavimus šio straipsnio 2 dalies tikslais, jeigu tenkinama šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta sąlyga. Kol Komisija priima sprendimą pagal šio straipsnio 2 dalį, kompetentinga institucija trečiosios valstybės filialą priskiria 1 klasei.

II SKIRSNIS

Veiklos leidimo išdavimo ir reguliavimo reikalavimai

1 poskirsnis

Veiklos leidimo išdavimo reikalavimai

48c straipsnis

Būtinosios trečiųjų valstybių filialų veiklos leidimo išdavimo sąlygos

1. Vadovaudamosi 21c straipsniu valstybės narės reikalauja, kad, prieš pradėdamos vykdyti arba toliau vykdydamos 47 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, trečiųjų valstybių įmonės jų teritorijoje įsteigtų filialą. Prieš steigiant trečiosios valstybės filialą, reikia gauti veiklos leidimą pagal šį skyrių.

2. Prieš trečiosios valstybės filialui pradedant savo veiklą atitinkamoje valstybėje narėje, kompetentingos institucijos stengiasi sudaryti administracinius susitarimus ar kitokius susitarimus su atitinkamomis trečiosios valstybės kompetentingomis institucijomis. Tokie susitarimai grindžiami EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnio 5 dalį parengtais pavyzdiniais administraciniais susitarimais. Tas reikalavimas netaikomas, kai trečiųjų valstybių filialams taikomi griežtesni nacionaliniai reikalavimai. Kompetentingos institucijos nedelsdamos pateikia EBI informaciją apie visus administracinius susitarimus ar kitokius su trečiųjų valstybių kompetentingomis institucijomis sudarytus susitarimus.

3. Valstybės narės reikalauja, kad kartu su trečiųjų valstybių filialų prašymais išduoti veiklos leidimą būtų pateikiama veiklos programa, kurioje būtų išdėstyta numatoma veikla, taip pat nurodoma, kurių iš 47 straipsnio 1 dalyje nurodytų rūšių veikla bus vykdoma, ir apibūdinama filialo atitinkamoje valstybėje narėje organizacinė struktūra ir rizikos valdymas pagal 48g straipsnį.

4. Trečiųjų valstybių filialams veiklos leidimas išduodamas tik tada, kai įvykdomos bent visos šios sąlygos:

a) trečiosios valstybės filialas atitinka minimaliuosius reguliavimo reikalavimus, nustatytus 2 poskirsnyje;

b) veiklą, kuriai vykdyti pagrindinė įmonė siekia gauti leidimą valstybėje narėje, apima veiklos leidimas, kurį tokia pagrindinė įmonė turi trečiojoje valstybėje, kurioje ji yra įsteigta, ir jai taikoma priežiūra;

c) pagrindinės įmonės trečiojoje valstybėje priežiūros institucijai buvo pranešta apie prašymą įsteigti filialą valstybėje narėje ir apie 3 dalyje nurodytus papildomus dokumentus ir tas prašymas ir dokumentai jai buvo pateikti susipažinti;

d) veiklos leidime numatyta, kad trečiosios valstybės filialas veiklos leidime numatytą veiklą gali vykdyti tik valstybėje narėje, kurioje jis yra įsteigtas, ir trečiosios valstybės filialui aiškiai draudžiama siūlyti arba vykdyti tą veiklą kitose valstybėse narėse tarpvalstybiniu pagrindu, išskyrus grupės vidaus finansavimo sandorius, sudarytus su kitais tos pačios pagrindinės įmonės trečiųjų valstybių filialais ir sandorius, sudarytus remiantis klientų prašymu dėl paslaugų teikimo pagal 21c straipsnį;

e) kompetentinga institucija, siekdama atlikti savo priežiūros funkcijas, iš pagrindinės įmonės priežiūros institucijų gali gauti visą reikiamą informaciją apie tą pagrindinę įmonę ir veiksmingai koordinuoti savo priežiūros veiklą su trečiosios valstybės priežiūros institucijų vykdoma priežiūros veikla, visų pirma krizės arba finansinių sunkumų, turinčių įtakos pagrindinei įmonei, jos grupei arba trečiosios valstybės finansų sistemai, laikotarpiais;

f) nėra pagrįstų priežasčių įtarti, kad trečiosios valstybės filialas būtų naudojamas pinigų plovimui ar teroristų finansavimui, kaip tai suprantama Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, vykdyti arba tam sudaryti palankesnes sąlygas.

5. Įvertinimo, ar tenkinama šio straipsnio 4 dalies f punkte pateikta sąlyga, tikslais, prieš išduodama veiklos leidimą trečiosios valstybės filialui, kompetentinga institucija konsultuojasi su institucija, atsakinga už kovos su pinigų plovimu ar kovos teroristų finansavimu priežiūrą valstybėje narėje pagal Direktyvą (ES) 2015/849, ir gauna raštišką patvirtinimą, kad ta sąlyga įvykdyta.

6. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti, kad trečiųjų valstybių filialų veiklos leidimai, išduoti ne vėliau kaip 2027 m. sausio 10 d., lieka galioti, jeigu trečiųjų valstybių filialai, kuriems tie leidimai buvo išduoti, atitinka šioje antraštinėje dalyje nustatytus minimaliuosius reikalavimus.

7. EBI stebi operacijas tarp tos pačios pagrindinės įmonės trečiųjų valstybių filialų, gavusių veiklos leidimus skirtingose valstybėse narėse, ir ne vėliau kaip 2028 m. liepos 10 d. pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje išdėsto savo išvadas.

8. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires, kuriose išsamiau apibrėžia:

a) kokią informaciją reikia pateikti kompetentingoms institucijoms teikiant prašymą išduoti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimą, įskaitant 3 dalyje nurodytą veiklos programą ir organizacinę struktūrą bei rizikos valdymo priemones;

b) trečiosios valstybės filialo veiklos leidimo išdavimo tvarką, taip pat šios dalies a punkte nurodytos informacijos pateikimo standartines formas ir šablonus;

c) 4 dalyje nurodytas veiklos leidimo išdavimo sąlygas.

d) sąlygas, kuriomis kompetentingos institucijos gali remtis informacija, kuri jau buvo pateikta išduodant ankstesnį trečiosios valstybės filialo veiklos leidimą.

48d straipsnis

Atsisakymo išduoti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimą arba tokio veiklos leidimo panaikinimo sąlygos

1. Valstybės narės numato bent tokias atsisakymo išduoti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimą arba jo panaikinimo sąlygas:

a) trečiosios valstybės filialas neatitinka 48c straipsnyje arba nacionalinėje teisėje nustatytų veiklos leidimo išdavimo reikalavimų;

b) pagrindinė įmonė ar jos grupė neatitinka prudencinių reikalavimų, kurie jai taikomi pagal trečiosios valstybės teisės aktus, arba yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad ji tų reikalavimų neatitinka arba ji per ateinančius 12 mėnesių tuos reikalavimus pažeis.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais, susiklosčius tame punkte nurodytoms aplinkybėms, trečiųjų valstybių filialai nedelsdami praneša apie tai savo kompetentingoms institucijoms.

2. Kompetentingos institucijos taip pat gali panaikinti trečiosios valstybės filialui išduotą veiklos leidimą, jei tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:

a) per 12 mėnesių trečiosios valstybės filialas nepasinaudoja veiklos leidimu, aiškiai atsisako šio veiklos leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius yra nustojusi vykdyti veiklą, nebent atitinkama valstybė narė yra numačiusi, kad tokiais atvejais veiklos leidimas netenka galios;

b) trečiosios valstybės filialas gavo veiklos leidimą pateikęs klaidingą informaciją ar pasinaudojęs kitomis neteisėtomis priemonėmis;

c) trečiosios valstybės filialas nebeatitinka vienos ar daugiau papildomų sąlygų ar reikalavimų, pagal kuriuos buvo išduotas veiklos leidimas;

d) nebegalima pasikliauti tuo, kad trečiosios valstybės filialas įvykdys savo įsipareigojimus kreditoriams, ir, visų pirma, trečiosios valstybės filialas nebeužtikrina indėlininkų jam patikėto turto saugumo;

e) trečiosios valstybės filialas atitinka kurį nors kitą atvejį, kuriuo pagal nacionalinę teisę numatyta veiklos leidimą panaikinti;

f) trečiosios valstybės filialas padaro vieną iš pažeidimų, nurodytų 67 straipsnio 1 dalyje;

g) yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad trečiosios valstybės filialas, jo pagrindinė įmonė arba jos grupė yra susiję su vykdomu arba įvykdytu arba bandomu įvykdyti pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, kaip tai suprantama Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba yra padidėjusi rizika, kad trečiosios valstybės filialas, jo pagrindinė įmonė arba jos grupė gali būti susiję su vykdomu arba bandomu įvykdyti pinigų plovimu ar teroristų finansavimu.

3. Įvertinimo, ar tenkinama šio straipsnio 2 dalies g punkte pateikta sąlyga, tikslais kompetentinga institucija konsultuojasi su institucija, atsakinga už kovos su pinigų plovimu ar kovos teroristų finansavimu priežiūrą valstybėje narėje pagal Direktyvą (ES) 2015/849.

4. Valstybės narės nustato aiškias atsisakymo išduoti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimą arba tokio veiklos leidimo panaikinimo pagal 1, 2 ir 3 dalis procedūras.

2 poskirsnis

Minimalieji reguliavimo reikalavimai

48e straipsnis

Neliečiamojo kapitalo reikalavimas

1. Nedarant poveikio kitiems taikytiniems kapitalo reikalavimams pagal nacionalinę teisę, valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai visada turėtų minimalų neliečiamąjį kapitalą, kuris būtų bent lygus:

a) 1 klasės trečiųjų valstybių filialų atveju – 2,5 % vidutinės trijų ką tik pasibaigusių metinių ataskaitinių laikotarpių filialo įsipareigojimų sumos arba trečiųjų valstybių filialų, kuriems išduotas naujas veiklos leidimas, atveju – filialo įsipareigojimų sumos veiklos leidimo išdavimo momentu, kaip nurodyta ataskaitose pagal 4 poskirsnį, tačiau ne mažiau kaip 10 mln. EUR;

b) 2 klasės trečiųjų valstybių filialų atveju – 0,5 % vidutinės trijų ką tik pasibaigusių metinių ataskaitinių laikotarpių filialo įsipareigojimų sumos arba trečiųjų valstybių filialų, kuriems išduotas naujas veiklos leidimas, atveju – filialo įsipareigojimų sumos veiklos leidimo išdavimo momentu, kaip nurodyta ataskaitose pagal 4 poskirsnį, tačiau ne mažiau kaip 5 mln. EUR;

2. Trečiųjų valstybių filialai vykdo 1 dalyje nurodytą minimalaus neliečiamojo kapitalo reikalavimą turtu, kuris yra bet kurios iš šių formų:

a) grynieji pinigai ar grynųjų pinigų atitikmens priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 60 punkte;

b) valstybių narių centrinės valdžios ar centrinių bankų išleisti skolos vertybiniai popieriai arba

c) bet kokia kita priemonė, kuria trečiosios valstybės filialas gali nevaržomai ir nedelsiant pasinaudoti rizikai ar nuostoliams padengti, vos tik tai rizikai ar nuostoliams atsiradus.

3. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai šio straipsnio 2 dalyje nurodytas neliečiamojo kapitalo priemones deponuotų sąlyginio deponavimo sąskaitotoje, turimoje tos valstybės narės, kurioje išduotas filialo veiklos leidimas, kredito įstaigoje, kuri nėra jo pagrindinės įmonės grupės dalis, arba, jeigu tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, – tos valstybės narės centriniame banke. Sąlyginio deponavimo sąskaitoje deponuotas neliečiamojo kapitalo priemonėmis turi būti galima naudoti Direktyvos 2014/59/ES 96 straipsnio tikslais trečiosios valstybės filialo pertvarkymo atveju ir trečiosios valstybės filialo likvidavimo tikslais pagal nacionalinę teisę.

4. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu EBI parengia gaires, kuriose išsamiai apibrėžia šio straipsnio 2 dalies c punkte nustatytą reikalavimą, susijusį su priemonėmis, kurioms galima nevaržomai ir nedelsiant pasinaudoti rizikai ar nuostoliams padengti, vos tik tai rizikai ar nuostoliams atsiradus.

48f straipsnis

Likvidumo reikalavimai

1. Nedarydamos poveikio kitiems taikytiniems likvidumo reikalavimams pagal nacionalinę teisę, valstybės narės reikalauja bent to, kad trečiųjų valstybių filialai visą laiką turėtų tokį nesuvaržytą ir likviduųjį turtą, kurio pakaktų netenkamų pinigų srautams padengti minimaliu 30 dienų laikotarpiu.

2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais, valstybės narės reikalauja, kad 1 klasės trečiųjų valstybių filialai laikytųsi padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo, nustatyto Reglamento (ES) Nr. 575/2013 šeštos dalies I antraštinėje dalyje ir Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2015/61 (*).

3. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai likviduųjį turtą, kurį reikia turėti laikantis šio straipsnio, deponuotų sąskaitoje, turimoje valstybės narės, kurioje išduotas filialo veiklos leidimas, kredito įstaigoje, kuri nėra jo pagrindinės įmonės grupės dalis, arba, jeigu tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, – tos valstybės narės centriniame banke. Jeigu sąskaitoje lieka likvidžiojo turto po to, kai jis buvo panaudotas netenkamų pinigų srautams padengti pagal šio straipsnio 1 dalį, tą likusį likviduųjį turtą turi būti galima naudoti Direktyvos 2014/59/ES 96 straipsnio tikslais trečiosios valstybės filialo pertvarkymo atveju ir trečiosios valstybės filialo likvidavimo tikslais pagal valstybės narės nacionalinę teisę.

4. Kompetentingos institucijos šiame straipsnyje nustatyto likvidumo reikalavimo gali netaikyti reikalavimus atitinkantiems trečiųjų valstybių filialams.

48g straipsnis

Vidaus valdymas ir rizikos valdymas

1. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialuose būtų bent du jų veiklai atitinkamoje valstybėje narėje veiksmingai vadovaujantys asmenys, kuriuos iš anksto turi patvirtinti kompetentingos institucijos. Tie asmenys privalo būti geros reputacijos, turėti pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties bei skirti pakankamai laiko savo pareigoms atlikti.

2. Valstybės narės reikalauja, kad 1 klasės trečiųjų valstybių filialai laikytųsi 74 ir 75 straipsnių, 76 straipsnio 5 ir 6 dalių ir 92, 94 ir 95 straipsnių. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai įsteigtų vietos valdymo komitetą, kuris užtikrintų tinkamą filialo valdymą.

3. Valstybės narės reikalauja, kad 2 klasės trečiųjų valstybių filialai laikytųsi 74, 75, 92, 94 ir 95 straipsnių ir juose būtų vykdomos vidaus kontrolės funkcijos, kaip numatyta 76 straipsnio 5 dalies ir 76 straipsnio 6 dalies pirmoje, antroje ir ketvirtoje pastraipose.

Atsižvelgdamos į 2 klasės trečiųjų valstybių filialų dydį, vidaus organizacinę struktūrą ir jų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad jie paskirtų už vidaus kontrolės funkcijas atsakingus asmenis, kaip numatyta 76 straipsnio 6 dalies trečioje ir penktoje pastraipose.

4. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai nustatytų atskaitomybės pagrindinės įmonės valdymo organui ryšius, apimančius visą reikšmingą riziką ir rizikos valdymo politiką ir jos pakeitimus, taip pat įdiegtų tinkamas informacinių ir ryšių technologijų (IRT) sistemas ir kontrolės priemones, užtikrinančias, kad būtų tinkamai laikomasi atitinkamos politikos.

5. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai stebėtų ir valdytų savo susitarimus dėl veiklos perdavimo trečiosioms šalims ir užtikrintų, kad jų kompetentingos institucijos galėtų nevaržomai susipažinti su visa informacija, kurios joms reikia savo priežiūros funkcijai vykdyti.

6. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai, vykdantys kompensacines arba grupės vidaus operacijas, turėtų pakankamai išteklių savo sandorio šalies kredito rizikai nustatyti ir tinkamai valdyti, kai sandorio šaliai perduodama reikšminga rizika, susijusi su trečiosios valstybės filialo apskaitos knygose užregistruotu turtu.

7. Kai trečiosios valstybės filialo ypatingos svarbos arba svarbias funkcijas vykdo jo pagrindinė įmonė, tos funkcijos vykdomos pagal vidaus susitarimus arba grupės vidaus susitarimus. Už trečiųjų valstybių filialų priežiūrą atsakingoms kompetentingoms institucijoms suteikiama galimybė susipažinti su visa informacija, kurios joms reikia savo priežiūros funkcijai vykdyti.

8. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad nepriklausoma trečioji šalis reguliariai įvertintų, kaip trečiosios valstybės filialas įgyvendina šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir kaip jis jų nuolat laikosi, ir kompetentingai institucijai pateiktų ataskaitą, kurioje būtų išdėstyti nustatyti faktai ir išvados.

9. Ne vėliau kaip 2027 m. sausio 10 d. EBI, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, paskelbia gaires dėl šios direktyvos 74 straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, procesų ir mechanizmų taikymo trečiųjų valstybių filialams, atsižvelgiant į 74 straipsnio 2 dalį, ir dėl šios direktyvos 75 straipsnio ir 76 straipsnio 5 ir 6 dalių taikymo trečiųjų valstybių filialams.

48h straipsnis

Registravimo apskaitos knygose reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai vestų apskaitos knygą, kuri suteiktų galimybę tiems trečiųjų valstybių filialams sekti ir visapusiškai ir tiksliai registruoti visą trečiosios valstybės filialo apskaitos knygose užregistruotą arba inicijuotą turtą ir įsipareigojimus valstybėje narėje ir savarankiškai valdyti tą turtą ir įsipareigojimus to trečiosios valstybės filialo viduje. Apskaitos knygoje pateikiama visa būtina ir pakankama informacija apie trečiosios valstybės filialo generuojamą riziką ir apie tai, kaip ji valdoma.

2. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai parengtų ir reguliariai peržiūrėtų bei atnaujintų registravimo apskaitos knygoje priemonių politiką, kuria vadovaujantis būtų tvarkoma 1 dalyje nurodyta apskaitos knyga. Tokią politiką dokumentais pagrindžia ir patvirtina atitinkamas pagrindinės įmonės valdymo organas. Šioje politikoje pateikiamas aiškus registravimo apskaitos knygose priemonių pagrindimas ir išdėstoma, kaip tos priemonės dera su trečiosios valstybės filialo verslo strategija.

3. Valstybės narės reikalauja, kad trečiosios valstybės filialai užtikrintų, kad būtų reguliariai rengiama ir kompetentingai institucijai raštu pateikiama nepriklausoma pagrįsta nuomonė dėl šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų įgyvendinimo ir nuolatinio jų laikymosi, kurioje būtų išdėstyti nustatyti faktai ir išvados.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiai apibrėžia registravimo apskaitos knygose priemones, kurias trečiųjų valstybių filialai turi taikyti šio straipsnio tikslais, visų pirma kiek tai susiję su:

a) metodika, skirta nustatyti ir visapusiškai bei tiksliai registruoti trečiosios valstybės filialo apskaitos knygoje registruojamą turtą ir įsipareigojimus valstybėje narėje ir

b) metodika, skirta nustatyti ir registruoti nebalansinius straipsnius bei turtą ir įsipareigojimus, inicijuotus trečiosios valstybės filialo ir apskaitos knygose užregistruotus arba nuotoliniu būdu valdomus kituose tos pačios grupės filialuose ar patronuojamosiose įmonėse trečiosios valstybės filialo, iš kurio tas turtas ir įsipareigojimai kyla, vardu arba jo naudai.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

3 poskirsnis

Įgaliojimai reikalauti gauti veiklos leidimą pagal III antraštinę dalį ir trečiųjų valstybių sisteminės svarbos filialams taikomi reikalavimai

48i straipsnis

Įgaliojimai reikalauti įsteigti patronuojamąją įmonę

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai prašytų išduoti veiklos leidimą pagal III antraštinės dalies 1 skyrių bent šiais atvejais:

a) trečiosios valstybės filialas praeityje vykdė arba šiuo metu vykdo 47 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, nedarant poveikio 48c straipsnio 4 dalies d punkte nurodytoms išimtims, su klientais ar sandorio šalimis kitose valstybėse narėse;

b) trečiosios valstybės filialas atitinka 131 straipsnio 3 dalyje nurodytus sisteminės svarbos rodiklius arba yra vertinamas kaip sisteminės svarbos pagal 48j straipsnį ir kelia reikšmingą riziką finansiniam stabilumui Sąjungoje arba valstybėje narėje, kurioje jis yra įsteigtas, arba

c) agreguota visų tai pačiai trečiosios valstybės grupei priklausančių Sąjungoje esančių trečiųjų valstybių filialų turimo turto suma yra lygi 40 mlrd. EUR arba didesnė arba apskaitos knygose užregistruoto trečiosios valstybės filialo turto valstybėje narėje, kurioje jis yra įsteigtas, suma yra lygi 10 mlrd. EUR arba didesnė.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytais įgaliojimais gali būti naudojamasi po to, kai yra pritaikomos atitinkamai 48j arba 48o straipsnyje nurodytos priemonės, arba kai kompetentinga institucija, remdamasi kitomis priežastimis, nei išvardyta šios dalies pirmoje pastraipoje, gali pagrįsti, kad tų priemonių nepakaktų esminiams susirūpinimą keliantiems priežiūros klausimams išspręsti.

2. Prieš pasinaudodamos 1 dalyje nurodytais įgaliojimais, kompetentingos institucijos konsultuojasi su EBI ir valstybių narių, kuriose atitinkama trečiosios valstybės grupė yra įsteigusi trečiųjų valstybių filialus arba patronuojamąsias įstaigas, kompetentingomis institucijomis.

Šio straipsnio 1 dalies b ir c punktų tikslais ir atlikdamos 48j straipsnyje nurodytą vertinimą, kompetentingos institucijos arba, kai tinkama, paskirtos institucijos atsižvelgia į atitinkamus trečiųjų valstybių filialų sisteminės svarbos vertinimo kriterijus, kurie visų pirma apima:

a) trečiosios valstybės filialo dydį;

b) trečiosios valstybės filialo struktūros, organizacijos ir verslo modelio sudėtingumą;

c) trečiosios valstybės filialo tarpusavio sąsajų su Sąjungos ir valstybės narės, kurioje jis yra įsteigtas, finansų sistema stiprumą;

d) trečiosios valstybės filialo vykdomos veiklos, teikiamų paslaugų ar atliekamų operacijų arba teikiamos finansų infrastruktūros pakeičiamumą;

e) trečiosios valstybės filialo užimamą rinkos dalį Sąjungoje ir valstybėje narėje, kurioje jis yra įsteigtas, atsižvelgiant į visą bankų turtą ir į filialo vykdomą veiklą, teikiamas paslaugas ir atliekamas operacijas;

f) tikėtiną poveikį, kurį trečiosios valstybės filialo operacijų ar verslo veiklos sustabdymas ar nutraukimas galėtų turėti valstybės narės, kurioje jis yra įsteigtas, finansų sistemos likvidumui arba mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemoms Sąjungoje ir toje valstybėje narėje;

g) trečiosios valstybės filialo vaidmenį ir svarbą trečiosios valstybės grupės veiklai, paslaugoms ir operacijoms Sąjungoje ir valstybėje narėje, kurioje jis yra įsteigtas;

h) trečiosios valstybės filialo vaidmenį ir svarbą vykdant pertvarkymą arba likvidavimą, remiantis pertvarkymo institucijos pateikta informacija;

i) trečiosios valstybės grupės veiklos, vykdomos per trečiųjų valstybių filialus, apimtį, palyginti su tos grupės veikla, vykdoma per patronuojamąsias įstaigas, kurioms išduotas veiklos leidimas Sąjungoje ir valstybėse narėse, kuriose įsteigti tie trečiųjų valstybių filialai.

48j straipsnis

Sisteminės svarbos vertinimas ir trečiųjų valstybių sisteminės svarbos filialams taikomi reikalavimai

1. Trečiosios valstybės filialui taikomas šio straipsnio 2 dalyje nustatytas vertinimas, jei visų tai pačiai trečiosios valstybės grupei priklausančių Sąjungoje esančių trečiosios valstybės filialų turimo turto Sąjungoje, kaip nurodyta ataskaitose pagal 4 poskirsnį, agreguota suma yra 40 mlrd. EUR arba didesnė:

a) skaičiuojant vidurkį pagal paskutinių trijų ką tik pasibaigusių ataskaitinių metinių laikotarpių duomenis arba

b) skaičiuojant absoliučiaisiais skaičiais pagal ne mažiau kaip trijų metinių ataskaitinių laikotarpių duomenis paskutinių penkių ką tik pasibaigusių metinių ataskaitinių laikotarpių metu.

Pirmoje pastraipoje nurodyta turto ribinė vertė neapima trečiosios valstybės filialų turimo turto, susijusio su centrinio banko rinkos operacijomis, vykdomomis su ECBS centriniais bankais.

2. Kompetentinga institucija, atsakinga už trečiosios valstybės filialo, priklausančio trečiosios valstybės grupei, kurios visų Sąjungoje esančių trečiosios valstybės filialų turimo turto Sąjungoje agreguota suma yra 40 mlrd. EUR arba didesnė, priežiūrą, įvertina, ar jos prižiūrimas trečiosios valstybės filialas yra sisteminės svarbos ir kelia reikšmingą riziką Sąjungos arba valstybės narės, kurioje jis yra įsteigtas, finansiniam stabilumui. Tais tikslais kompetentingos institucijos visų pirma atsižvelgia į sisteminės svarbos rodiklius, nurodytus 48i straipsnio 2 dalyje ir 131 straipsnio 3 dalyje.

3. Atlikdama 2 dalyje nurodytą vertinimą kompetentinga institucija arba, kai tinkama, paskirta institucija konsultuojasi su EBI ir valstybių narių, kuriose atitinkama trečiosios valstybės grupė yra įsteigusi kitus trečiųjų valstybių filialus arba patronuojamąsias įstaigas, kompetentingomis institucijomis, kad būtų įvertinta rizika finansiniam stabilumui, kurią atitinkamas trečiosios valstybės filialas kelia kitoms nei valstybė narė, kurioje jis yra įsteigtas, valstybėms narėms.

Kompetentinga institucija arba, kai tinkama, paskirta institucija pateikia EBI ir valstybių narių, kuriose atitinkama trečiosios valstybės grupė yra įsteigusi kitus trečiųjų valstybių filialus arba patronuojamąsias įstaigas, kompetentingoms institucijoms pagrįstą trečiosios valstybės filialo sisteminės svarbos Sąjungai arba valstybei narei, kurioje jis yra įsteigtas, vertinimą.

Jeigu kompetentingos institucijos, su kuriomis konsultuotasi, nesutinka su trečiosios valstybės filialo sisteminės svarbos vertinimu, jos per 10 darbo dienų nuo vertinimo gavimo informuoja 2 dalyje nurodytą vertinimą atlikusią kompetentingą instituciją. Kompetentingos institucijos, padedamos EBI, deda visas įmanomas pastangas, kad ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kai kompetentinga institucija arba, kai tinkama, paskirta institucija pareiškė prieštaravimą, būtų pasiektas bendras sutarimas dėl vertinimo ir, kai taikytina, dėl 4 dalyje nurodytų tikslinių reikalavimų. Pasibaigus tam laikotarpiui, kompetentinga institucija, atsakinga už vertinamo trečiosios valstybės filialo priežiūrą, priima sprendimą dėl trečiosios valstybės filialo sisteminės svarbos įvertinimo ir dėl 4 dalyje nurodytų tikslinių reikalavimų.

4. Kai tikslinga siekiant pašalinti nustatytą riziką, kompetentinga institucija arba, kai tinkama, paskirta institucija trečiosios valstybės filialui gali taikyti tikslinius reikalavimus, kurie gali apimti:

a) reikalavimą, kad atitinkamas trečiosios valstybės filialas pertvarkytų savo turtą arba veiklą taip, kad tas turtas arba veikla nebebūtų sisteminės svarbos pagal 2 dalį arba nebekeltų nepriimtinos rizikos Sąjungos arba valstybės narės, kurioje jis yra įsteigtas, finansiniam stabilumui, arba

b) papildomų prudencinių reikalavimų atitinkamam trečiosios valstybės filialui nustatymą.

Jei kompetentinga institucija arba, kai tinkama, paskirta institucija mano, kad trečiosios valstybės filialas yra sisteminės svarbos, tačiau nusprendžia nesinaudoti nė vienais iš šios dalies pirmos pastraipos a punkte arba 48i straipsnyje nurodytų įgaliojimų, EBI ir valstybių narių, kuriose atitinkama trečiosios valstybės grupė yra įsteigusi kitus trečiųjų valstybių filialus arba patronuojamąsias įstaigas, kompetentingoms institucijoms ji pateikia pagrįstą pranešimą, kodėl ji nusprendė nesinaudoti tais įgaliojimais.

5. Ne vėliau kaip 2028 m. gruodžio 31 d. EBI pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ataskaitą dėl:

a) šio straipsnio 3 dalyje nurodyto vertinimo, visų pirma kiek tai susiję su tos pačios pagrindinės įmonės trečiųjų valstybių filialų identifikavimo ir su toje dalyje nustatyto konsultavimosi proceso veikimo;

b) naudojimosi priežiūros įgaliojimais, nustatytais šio straipsnio 4 dalyje ir 48i straipsnyje.

4 poskirsnis

Informacijos teikimo reikalavimai

48k straipsnis

Reguliavimo ir finansinė informacija apie trečiųjų valstybių filialus ir apie pagrindinę įmonę

1. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai savo kompetentingoms institucijoms periodiškai pateiktų informaciją apie:

a) savo apskaitos knygose pagal 48h straipsnį užregistruotą turtą ir įsipareigojimus ir apie trečiųjų valstybių filialų inicijuotą turtą ir įsipareigojimus, duomenis suskirstant taip, kad būtų išskirti šie duomenys:

i) didžiausias užregistruotas turtas ir įsipareigojimai, suskirstyti pagal sektorius ir sandorio šalies tipus, įskaitant visų pirma pozicijas finansų sektoriuje;

ii) reikšmingos pozicijų ir finansavimo šaltinių koncentracijos tam tikrų tipų sandorio šalių atžvilgiu;

iii) reikšmingi vidiniai sandoriai su pagrindine įmone ir pagrindinės įmonės grupės nariais;

b) trečiųjų valstybių filialų atitiktį pagal šią direktyvą jiems taikomiems reikalavimams;

c) *ad hoc* pagrindu – indėlių apsaugos tvarką, kuria gali naudotis trečiųjų valstybių filialų indėlininkai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/49/ES (**) 15 straipsnio 2 ir 3 dalis;

d) papildomus reguliavimo reikalavimus, kuriuos valstybės narės nustatė trečiųjų valstybių filialams pagal nacionalinę teisę.

Teikdami informaciją apie apskaitos knygose užregistruotą turtą ir įsipareigojimus pagal pirmos pastraipos a punktą, trečiųjų valstybių filialai taiko tarptautinius apskaitos standartus, taikomus vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1606/2002 (***), arba valstybėje narėje taikomus bendruosius apskaitos principus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai savo kompetentingoms institucijoms teiktų šią informaciją apie savo pagrindinę įmonę:

a) periodiškai – agreguotą informaciją apie turtą ir įsipareigojimus, kuriuos Sąjungoje valdo arba apskaitos knygose yra užregistravusios atitinkamai tos pagrindinės įmonės grupės patronuojamosios įmonės ir kiti trečiųjų valstybių filialai;

b) periodiškai – informaciją apie pagrindinės įmonės individualią ir konsoliduotą atitiktį taikytiniems prudenciniams reikalavimams;

c) *ad hoc* pagrindu – informaciją apie reikšmingus priežiūrinius tikrinimus ir vertinimus, kai jie atliekami pagrindinės įmonės atžvilgiu, ir priežiūros institucijų priimtus su tuo susijusius sprendimus;

d) informaciją apie pagrindinės įmonės gaivinimo planus ir konkrečias priemones, kurių būtų galima imtis trečiųjų valstybių filialų atžvilgiu pagal tuos planus, ir visus vėlesnius tų planų atnaujinimus ir pakeitimus;

e) pagrindinės įmonės verslo strategiją, susijusią su trečiųjų valstybių filialais, ir visus vėlesnius tos strategijos pakeitimus;

f) informaciją apie paslaugas, kurias pagrindinė įmonė teikia Sąjungoje įsteigtiems arba esantiems klientams tų klientų prašymu pagal 21c straipsnį.

3. Šiame straipsnyje nustatytos pareigos teikti informaciją neužkerta kelio kompetentingai institucijai nustatyti papildomų informacijos teikimo reikalavimų trečiųjų valstybių filialams, jei ji mano, kad būtina papildoma informacija, norint susidaryti visapusišką trečiųjų valstybių filialų arba jų pagrindinės įmonės verslo, veiklos ar finansinio patikimumo vaizdą, patikrinti, ar trečiųjų valstybių filialai ir jų pagrindinė įmonė laikosi taikytinų teisės aktų, taip pat norint užtikrinti, kad trečiųjų valstybių filialai tų teisės aktų laikytųsi.

48l straipsnis

Teikiamos informacijos standartinės formos ir šablonai ir informacijos teikimo dažnumas

1. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais išsamiai apibrėžia vienodus informacijos teikimo formatus bei su tuo susijusias apibrėžtis ir informacijos teikimo dažnumą, taip pat parengia IT sprendimus, taikytinus 48k straipsnio tikslais.

48k straipsnyje nurodyti informacijos teikimo reikalavimai turi būti proporcingi, atsižvelgiant į trečiųjų valstybių filialų priskyrimą 1 arba 2 klasei.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsniu.

2. 48k straipsnyje nurodytą reguliavimo ir finansinę informaciją 1 klasės trečiųjų valstybių filialai teikia bent du kartus per metus, o 2 klasės trečiųjų valstybių filialai – bent kartą per metus.

3. Kompetentinga institucija gali reikalavimus atitinkantiems trečiųjų valstybių filialams netaikyti visų arba dalies 48k straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų teikti informaciją apie pagrindinę įmonę, jeigu ta kompetentinga institucija atitinkamą informaciją gali gauti tiesiogiai iš atitinkamos trečiosios valstybės priežiūros institucijų.

III SKIRSNIS

Priežiūra

48m straipsnis

Trečiųjų valstybių filialų priežiūra ir priežiūros analizės programa

1. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos, vykdydamos trečiųjų valstybių filialų priežiūrą, laikytųsi šio skirsnio ir *mutatis mutandis* VII antraštinės dalies.

2. Kompetentingos institucijos įtraukia trečiųjų valstybių filialus į 99 straipsnyje nurodytą priežiūros analizės programą.

48n straipsnis

Priežiūrinis tikrinimo ir vertinimo procesas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos tikrintų tvarką, strategijas, procesus ir mechanizmus, kuriuos trečiųjų valstybių filialai įgyvendina laikydamiesi jiems pagal šią direktyvą taikomų nuostatų ir, kai taikytina, bet kokių papildomų reguliavimo reikalavimų pagal nacionalinę teisę.

2. Remdamosi 1 dalyje nurodytu tikrinimu, kompetentingos institucijos vertina, ar tvarka, strategijos, procesai ir mechanizmai, kuriuos taiko trečiųjų valstybių filialai, ir jų turimas neliečiamasis kapitalas ir likvidusis turtas užtikrina patikimą jų reikšmingos rizikos valdymą ir padengimą bei trečiųjų valstybių filialų gyvybingumą.

3. Kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą tikrinimą ir vertinimą atlieka vadovaudamosi proporcingumo principo taikymo kriterijais, paskelbtais pagal 143 straipsnio 1 dalies c punktą. Visų pirma, kompetentingos institucijos nustato šio straipsnio 1 dalyje nurodyto tikrinimo dažnumą ir intensyvumą, kuris būtų proporcingas atsižvelgiant į tai, ar trečiųjų valstybių filialai priskiriami 1 ar 2 klasei, ir kuriuo būtų atsižvelgiama į kitus svarbius kriterijus, kaip antai trečiųjų valstybių filialų veiklos pobūdis, mastas ir sudėtingumas.

4. Jei atlikus tikrinimą, visų pirma trečiosios valstybės filialo valdymo priemonių, verslo modelio arba veiklos tikrinimą, kompetentingos institucijos turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad su tuo trečiosios valstybės filialu yra susijęs vykdomas arba įvykdytas arba bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip tai suprantama Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba kad yra padidėjusi tokia rizika, kompetentinga institucija nedelsdama apie tai praneša EBI ir institucijai, kuri yra atsakinga už to trečiosios valstybės filialo priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849. Esant padidėjusiai pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizikai, kompetentinga institucija ir institucija, kuri yra atsakinga už tos trečiosios valstybės filialo priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, veikdamos kartu nedelsdamos savo bendrą vertinimą praneša EBI. Kompetentinga institucija atitinkamai imasi priemonių pagal šią direktyvą, kurios gali apimti trečiosios valstybės filialo veiklos leidimo panaikinimą pagal šios direktyvos 48d straipsnio 2 dalies g punktą.

5. Kompetentinga institucija, finansinės žvalgybos padalinys ir institucija, pagal Direktyvą (ES) 2015/849 atsakinga už trečiosios valstybės filialo priežiūrą, glaudžiai bendradarbiauja vieni su kitais savo atitinkamos kompetencijos srityse ir keičiasi informacija, susijusia su šia direktyva, jei toks bendradarbiavimas ir keitimasis informacija netrukdo jokiai vykdomai apklausai, tyrimui ar bylos nagrinėjimui laikantis valstybės narės, kurioje yra kompetentinga institucija, finansinės žvalgybos padalinys arba institucija, pagal Direktyvą (ES) 2015/849 atsakinga už trečiosios valstybės filialo priežiūrą, baudžiamosios arba administracinės teisės. EBI gali savo iniciatyva padėti kompetentingoms institucijoms ir institucijoms, atsakingoms už trečiosios valstybės filialo priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, kilus nesutarimams dėl priežiūros veiklos koordinavimo pagal šį straipsnį. Tokiu atveju EBI veikia vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsniu.

6. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires, kuriose išsamiau apibrėžia:

a) šiame straipsnyje nurodyto priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso ir reikšmingos rizikos mažinimo vertinimo bendras procedūras ir metodikas;

b) šio straipsnio 5 dalyje nurodytų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija mechanizmus, visų pirma nustatant šiurkščius kovos su pinigų plovimu arba teroristų finansavimu taisyklių pažeidimus;

c) instituciją, atsakingą už kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu priežiūrą valstybėje narėje pagal Direktyvą (ES) 2015/849, taikant šios direktyvos 27b straipsnio 2 dalį, 48c straipsnio 5 dalį ir 48d straipsnio 3 dalį.

Pirmos pastraipos a punkto tikslais jame nurodytos procedūros ir metodikos nustatomos taip, kad jos būtų proporcingos pagal tai, ar trečiųjų valstybių filialai priskiriami 1, ar 2 klasei, ir būtų atsižvelgiama į kitus tinkamus kriterijus, pavyzdžiui, jų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

48o straipsnis

Priežiūros priemonės ir įgaliojimai

1. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad trečiųjų valstybių filialai ankstyvajame etape imtųsi būtinų priemonių siekdami:

a) užtikrinti, kad trečiųjų valstybių filialai atitiktų reikalavimus, kurie jiems taikomi pagal šią direktyvą ir pagal nacionalinę teisę, arba siekdami atkurti atitiktį tiems reikalavimams ir

b) užtikrinti, kad reikšminga rizika, su kuria susiduria trečiųjų valstybių filialai, būtų patikimai ir pakankamai padengiama ir valdoma ir kad tie filialai išliktų gyvybingi.

2. 1 dalies tikslais, kompetentingų institucijų įgaliojimai apima bent įgaliojimus reikalauti, kad trečiųjų valstybių filialai:

a) turėtų neliečiamąjį kapitalą, kurio suma būtų didesnė už 48e straipsnyje nustatytus minimaliuosius reikalavimus, arba laikytųsi kitų papildomų kapitalo reikalavimų; bet kokia papildoma neliečiamojo kapitalo suma, kurią trečiosios valstybės filialas turi turėti pagal šį punktą, turi atitikti 48e straipsnyje nustatytus reikalavimus;

b) laikytųsi kitų konkrečių likvidumo reikalavimų, be 48f straipsnyje nustatytų reikalavimų; bet koks papildomas likvidusis turtas, kurį trečiosios valstybės filialas turi turėti pagal šį punktą, turi atitikti 48f straipsnyje nustatytus reikalavimus;

c) sustiprintų savo valdymo, rizikos valdymo ar registravimo apskaitos knygose priemones;

d) suvaržytų arba apribotų savo verslo ar vykdomos veiklos mastą, taip pat tos veiklos sandorio šalis;

e) sumažintų savo veiklai, produktams ir sistemoms, įskaitant trečiosioms šalims perduotą veiklą, būdingą riziką ir nustotų vykdyti tokią veiklą ar siūlyti tokius produktus;

f) laikytųsi papildomų informacijos teikimo reikalavimų pagal 48k straipsnio 3 dalį arba dažniau teiktų reguliariai teikiamą informaciją;

g) viešai atskleistų informaciją.

48p straipsnis

Kompetentingų institucijų ir priežiūros institucijų kolegijų bendradarbiavimas

1. Kompetentingos institucijos, prižiūrinčios tos pačios trečiosios valstybės grupės trečiųjų valstybių filialus ir patronuojamąsias įstaigas, glaudžiai bendradarbiauja ir dalijasi informacija vienos su kitomis. Kompetentingos institucijos sudaro raštiškus koordinavimo ir bendradarbiavimo susitarimus, vadovaudamosi 115 straipsniu.

2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais, 1 klasės trečiųjų valstybių filialų visapusišką priežiūrą pagal 116 straipsnį vykdo priežiūros institucijų kolegija. Šiais tikslais taikomi šie reikalavimai:

a) jeigu trečiosios valstybės grupės patronuojamųjų įstaigų atžvilgiu įsteigta priežiūros institucijų kolegija, tos pačios grupės 1 klasės trečiosios valstybės filialai įtraukiami į tos priežiūros institucijų kolegijos veiklos taikymo sritį;

b) jei trečiosios valstybės grupė turi 1 klasės trečiosios valstybės filialus daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, bet neturi patronuojamųjų įstaigų Sąjungoje, kurioms taikomas 116 straipsnis, tiems 1 klasės trečiosios valstybės filialams įsteigiama priežiūros institucijų kolegija;

c) jeigu trečiosios valstybės grupė turi 1 klasės trečiosios valstybės filialus daugiau kaip vienoje valstybėje narėje arba bent vieną 1 klasės trečiosios valstybės filialą ir vieną ar daugiau patronuojamųjų įstaigų Sąjungoje, kurioms netaikomas 116 straipsnis, tiems trečiosios valstybės filialams ir patronuojamosioms įstaigoms įsteigiama priežiūros institucijų kolegija.

3. Šio straipsnio 2 dalies b ir c punktų tikslais, valstybės narės užtikrina, kad būtų paskirta pagrindinė kompetentinga institucija, kuri atlieka tą patį vaidmenį kaip konsoliduotos priežiūros institucija pagal 116 straipsnį. Pagrindine kompetentinga institucija skiriama valstybės narės, kurioje yra pagal bendrą apskaitos knygose užregistruoto turto vertę didžiausias trečiosios valstybės filialas, kompetentinga institucija.

4. Be 116 straipsnyje nustatytų užduočių, priežiūros institucijų kolegija:

a) rengia ataskaitą apie trečiosios valstybės grupės Sąjungoje struktūrą ir veiklą ir kasmet atnaujina tą ataskaitą;

b) keičiasi informacija apie 48n straipsnyje nurodyto priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso rezultatus;

c) stengiasi suderinti 48o straipsnyje nurodytų priežiūros priemonių ir įgaliojimų taikymą.

5. Kai tikslinga priežiūros institucijų kolegija užtikrina tinkamą koordinavimą ir bendradarbiavimą su atitinkamomis trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis.

6. EBI prisideda prie veiksmingos, efektyvios ir nuoseklios šiame straipsnyje nurodytų priežiūros institucijų kolegijų veiklos skatinimo ir stebėsenos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 21 straipsnį.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai apibrėžia:

a) bendradarbiavimo mechanizmus ir pavyzdinių kompetentingų institucijų susitarimų projektus 1 dalies tikslais ir

b) priežiūros institucijų kolegijų veiklos sąlygas 2–6 dalių tikslais.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

48q straipsnis

Pranešimas EBI

Kompetentingos institucijos EBI praneša apie:

a) visus trečiųjų valstybių filialams išduotus veiklos leidimus ir visus vėlesnius tokių veiklos leidimų pakeitimus;

b) bendrą veiklos leidimus turinčių trečiųjų valstybių filialų apskaitos knygose užregistruotą turtą ir įsipareigojimus, kaip nurodyta periodinėse ataskaitose;

c) trečiosios valstybės grupės, kuriai priklauso veiklos leidimą turintis trečiosios valstybės filialas, pavadinimą.

EBI savo interneto svetainėje skelbia visų trečiųjų valstybių filialų, kuriems išduotas leidimas vykdyti veiklą Sąjungoje pagal šią antraštinę dalį, sąrašą, nurodydama valstybes nares, kuriose joms išduotas leidimas vykdyti veiklą.

2 SKYRIUS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

48r straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis konsoliduotos priežiūros srityje

1. Sąjunga gali sudaryti susitarimus su viena ar daugiau trečiųjų valstybių dėl konsoliduotos toliau nurodytų subjektų priežiūros vykdymo priemonių:

a) įstaigų, kurių patronuojančiųjų įmonių pagrindinės buveinės yra trečiojoje valstybėje;

b) trečiosiose valstybėse esančių įstaigų, kurių patronuojančiųjų įmonių – įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių – pagrindinės buveinės yra Sąjungoje.

2. 1 dalyje nurodytais susitarimais visų pirma siekiama užtikrinti, kad:

a) valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų gauti informaciją, būtiną įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ir mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, kurios yra Sąjungos teritorijoje ir kurių patronuojamosios įstaigos arba patronuojamosios finansų įstaigos yra trečiojoje valstybėje arba turi tokių subjektų kapitalo dalį, priežiūrai vykdyti, remiantis konsoliduotais duomenimis apie jų finansinę padėtį;

b) trečiųjų valstybių priežiūros institucijos galėtų gauti informaciją, būtiną patronuojančiųjų įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra šių valstybių teritorijose ir kurių patronuojamosios įstaigos arba patronuojamosios finansų įstaigos yra vienos arba kelių valstybių narių teritorijose arba kurios turi jų kapitalo dalį, priežiūrai vykdyti, ir

c) EBI iš valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų galėtų gauti informaciją, gautą iš trečiųjų valstybių nacionalinių institucijų, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 35 straipsnį.

3. Nedarant poveikio SESV 218 straipsniui, Komisija, padedama Europos bankininkystės komiteto, išnagrinėja šio straipsnio 1 dalyje nurodytų derybų rezultatus ir susidariusią padėtį.

4. Šio straipsnio tikslais EBI padeda Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį.

(*) 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/61, kuriuo dėl kredito įstaigoms taikomo padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 (OL L 11, 2015 1 17, p. 1).

(**) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

(***) 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo (OL L 243, 2002 9 11, p. 1).“;

14) 53 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Konfidenciali informacija, kurią tokie asmenys, auditoriai ar ekspertai gauna atlikdami savo pareigas, gali būti atskleidžiama tik santraukos ar agreguota forma, iš kurios nebūtų įmanoma nustatyti konkrečių kredito įstaigų, nedarant poveikio baudžiamojoje arba mokesčių teisėje numatytiems atvejams.“;

15) 56 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„53 straipsnio 1 dalis ir 54 straipsnis netrukdo kompetentingoms institucijoms ir mokesčių institucijoms vadovaujantis nacionaline teise keistis informacija toje pačioje valstybėje narėje. Jei informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, ja keičiamasi tik kaip nurodyta šios pastraipos pirmame sakinyje gavus aiškų ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimą.“;

16) 65 ir 66 straipsniai pakeičiami taip:

„65 straipsnis

Administracinės nuobaudos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės

1. Nedarant poveikio kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimams, nurodytiems šios direktyvos 64 straipsnyje, ir valstybių narių teisei numatyti ir taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių nuobaudų, periodinių baudų ir kitų administracinių priemonių, taikomų už nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir sprendimų, kuriuos kompetentinga institucija priėmė remdamasi tomis nuostatomis arba tuo reglamentu, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Administracinės nuobaudos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kai įstaigoms, finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms taikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos, kompetentingos institucijos gali, tuo atveju, kai pažeidžiamos nacionalinės nuostatos, kuriomis perkeliama ši direktyva, Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 arba sprendimai, kuriuos kompetentinga institucija priėmė remdamasi tomis nuostatomis arba tuo reglamentu, taikyti administracines nuobaudas, periodines baudas ir kitas administracines priemones valdymo organo nariams, vyresniajai vadovybei, pagrindines funkcijas atliekantiems asmenims, kitiems darbuotojams, kurių profesinė veikla turi reikšmingą poveikį įstaigos rizikos pobūdžiui, kaip nurodyta šios direktyvos 92 straipsnio 3 dalyje, ir kitiems fiziniams asmenims, jeigu jie yra atsakingi už pažeidimą pagal nacionalinę teisę.

3. Periodinių baudų taikymas neužkerta kelio kompetentingoms institucijoms už tą patį pažeidimą skirti administracines nuobaudas ar taikyti kitas administracines priemones.

4. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi informacijos rinkimo ir tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Šie įgaliojimai apima:

a) įgaliojimą reikalauti, kad toliau nurodyti fiziniai arba juridiniai asmenys pateiktų visą informaciją, būtiną kompetentingų institucijų užduotims vykdyti, įskaitant informaciją, kurią reikalaujama periodiškai ir specialia forma teikti priežiūros ir susijusiais statistikos tikslais:

   i) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos įstaigos;

   ii) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos finansų kontroliuojančiosios bendrovės;

   iii) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės;

   iv) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės;

   v) i–iv papunkčiuose nurodytiems subjektams priklausantys asmenys;

   vi) trečiosios šalys, kurioms šio punkto i–iv papunkčiuose nurodyti subjektai veiklos rangos pagrindu perdavė funkcijų ar veiklos vykdymą, įskaitant IRT paslaugas teikiančias trečiąsias šalis, nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/2554 V skyriuje (*);

b) įgaliojimą atlikti visus būtinus tyrimus, susijusius su bet kuriuo a punkto i–vi papunkčiuose nurodytu atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtu ar esančiu asmeniu, jei to reikia kompetentingų institucijų užduotims vykdyti, įskaitant įgaliojimą:

   i) reikalauti pateikti dokumentus;

   ii) tikrinti a punkto i–vi papunkčiuose nurodytų asmenų apskaitos knygas ir dokumentus ir daryti tokių apskaitos knygų ir dokumentų kopijas arba išrašus;

iii) gauti bet kurio a punkto i–vi papunkčiuose nurodyto asmens arba jų atstovų ar darbuotojų paaiškinimus raštu arba žodžiu;

iv) apklausti visus kitus asmenis, kurie sutinka būti apklausti, siekiant gauti su tyrimo dalyku susijusios informacijos ir

v) laikantis kitų Sąjungos teisėje nustatytų sąlygų ir pateikus išankstinį pranešimą atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, atlikti visus būtinus a punkto i–vi papunkčiuose nurodytų juridinių asmenų ir bet kurios įmonės, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, kurią vykdant kompetentinga institucija yra konsoliduotos priežiūros institucija, verslo patalpų patikrinimus; jeigu patikrinimui atlikti reikia gauti teisminės institucijos leidimą pagal nacionalinę teisę, pateikiamas prašymas tokiam leidimui gauti.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai valstybės narės teisinėje sistemoje nenumatyta administracinių nuobaudų, šis straipsnis gali būti taikomas taip, kad nuobaudą inicijuotų kompetentinga institucija, o ją skirtų teisminė institucija, kartu užtikrinant, kad šios teisių gynimo priemonės būtų veiksmingos ir turėtų kompetentingų institucijų paskirtoms administracinėms nuobaudoms lygiavertį poveikį. Bet kuriuo atveju taikomos nuobaudos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

Pirmoje pastraipoje nurodytos valstybės narės ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d. praneša Komisijai apie nacionalinės teisės priemones, kurias jos priima pagal šią dalį, ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius jų pakeitimus.

66 straipsnis

Administracinės nuobaudos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės, taikomos už veiklos leidimų išdavimo reikalavimų ir reikšmingo akcijų paketo įsigijimo ar pardavimo, reikšmingo turto ir įsipareigojimų perdavimo, bendrovių susijungimo ar skaidymo reikalavimų pažeidimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų įstatymuose ir kituose teisės aktuose būtų numatytos administracinės nuobaudos, periodinės baudos ir kitos administracinės priemonės bent tais atvejais, kai:

a) kredito įstaigos veikla pradedama iš anksto negavus veiklos leidimo, taip pažeidžiant šios direktyvos 8 straipsnį;

b) subjektas vykdo bent vieną Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkto b papunktyje nurodytą veiklos rūšį, kuriai taikoma tame punkte nurodyta ribinė vertė neturint kredito įstaigos veiklos leidimo, išskyrus subjektus, kurie prašo leisti netaikyti reikalavimų pagal šios direktyvos 8a straipsnį;

c) indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės verčiamasi neturint kredito įstaigos veiklos leidimo, taip pažeidžiant šios direktyvos 9 straipsnį;

d) kredito įstaigos kvalifikuotoji akcijų paketo dalis tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyjama arba tiesiogiai ar netiesiogiai labiau padidinama tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų šios direktyvos 22 straipsnio 1 dalyje nurodytas ribines vertes, arba tiek, kad ta kredito įstaiga taptų įsigyjančio asmens patronuojamąja įmone, raštu apie tai nepranešus kredito įstaigos, kurios kvalifikuotąją akcijų paketo dalį įsigyjantis asmuo siekia įsigyti ar padidinti, kompetentingai institucijai vertinimo laikotarpiu arba nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, taip pažeidžiant tą straipsnį;

e) kredito įstaigos kvalifikuotoji akcijų paketo dalis tiesiogiai ar netiesiogiai perleidžiama arba tiesiogiai ar netiesiogiai sumažinama tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis taptų mažesnė nei šios direktyvos 25 straipsnyje nurodytos ribinės vertės, arba tiek, kad ta kredito įstaiga nebebūtų kvalifikuotąją akcijų paketo dalį perleidžiančio juridinio asmens patronuojamąja įmone, raštu apie tai nepranešus kompetentingoms institucijoms, taip pažeidžiant tą straipsnį;

f) finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuri patenka į šios direktyvos 21a straipsnio 1 dalies taikymo sritį, nepateikia prašymo gauti patvirtinimą, taip pažeisdama tą straipsnį, arba pažeidžia kurį nors kitą tame straipsnyje nustatytą reikalavimą;

g) siūlomas įsigyjantis asmuo, kaip tai suprantama šios direktyvos 27a straipsnio 1 dalyje, nepraneša atitinkamai kompetentingai institucijai apie tiesioginį ar netiesioginį reikšmingo akcijų paketo įsigijimą pažeidžiant tą straipsnį;

h) nė vienas iš šios direktyvos 27d straipsnyje nurodytų subjektų nepraneša atitinkamai kompetentingai institucijai apie tiesioginį ar netiesioginį reikšmingo akcijų paketo, viršijančio 15 % to subjekto reikalavimus atitinkančio kapitalo, perleidimą;

i) kuris nors iš šios direktyvos 27f straipsnio 1 dalyje nurodytų subjektų vykdo reikšmingą turto ir įsipareigojimų perdavimą, nepranešęs kompetentingoms institucijoms, pažeisdamas tą straipsnį;

j) bet kuris iš šios direktyvos 27i straipsnio 1 dalyje nurodytų subjektų vykdo susijungimo arba skaidymo procesą, pažeisdamas tą straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias priemones:

a) administracines nuobaudas:

i) juridiniam asmeniui – administracines pinigines nuobaudas, kurios sudarytų iki 10 % įmonės bendros metinės grynosios apyvartos;

ii) fiziniam asmeniui – administracines pinigines nuobaudas, kurios sudarytų iki 5 mln. EUR arba valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, atitinkamą sumą nacionaline valiuta 2013 m. liepos 17 d.;

iii) administracines pinigines nuobaudas, kurių suma būtų iki dviejų kartų didesnė nei dėl pažeidimo gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, jei tą gautą pelną ar išvengtus nuostolius galima nustatyti.

b) periodines baudas:

i) juridinio asmens atveju – periodines baudas, kurios sudarytų iki 5 % vidutinės dienos grynosios apyvartos, kurias juridinis asmuo, jeigu pažeidimas tęsiamas, privalo mokėti už kiekvieną pažeidimo dieną, kol pareiga vėl bus vykdoma; periodinė bauda gali būti skiriama ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo kompetentingos institucijos sprendime, kuriuo reikalaujama nutraukti pažeidimą ir skiriama periodinė bauda, nustatytos dienos;

ii) fizinio asmens atveju – periodines baudas, kurios sudarytų iki 50 000 EUR, o valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, – atitinkamą sumą nacionaline valiuta 2024 m. liepos 9 d., kurias fizinis asmuo, jeigu pažeidimas tęsiamas, privalo mokėti už kiekvieną pažeidimo dieną, kol pareiga vėl bus vykdoma; periodinė bauda gali būti skiriama ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo kompetentingos institucijos sprendime, kuriuo reikalaujama nutraukti pažeidimą ir skiriama periodinė bauda, nustatytos dienos;

c) kitas administracines priemones:

i) viešą pranešimą, kuriame nurodomas atsakingas fizinis asmuo, įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė arba tarpinė ES patronuojančioji įmonė ir pažeidimo pobūdis;

ii) nurodymą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir nekartoti tokių veiksmų;

iii) akcininko ar akcininkų, kurie laikomi atsakingais už 1 dalyje nurodytus pažeidimus, naudojimosi balsavimo teisėmis sustabdymą;

iv) atsižvelgiant į 65 straipsnio 2 dalį – laikiną draudimą valdymo organo nariui ar kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu už pažeidimą, eiti pareigas įstaigose.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais valstybės narės gali nustatyti didesnę didžiausią periodinių baudų, taikytinų už kiekvieną pažeidimo dieną, sumą.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos b punkto, valstybės narės gali taikyti periodines baudas už kiekvieną savaitę arba mėnesį. Tuo atveju didžiausia periodinių baudų, taikytinų už atitinkamą savaitinį ar mėnesinį laikotarpį, kai daromas pažeidimas, suma negali viršyti didžiausios periodinių baudų, kurios pagal tą punktą būtų taikomos už kiekvieną dieną atitinkamu laikotarpiu, sumos.

Periodinės baudos gali būti skiriamos tam tikrą dieną ir pradedamos taikyti vėliau.

3. Šio straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nurodyta bendra metinė grynoji apyvarta yra toliau nurodytų straipsnių, nustatytų pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/451 (**) III ir IV priedus, suma:

a) palūkanų pajamos;

b) palūkanų išlaidos;

c) išlaidos akciniam kapitalui, apmokamam pareikalavus;

d) dividendų pajamos;

e) mokesčių ir komisinių pajamos;

f) mokesčių ir komisinių išlaidos;

g) pelnas arba nuostoliai dėl prekybai laikomo finansinio turto ir įsipareigojimų, grynoji suma;

h) pelnas arba nuostoliai dėl finansinio turto ir įsipareigojimų, priskiriamų prie vertinamų tikrąja verte, kurios pokyčiai pripažįstami pelno (nuostolių) ataskaitoje, grynoji suma;

i) pelnas arba nuostoliai dėl apsidraudimo apskaitos, grynoji suma;

j) valiutų keitimo kursų skirtumai (pelnas arba nuostoliai), grynoji suma;

k) kitos veiklos pajamos;

l) kitos veiklos sąnaudos.

Šio straipsnio tikslais, skaičiuojama remiantis naujausia metine priežiūros finansine informacija, pagal kurią šis rodiklis yra didesnis už nulį. Jei šio straipsnio 2 dalyje nurodytam asmeniui nėra taikomas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/451, atitinkama bendra metinė grynoji apyvarta yra bendra metinė grynoji apyvarta arba atitinkamos rūšies pajamos pagal taikytiną apskaitos sistemą. Jei atitinkama įmonė priklauso grupei, atitinkama bendra metinė grynoji apyvarta yra bendra metinė grynoji apyvarta pagal pagrindinės patronuojančiosios įmonės konsoliduotąją ataskaitą.

4. 2 dalies b punkto i papunktyje nurodyta vidutinė dienos grynoji apyvarta yra 3 dalyje nurodyta bendra metinė grynoji apyvarta, padalyta iš 365.

(*) 2022 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2554 dėl skaitmeninės veiklos atsparumo finansų sektoriuje, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 909/2014 ir (ES) 2016/1011 (OL L 333, 2022 12 27, p. 1).

(**) 2020 m. gruodžio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/451, kuriuo nustatomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 taikymo įstaigų priežiūros ataskaitų teikimo srityje techniniai įgyvendinimo standartai ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 680/2014 (OL L 97, 2021 3 19, p. 1).“;

17) 67 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) d punktas pakeičiamas taip:

„d) įstaiga nenustato valdymo priemonių ir lyčių atžvilgiu neutralios atlygio politikos, kurių reikalauja kompetentingos institucijos pagal 74 straipsnį;“;

ii) e, f ir i punktai išbraukiami;

iii) j punktas pakeičiamas taip:

„j) įstaiga nesilaiko grynojo pastovaus finansavimo rodiklio, taip pažeisdama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 413 arba 428b straipsnį, arba pakartotinai ir nuolat neturi likvidžiojo turto, taip pažeisdama to reglamento 412 straipsnį;“;

iv) k ir l punktai išbraukiami;

v) papildoma šiais punktais:

„r) įstaiga nesilaiko Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų;

s) įstaiga arba fizinis asmuo pakartotinai nesilaiko kompetentingos institucijos sprendimo, priimto pagal nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, arba pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013;

t) įstaiga nesilaiko šios direktyvos 92, 94 ir 95 straipsniuose nustatytų atlygio reikalavimų;

u) įstaiga veikia be išankstinio kompetentingos institucijos leidimo, kai nacionalinėmis nuostatomis, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, arba Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 reikalaujama, kad įstaiga gautų tokį išankstinį leidimą, arba įstaiga tokį leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją arba nesilaiko sąlygų, kuriomis toks leidimas buvo suteiktas;

v) įstaiga nevykdo su nuosavomis lėšomis susijusių struktūros, sąlygų, koregavimų ir atskaitymų reikalavimų, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 antroje dalyje;

w) įstaiga nevykdo reikalavimų, susijusių su jos didelėmis pozicijomis kliento arba susijusių klientų grupės atžvilgiu ir nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ketvirtoje dalyje;

x) įstaiga nevykdo reikalavimų, susijusių su sverto koeficiento apskaičiavimu, įskaitant Reglamento (ES) Nr. 575/2013 septintoje dalyje nustatytų leidžiančių nukrypti nuostatų taikymą;

y) įstaiga kompetentingai institucijai nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją, susijusią su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 430 straipsnio 1–3 dalyse ir 430a straipsnyje nurodytais duomenimis;

z) įstaiga nesilaiko Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies III antraštinės dalies 2 skyriuje nustatytų duomenų rinkimo ir valdymo reikalavimų;

aa) įstaiga nevykdo reikalavimų, susijusių su pagal riziką įvertintų pozicijų sumų arba nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimu, arba nenustato valdymo priemonių, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies II–VI antraštinėse dalyse;

ab) įstaiga neįvykdo reikalavimų, susijusių su padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio arba grynojo pastovaus finansavimo rodiklio apskaičiavimu, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 šeštos dalies I ir IV antraštinėse dalyse ir Deleguotajame reglamente (ES) 2015/61.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias priemones:

a) administracines nuobaudas:

i) juridiniam asmeniui – administracines pinigines nuobaudas, kurios sudarytų iki 10 % įmonės bendros metinės grynosios apyvartos;

ii) fiziniam asmeniui – administracines pinigines nuobaudas, kurios sudarytų iki 5 mln. EUR arba valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, atitinkamą sumą nacionaline valiuta 2013 m. liepos 17 d.;

iii) administracines pinigines nuobaudas, kurių suma būtų iki dviejų kartų didesnė nei dėl pažeidimo gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, jei tą gautą pelną ar išvengtus nuostolius galima nustatyti;

b) periodines baudas:

i) juridinio asmens atveju – periodines baudas, kurios sudarytų iki 5 % vidutinės dienos grynosios apyvartos, kurias juridinis asmuo, jeigu pažeidimas tęsiamas, privalo mokėti už kiekvieną pažeidimo dieną, kol pareiga atitikti reikalavimą vėl bus vykdoma; periodinė bauda gali būti skiriama ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo kompetentingos institucijos sprendime, kuriuo reikalaujama nutraukti pažeidimą ir skiriama periodinė bauda, nustatytos dienos;

ii) fizinio asmens atveju – periodines baudas, kurios sudarytų iki 50 000 EUR, o valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, – atitinkamą sumą nacionaline valiuta 2024 m. liepos 9 d., kurias fizinis asmuo, jeigu pažeidimas tęsiamas, privalo mokėti už kiekvieną pažeidimo dieną, kol pareiga atitikti reikalavimą vėl bus vykdoma; periodinė bauda gali būti skiriama ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo kompetentingos institucijos sprendime, kuriuo reikalaujama nutraukti pažeidimą ir skiriama periodinė bauda, nustatytos dienos;

c) kitas administracines priemones:

i) viešą pranešimą, kuriame nurodomas atsakingas fizinis asmuo, įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė arba tarpinė ES patronuojančioji įmonė ir pažeidimo pobūdis;

ii) nurodymą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir nekartoti tokių veiksmų;

iii) įstaigai – įstaigos veiklos leidimo panaikinimą pagal 18 straipsnį;

iv) atsižvelgiant į 65 straipsnio 2 dalį – laikiną draudimą valdymo organo nariui ar kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu už pažeidimą, eiti pareigas įstaigose.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais valstybės narės gali nustatyti didesnę didžiausią periodinių baudų, taikytinų už kiekvieną pažeidimo dieną, sumą.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos b punkto, valstybės narės gali taikyti periodines baudas už kiekvieną savaitę arba mėnesį. Tuo atveju didžiausia periodinių baudų, taikytinų už atitinkamą savaitinį ar mėnesinį laikotarpį, kai daromas pažeidimas, suma negali viršyti didžiausios periodinių baudų, kurios pagal tą punktą būtų taikomos už kiekvieną dieną atitinkamu laikotarpiu, sumos.

Periodinės baudos gali būti skiriamos tam tikrą dieną ir pradedamos taikyti vėliau.“;

c) papildoma šiomis dalimis:

„3. Šio straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nurodyta bendra metinė grynoji apyvarta yra toliau nurodytų straipsnių, nustatytų pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/451 III ir IV priedus, suma:

a) palūkanų pajamos;

b) palūkanų išlaidos;

c) išlaidos akciniam kapitalui, apmokamam pareikalavus;

d) dividendų pajamos;

e) mokesčių ir komisinių pajamos;

f) mokesčių ir komisinių išlaidos;

g) pelnas arba nuostoliai dėl prekybai laikomo finansinio turto ir įsipareigojimų, grynoji suma;

h) pelnas arba nuostoliai dėl finansinio turto ir įsipareigojimų, priskiriamų prie vertinamų tikrąja verte, kurios pokyčiai pripažįstami pelno (nuostolių) ataskaitoje, grynoji suma;

i) pelnas arba nuostoliai dėl apsidraudimo apskaitos, grynoji suma;

j) valiutų keitimo kursų skirtumai (pelnas arba nuostoliai), grynoji suma;

k) kitos veiklos pajamos;

l) kitos veiklos sąnaudos.

Šio straipsnio tikslais, skaičiuojama remiantis naujausia metine priežiūros finansine informacija, pagal kurią šis rodiklis yra didesnis už nulį. Jei šio straipsnio 2 dalyje nurodytam asmeniui nėra taikomas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/451, atitinkama bendra metinė grynoji apyvarta yra bendra metinė grynoji apyvarta arba atitinkamos rūšies pajamos pagal taikytiną apskaitos sistemą. Jei atitinkama įmonė priklauso grupei, atitinkama bendra metinė grynoji apyvarta yra bendra metinė grynoji apyvarta pagal pagrindinės patronuojančiosios įmonės konsoliduotąją ataskaitą.

4. 2 dalies b punkto i papunktyje nurodyta vidutinė dienos grynoji apyvarta yra 3 dalyje nurodyta bendra metinė grynoji apyvarta, padalyta iš 365.“;

18) 70 straipsnis pakeičiamas taip:

„70 straipsnis

Veiksmingas administracinių nuobaudų ir kitų administracinių priemonių taikymas ir kompetentingų institucijų naudojimasis įgaliojimais taikyti nuobaudas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių nuobaudų ar kitų administracinių priemonių rūšį ir dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, kai tikslinga įskaitant:

a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;

b) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;

c) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas, be kita ko, pagal bendrą atsakingo juridinio asmens apyvartą arba fizinio asmens metines pajamas;

d) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;

e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;

f) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;

g) ankstesnius už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens pažeidimus;

h) visas galimas sistemines pažeidimo pasekmes;

i) baudžiamąsias sankcijas, anksčiau skirtas už tą patį pažeidimą fiziniam ar juridiniam asmeniui, atsakingam už tą pažeidimą.

2. Naudodamosi savo įgaliojimais taikyti administracines nuobaudas ir kitas administracines priemones, kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad tomis nuobaudomis ir priemonėmis būtų pasiekta rezultatų, kurių siekiama šia direktyva. Jos taip pat koordinuoja savo veiksmus, kad būtų išvengta akumuliavimo ir dubliavimo taikant administracines nuobaudas ir kitas administracines priemones tarpvalstybiniais atvejais.

3. Kompetentingos institucijos gali taikyti nuobaudas tam pačiam fiziniam ar juridiniam asmeniui už tą patį veiksmą ar neveikimą administracinių ir baudžiamųjų bylų, susijusių su tuo pačiu pažeidimu, akumuliavimo atveju. Tačiau toks bylų ir nuobaudų akumuliavimas turi būti griežtai būtinas ir proporcingas siekiant skirtingų ir vienas kitą papildančių bendrojo intereso tikslų.

4. Valstybės narės nustato tinkamus mechanizmus, kuriais užtikrinama, kad kompetentingos institucijos ir teisminės institucijos būtų tinkamai ir laiku informuojamos, kai administracinis procesas ir baudžiamasis procesas inicijuojami prieš tą patį fizinį ar juridinį asmenį, kuris gali būti laikomas atsakingu už tą patį elgesį abiejuose procesuose.

5. Ne vėliau kaip 2029 m. liepos 18 d. EBI pateikia Komisijai ataskaitą dėl kompetentingų institucijų bendradarbiavimo taikant administracines nuobaudas, periodines baudas ir kitas administracines priemones. Be to, EBI įvertina visus kompetentingų institucijų administracinių nuobaudų taikymo skirtumus tuo atžvilgiu. Visų pirma EBI vertina:

a) kompetentingų institucijų bendradarbiavimo lygį taikant sankcijas tarpvalstybiniais atvejais arba administracinių ir baudžiamųjų bylų akumuliavimo atveju;

b) kompetentingų institucijų keitimąsi informacija sprendžiant su tarpvalstybiniais atvejais susijusius klausimus;

c) bet kurios kompetentingos institucijos suformuotą geriausią praktiką, kuri galėtų būti naudinga kitoms kompetentingoms institucijoms ją taikant administracinių nuobaudų, periodinių baudų ir kitų administracinių priemonių srityje;

d) konvergencijos, pasiektos užtikrinant nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva ir Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, įskaitant administracines nuobaudas, periodines baudas ir kitas administracines priemones, taikomas fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę laikomi atsakingais už pažeidimą, vykdymo užtikrinimo veiksmingumą ir laipsnį.“;

19) 73 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Įstaigos taiko patikimas, veiksmingas ir išsamias strategijas ir procesus, siekdamos nuolat vertinti ir turėti vidaus kapitalo, kurį jos laiko pakankamu atitinkamo pobūdžio ir lygio rizikai, kuri joms kyla arba gali kilti, padengti, sumas, rūšis ir paskirstymą. Įstaigos aiškiai atsižvelgia į trumpalaikį, vidutinės trukmės ir ilgalaikį laikotarpius ASV rizikos padengimo atžvilgiu.“;

20) 74 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Įstaigose yra nustatytos patikimos valdymo priemonės, įskaitant:

a) aiškią organizacinę struktūrą su tiksliai apibrėžtais, skaidriais ir nuosekliais atsakomybės ryšiais;

b) veiksmingus procesus, skirtus nustatyti, valdyti, stebėti ir pranešti apie riziką, su kuria jie susiduria arba gali susidurti, įskaitant ASV riziką trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais;

c) tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras;

d) tinklus ir informacines sistemas, kurios nustatytos ir valdomos pagal Reglamentą (ES) 2022/2554;

e) atlygio politiką ir praktiką, atitinkančias patikimą ir veiksmingą rizikos valdymą ir skatinančias tokį valdymą, be kita ko, atsižvelgiant į įstaigos norą prisiimti riziką ASV rizikos atžvilgiu.

Pirmos pastraipos e punkte nurodyta atlygio politika ir praktika turi būti lyčių atžvilgiu neutrali.“;

21) 76 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas tvirtintų ir ne rečiau kaip kas dvejus metus peržiūrėtų rizikos, su kuria įstaiga susiduria arba gali susidurti, įskaitant dėl makroekonominės aplinkos, kurioje ta įstaiga veikia, kylančią riziką, susijusią su verslo ciklo būsena, ir riziką, kurią lemia aplinkosauginių, socialinių ir valdymo (ASV) veiksnių poveikis dabartiniu ir trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu, prisiėmimo, valdymo, stebėsenos ir mažinimo strategiją ir politiką.

Valstybės narės, atsižvelgdamos į proporcingumo principą, gali leisti mažų ir nesudėtingų įstaigų valdymo organams kas dvejus metus peržiūrėti pirmoje pastraipoje nurodytas strategijas ir politiką.“;

b) 2 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas parengtų konkrečius planus, apimančius kiekybiškai įvertinamus tikslus bei procesus, ir stebėtų jų įgyvendinimą tam, kad būtų galima stebėti ir mažinti finansinę riziką, trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu kylančią dėl ASV veiksnių, įskaitant riziką, kylančią dėl korekcijos proceso ir pertvarkos tendencijų atitinkamų Sąjungos ir valstybių narių reguliavimo tikslų ir teisės aktų, susijusių su ASV veiksniais, visų pirma tikslo pasiekti poveikio klimatui neutralumą, kontekste, taip pat, kai aktualu tarptautinę veiklą vykdančioms įstaigoms, – trečiųjų valstybių teisinių ir reguliavimo tikslų kontekste.

Nustatant kiekybinius ASV rizikos mažinimo tikslus ir procesus, įtrauktus į šios dalies antroje pastraipoje nurodytus planus, atsižvelgiama į naujausias Europos mokslo patariamosios tarybos klimato kaitos klausimais ataskaitas ir nustatytas priemones, visų pirma susijusias su Sąjungos klimato srities tikslų įgyvendinimu. Kai įstaiga atskleidžia informaciją ASV klausimais pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/34/ES (*), šios dalies antroje pastraipoje nurodyti planai turi derėti su tos direktyvos 19a arba 29a straipsnyje nurodytais planais ir visų pirma turi apimti veiksmus, susijusius su įstaigos verslo modeliu ir strategija, kurie derėtų abiejuose planuose.

Valstybės narės užtikrina proporcingą antros ir trečios pastraipų taikymą mažų ir nesudėtingų įstaigų valdymo organams, nurodydamos, kuriose srityse gali būti taikoma išimtis arba supaprastinta procedūra.

(*) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).“;

c) 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją, ir, jeigu įsteigtas – rizikos komitetas, nustato informacijos apie riziką, kurią jie gauna, pobūdį, kiekį, formatą ir pateikimo dažnumą. Siekdamas padėti nustatyti patikimą atlygio politiką ir praktiką, rizikos komitetas, nedarydamas poveikio atlygio komiteto užduotims, išnagrinėja, ar atlygio sistemoje numatant paskatas atsižvelgiama į riziką, įskaitant riziką, kylančią dėl ASV veiksnių, kapitalą, likvidumą ir uždarbio tikimybę bei laiką.“;

d) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės, laikydamosi Komisijos direktyvos 2006/73/EB (*) 7 straipsnio 2 dalyje nustatyto proporcingumo reikalavimo, užtikrina, kad įstaigų vidaus kontrolės funkcijos būtų atskirtos nuo veiklos funkcijų ir kad jas atliekantys asmenys būtų pakankamai autoritetingi, svarbūs, turėtų išteklių ir galėtų kreiptis į valdymo organą.

Valstybės narės užtikrina, kad:

a) vidaus kontrolės funkcijas atliekantys asmenys užtikrintų, jog visa reikšminga rizika būtų tinkamai nustatyta, įvertinta ir apie ją būtų pranešta;

b) vidaus kontrolės funkcijas atliekantys asmenys pateiktų visapusišką įstaigos patiriamos rizikos viso spektro vaizdą;

c) rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys aktyviai dalyvautų rengiant įstaigos rizikos strategiją ir priimant visus sprendimus dėl jos reikšmingos rizikos valdymo ir kontroliuotų veiksmingą rizikos strategijos įgyvendinimą;

d) vidaus audito funkciją atliekantys asmenys vykdytų veiksmingo įstaigos rizikos strategijos įgyvendinimo nepriklausomą peržiūrą;

e) atitikties užtikrinimo funkciją atliekantys asmenys įvertintų ir švelnintų atitikties riziką ir užtikrintų, kad įstaigos rizikos strategijoje būtų atsižvelgiama į atitikties riziką ir kad į atitikties riziką būtų tinkamai atsižvelgiama priimant visus sprendimus dėl reikšmingos rizikos valdymo.

(*) 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyva 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai (OL L 241, 2006 9 2, p. 26).“;

e) papildoma šia dalimi:

„6. Valstybės narės užtikrina, kad vidaus kontrolės funkcijas atliekantys asmenys turėtų tiesioginę prieigą prie valdymo organo, atliekančio priežiūros funkciją, ir galėtų jam teikti ataskaitas tiesiogiai.

Tuo tikslu vidaus kontrolės funkcijas atliekantys asmenys turi būti nepriklausomi nuo valdymo funkciją atliekančio valdymo organo narių ir nuo vyresniosios vadovybės ir visų pirma turi turėti galimybę nurodyti susirūpinimą keliančių klausimų ir perspėti priežiūros funkciją atliekantį valdymo organą, kai tikslinga arba kai konkretūs rizikos pokyčiai paveikia ar gali paveikti įstaigą, nedarant poveikio valdymo organo atsakomybės sritims pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013.

Už vidaus kontrolės funkcijas atsakingi asmenys yra nepriklausomi vyresnieji vadovai, kuriems tenka aiški atsakomybė už rizikos valdymo, atitikties užtikrinimo ir vidaus audito funkcijas. Jeigu dėl įstaigos veiklos pobūdžio, masto ir sudėtingumo nėra pagrįsta skirti atskirą asmenį rizikos valdymo arba atitikties užtikrinimo funkcijai atlikti, kitas vyresnysis asmuo, kuris įstaigoje atlieka kitas užduotis, gali būti atsakingi už atitikties užtikrinimo arba rizikos valdymo funkcijas, su sąlyga, kad nėra interesų konflikto ir kad už rizikos valdymo funkciją ir atitikties užtikrinimo funkciją atsakingas asmuo:

a) tenkina žinių ir patirties, kurių reikia įvairioms susijusioms sritims, tinkamumo kriterijus ir reikalavimus ir

b) turi pakankamai laiko, kad abi kontrolės funkcijos būtų tinkamai atliekamos.

Vidaus audito funkcija negali būti derinama su jokia kita įstaigos verslo linija ar kontrolės funkcija.

Už vidaus kontrolės funkcijas atsakingi asmenys atleidžiami tik iš anksto pritarus priežiūros funkciją atliekančiam valdymo organui.“;

22) 77 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į įstaigų dydį, vidaus organizacinę struktūrą ir veiklos pobūdį, mastą bei sudėtingumą, skatina jas plėtoti vidaus rinkos rizikos vertinimo pajėgumus, o nuosavų lėšų reikalavimo prekybos knygos pozicijų portfeliams padengti apskaičiavimui daugiau naudoti vidaus modelius kartu su nuosavų

lėšų reikalavimo įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti apskaičiavimo vidaus modeliais, jei įsipareigojimų neįvykdymo rizikos pozicijos absoliučia išraiška yra reikšmingos ir jei įstaigos turi daug skirtingų emitentų reikšmingų prekiaujamų skolos ar nuosavybės priemonių pozicijų.

Šis straipsnis nedaro poveikio Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 1b skyriuje nustatytų kriterijų vykdymui.“;

b) 4 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose apibrėžia 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą įsipareigojimų nevykdymo rizikos pozicijų, kurios absoliučia išraiška yra reikšmingos, koncepciją ir nustato reikšmingų sandorio šalių ir skirtingų emitentų prekiaujamų skolos ar nuosavybės priemonių pozicijų didelių skaičių ribas.“;

23) 78 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Priežiūros institucijų atliekama nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimo metodų lyginamoji analizė“;

b) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kompetentingos institucijos užtikrina visa tai, kas išdėstyta toliau:

a) kad įstaigos, kurioms leista naudoti vidaus metodus pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms arba nuosavų lėšų reikalavimams apskaičiuoti, pateiktų savo rizikos pozicijų ar pozicijų, kurios įtrauktos į lyginamuosius portfelius, skaičiavimų rezultatus;

b) kad įstaigos, taikančios alternatyvų standartizuotą metodą, nustatytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 1a skyriuje, pateiktų savo rizikos pozicijų ar pozicijų, kurios įtrauktos į lyginamuosius portfelius, skaičiavimų rezultatus, jei įstaigų balansinės ir nebalansinės veiklos, kuriai kyla rinkos rizika, dydis yra lygus 500 mln. EUR arba didesnis pagal to reglamento 325a straipsnio 1 dalies b punktą;

c) kad įstaigos, kurioms leista taikyti vidaus metodus pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių, taip pat atitinkamos įstaigos, kurios taiko standartizuotą metodą pagal to reglamento trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, pateiktų skaičiavimų, atliktų taikant metodus, pagal kuriuos nustatoma tikėtinų kredito nuostolių suma savo rizikos pozicijoms ar pozicijoms, įtrauktoms į lyginamuosius portfelius, rezultatus, kai tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:

i) įstaigos savo finansines ataskaitas rengia laikydamosi tarptautinių apskaitos standartų, taikomų vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1606/2002;

ii) įstaigos turto ir nebalansinių straipsnių vertę ir nuosavas lėšas nustato laikydamosi tarptautinių apskaitos standartų pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 24 straipsnio 2 dalį;

iii) įstaigos turto ir nebalansinių straipsnių vertę nustato laikydamosi apskaitos standartų pagal Tarybos direktyvą 86/635/EEB (*) ir taiko tokį pat tikėtinų kredito nuostolių modelį, kaip ir modelis, taikomas pagal tarptautinius apskaitos standartus, taikomus vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1606/2002.

Įstaigos pateikia pirmoje pastraipoje nurodytus skaičiavimų rezultatus ir metodikų, kurias naudojant buvo gauti šie rezultatai, paaiškinimą, taip pat visą EBI prašomą kokybinę informaciją, kuria būtų galima paaiškinti tų skaičiavimų poveikį nuosavų lėšų reikalavimams. Tie rezultatai kompetentingoms institucijoms pateikiami bent kartą per metus. EBI gali kas dvejus metus atlikti kiekvieno pirmoje pastraipoje nurodyto metodo priežiūros institucijų atliekamą lyginamąją analizę po to, kai ta kiekvieno atskiro metodo analizė yra atlikta penkis kartus.

(*) 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 372, 1986 12 31, p. 1).“;

c) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Kompetentingos institucijos, remdamosi pagal 1 dalį įstaigų pateikta informacija, stebi atitinkamai tų įstaigų pagal riziką įvertintų pozicijų sumų arba nuosavų lėšų reikalavimų, apskaičiuotų pozicijoms arba sandoriams lyginamajame portfelyje taikant tų įstaigų metodus, dydžius. Kompetentingos institucijos atlieka tų metodų kokybės vertinimą bent taip dažnai, kaip jį atlieka EBI pagal 1 dalies antrą pastraipą, itin daug dėmesio skirdamos:“;

ii) b punktas pakeičiamas taip:

„b) metodams, kuriuos taikant esama itin didelio arba mažo kintamumo, taip pat reikšmingai ir sistemingai nepakankamai įvertinami nuosavų lėšų reikalavimai.“;

iii) antra pastraipa pakeičiama taip:

„EBI parengia ataskaitą, kad padėtų kompetentingoms institucijoms įvertinti metodų kokybę, remiantis 2 dalyje nurodyta informacija.“;

d) 5 dalies įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Kompetentingos institucijos užtikrina, kad jų sprendimai dėl 4 dalyje nurodytų taisomųjų veiksmų tinkamumo atitiktų principą, kad tokie veiksmai turi atitikti metodų, kuriems taikomas šis straipsnis, tikslus, ir todėl:“;

e) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. EBI gali teikti gaires ir rekomendacijas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, kai remdamasi šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyta informacija ir įvertinimais ji mano, kad jos reikalingos siekiant tobulinti priežiūros praktiką arba įstaigų praktiką, susijusią su metodais, kuriems taikoma priežiūros institucijų atliekama lyginamoji analizė.“;

f) 8 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa papildoma šiuo punktu:

„c) 1 dalies c punkte nurodytų atitinkamų įstaigų sąrašą.“;

ii) po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„c punkto tikslais, sudarydama atitinkamų įstaigų sąrašą, EBI atsižvelgia į proporcingumo aspektus.“;

24) 79 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„e) įstaigos atliktų bet kokios kriptoturto pozicijos, kurią jos ketina prisiimti, ir esamų sandorio šalies rizikos valdymo procesų ir procedūrų tinkamumo *ex ante* vertinimą ir apie tuos vertinimus praneštų savo kompetentingai institucijai.“;

25) 81 straipsnis pakeičiamas taip:

„81 straipsnis

Koncentracijos rizika

Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad koncentracijos rizika, kuri atsiranda dėl kiekvienos sandorio šalies, įskaitant pagrindines sandorio šalis, susijusių sandorio šalių grupių, sandorio šalių, priklausančių tam pačiam ekonomikos sektoriui, geografiniam regionui arba užsiimančių ta pačia veiklą ar tomis pačiomis biržos prekėmis, pozicijų, dėl kredito rizikos mažinimo metodų taikymo, ir kuri visų pirma apima su didelėmis netiesioginėmis kredito pozicijomis susijusią riziką, pavyzdžiui, riziką esant vienam užtikrinimo priemonės emitentui, būtų vertinama ir kontroliuojama, be kita ko, remiantis rašytine politika ir procedūromis. Kriptoturto, neturinčio identifikuojamo emitento, atveju koncentracijos rizika vertinama atsižvelgiant į panašių savybių kriptoturto pozicijų riziką.“;

26) 83 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos atliktų bet kokios kriptoturto pozicijos, kurią jos ketina prisiimti, ir rinkos rizikos valdymo procesų ir procedūrų tinkamumo *ex ante* vertinimą ir apie tuos vertinimus praneša savo kompetentingai institucijai.“;

27) 85 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos įgyvendintų politiką ir procesus, skirtus operacinei rizikai, įskaitant riziką, kylančią iš susitarimų dėl veiklos rangos ir tiesioginių bei netiesioginių kriptoturto ir kriptoturto paslaugų teikėjų pozicijų, vertinti ir valdyti, ir apimančius retai pasitaikančius didelio poveikio įvykius. Įstaigos aiškiai nurodo, kas tos politikos ir procedūrų tikslais sudaro operacinę riziką.“;

28) įterpiamas šis straipsnis:

„87a straipsnis

Aplinkosauginė, socialinė ir valdymo rizika

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos, įgyvendindamos savo valdymo priemones, įskaitant rizikos valdymo sistemą, kurią jos turi įgyvendinti pagal 74 straipsnio 1 dalį, būtų patvirtinusios patikimas ASV rizikos nustatymo, vertinimo, valdymo ir stebėsenos trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais strategijas, politiką, procesus ir sistemas.

2. 1 dalyje nurodytos strategijos, politika, procesai ir sistemos turi būti proporcingi įstaigos veiklos verslo modeliui ir sričiai būdingos ASV rizikos mastui, pobūdžiui ir sudėtingumui, ir juose turi būti atsižvelgiama į trumpąjį, vidutinės trukmės ir ilgąjį, ne mažiau kaip 10 metų, laikotarpius.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos per tam tikrą laiką atliktų savo atsparumo ilgalaikiam neigiamam ASV veiksnių poveikiui testavimą ir pagal atskaitos, ir pagal neigiamą scenarijus, pradėdamos nuo su klimatu susijusių veiksnių. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos atliktų tokį atsparumo testavimą pagal keletą aplinkos, socialinių ir valdymo scenarijų, kuriuose būtų atsižvelgta į galimą aplinkos ir socialinių pokyčių bei susijusios viešosios politikos poveikį ilgalaikei verslo aplinkai. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad atlikdamos atsparumo testavimą įstaigos naudotų patikimus scenarijus, grindžiamus tarptautinių organizacijų parengtais scenarijais.

4. Kompetentingos institucijos vertina ir stebi įstaigų praktikos pokyčius, kiek tai susiję su jų ASV strategijomis bei rizikos valdymu, įskaitant planus, kurie apima kiekybiškai įvertinamus tikslus ir procesus, skirtus trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais kylančiai ASV rizikai stebėti ir šalinti ir turi būti parengti pagal 76 straipsnio 2 dalį. Atliekant tą vertinimą atsižvelgiama į įstaigų su tvarumu susijusių produktų pasiūlą, jų pertvarkos finansavimo politiką, susijusią paskolų išdavimo politiką ir su ASV aspektais susijusius tikslus bei ribas. Atlikdamos priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą kompetentingos institucijos įvertina tų planų patikimumą.

Kai aktualu, atlikdamos pirmoje pastraipoje nurodytą vertinimą, kompetentingos institucijos gali bendradarbiauti su institucijomis arba viešosiomis įstaigomis, atsakingomis už klimato kaitos klausimus ir aplinkos priežiūrą.

5. Ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires, kuriose nurodoma:

a) ASV rizikos nustatymo, vertinimo, valdymo ir stebėsenos minimalieji standartai ir pamatinės metodikos;

b) planų, kurie turi būti parengti pagal 76 straipsnio 2 dalį, turinys; į jį įtraukiami konkretūs terminai ir tarpiniai kiekybiškai įvertinami tikslai bei etapai, siekiant stebėti ir šalinti finansinę riziką, kylančią dėl ASV veiksnių, įskaitant riziką, kylančią dėl korekcijos proceso ir pertvarkos tendencijų, kiek tai susiję su atitinkamais Sąjungos ir valstybių narių reguliavimo tikslais ir teisės aktais, susijusiais su ASV veiksniais, visų pirma su tikslu pasiekti poveikio klimatui neutralumą, taip pat, kai aktualu tarptautinę veiklą vykdančioms įstaigoms, su trečiųjų valstybių teisiniais ir reguliavimo tikslais;

c) ESV rizikos poveikio įstaigų rizikos profiliui ir mokumui trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais įvertinimo kokybiniai ir kiekybiniai kriterijai;

d) 3 dalyje nurodytų scenarijų nustatymo kriterijai, įskaitant parametrus ir prielaidas, kurie turi būti taikomi kiekvieno scenarijaus, specifinės rizikos ir laikotarpio atveju.

Kai aktualu, metodikos ir prielaidos, kuriomis patvirtinami tikslai, įsipareigojimai ir strateginiai sprendimai, paskelbti Direktyvos 2013/34/ES 19a arba 29a straipsnyje nurodytų planų turinyje, arba pagal kitas atitinkamos informacijos atskleidimo ir išsamaus patikrinimo sistemas, turi atitikti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus kriterijus, metodikas ir tikslus, taip pat į tuos planus įtrauktas prielaidas ir įsipareigojimus.

EBI reguliariai atnaujina pirmoje pastraipoje nurodytas gaires, kad jose būtų atsižvelgta į pažangą, padarytą vertinant ir valdant ASV riziką, taip pat į su tvarumu susijusių Sąjungos reguliavimo tikslų pokyčius.“;

29) 88 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antros pastraipos e punktas pakeičiamas taip:

„e) įstaigos priežiūros funkciją atliekančio valdymo organo pirmininkas negali vienu metu toje pačioje įstaigoje eiti vykdomojo direktoriaus pareigų;“;

b) įrašoma ši dalis:

„3. Nedarant poveikio bendrai kolektyvinei valdymo organo atsakomybei, valstybės narės užtikrina, kad įstaigos rengtų, tvarkytų ir atnaujintų atskirus aprašus, kuriuose būtų išdėstyti visų valdymo funkcijas atliekančio valdymo organo narių, vyresniosios vadovybės ir pagrindines funkcijas atliekančių asmenų vaidmenys ir pareigos, ir pareigų ryšių struktūrą, įskaitant išsamią informaciją apie atskaitomybės ir atsakomybės ryšius, taip pat asmenis, kurie dalyvauja įgyvendinant valdymo priemones, kaip nurodyta 74 straipsnio 1 dalyje, ir jų pareigas.

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų bet kada susipažinti su atskirais pareigų aprašais ir pareigų ryšių struktūra, ir ši informacija, be kita ko siekiant gauti 8 straipsnyje nurodytą leidimą, būtų deramu laiku pateikta kompetentingoms institucijoms jų prašymu.“;

30) 91 straipsnis pakeičiamas taip:

„91 straipsnis

Valdymo organas ir tinkamumo vertinimas

1. Pagal 21a straipsnio 1 dalį patvirtintoms įstaigoms ir finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms bei mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms (toliau – subjektai) tenka pirminė atsakomybė užtikrinti, kad valdymo organo nariai visada būtų pakankamai geros reputacijos, veiktų sąžiningai, dorai ir savarankiškai ir turėtų pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties savo pareigoms vykdyti ir atitiktų kriterijus ir reikalavimus, nustatytus šio straipsnio 2–6 dalyse, išskyrus kiek tai susiję su kompetentingų institucijų pagal Direktyvos 2014/59/ES 29 straipsnio 1 dalį paskirtais laikinaisiais administratoriais ir pertvarkymo institucijų pagal tos direktyvos 35 straipsnio 1 dalį paskirtais specialiaisiais valdytojais. Vien to, kad nėra priimtas apkaltinamasis nuosprendis arba nevykdomas baudžiamasis persekiojimas už nusikalstamą veiką, nepakanka, kad būtų tenkinamas reikalavimas būti geros reputacijos ir veikti sąžiningai bei dorai.

1a. Subjektai užtikrina, kad valdymo organo nariai visada atitiktų 2–6 dalyse nustatytus kriterijus ir reikalavimus, ir vertina valdymo organo narių tinkamumą, atsižvelgdami į priežiūros lūkesčius, prieš jiems pradedant eiti pareigas, taip pat periodiškai, kaip nustatyta taikomuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose, gairėse ir pagal vidaus tinkamumo politiką.

Tačiau tais atvejais, kai dauguma valdymo organo narių tuo pačiu metu turi būti pakeisti naujai paskirtais nariais, o taikant pirmą pastraipą susidarytų situacija, kai savo darbą šiose pareigose baigiantys nariai atliktų būsimų narių tinkamumo vertinimą, valstybės narės gali leisti atlikti vertinimą po to, kai naujai paskirti nariai pradeda eiti savo pareigas. Teikdamas paraišką kompetentingai institucijai pagal 1f dalį subjektas taip pat patvirtina, kad tos sąlygos egzistuoja.

1b. Jeigu subjektai, remdamiesi 1a dalyje nurodytu vidiniu tinkamumo vertinimu, padaro išvadą, kad narys arba galimas narys neatitinka 1 dalyje nustatytų kriterijų ir reikalavimų, subjektai:

a) užtikrina, kad atitinkamas galimas narys neužimtų svarstomų pareigų, jei tas vertinimas užbaigiamas prieš galimam nariui pradedant eiti tas pareigas;

b) laiku pašalina tokį narį iš valdymo organo arba

c) laiku imasi papildomų priemonių, būtinų užtikrinti, kad toks narys būtų arba taptų tinkamas atitinkamoms pareigoms eiti.

1c. Subjektai užtikrina, kad informacija apie valdymo organo narių tinkamumą būtų nuolat atnaujinama. Gavę prašymą, subjektai pateikia tą informaciją kompetentingai institucijai kompetentingos institucijos nustatytomis priemonėmis.

1d. Valstybės narės užtikrina, kad bent toliau nurodytų subjektų atveju kompetentingai institucijai būtų pateikta paraiška dėl tinkamumo nepagrįstai nedelsiant ir kai tik atsiranda aiškus ketinimas skirti valdymo funkciją atliekančio valdymo organo narį arba priežiūros funkciją atliekančio valdymo organo pirmininką, ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip likus 30 darbo dienų iki tada, kai galimi nariai pradėtų eiti pareigas:

a) ES patronuojančiosios įstaigos, kurios atitinka didelės įstaigos kriterijus;

b) patronuojančiosios įstaigos valstybėje narėje, kurios atitinka didelės įstaigos kriterijus, išskyrus atvejus, kai jos yra kontroliuojamos centrinės įstaigos;

c) centrinės įstaigos, kurios atitinka didelės įstaigos kriterijus arba prižiūri jų kontroliuojamas dideles įstaigas;

d) atskirosios įstaigos Sąjungoje, kurios atitinka didelės įstaigos kriterijus;

e) didelės patronuojamosios įmonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 147 punkte;

f) patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurių grupėje yra didelių įstaigų, išskyrus šios direktyvos 21a straipsnio 4 dalyje nurodytus atvejus.

1e. Prie 1d dalyje nurodytos paraiškos dėl tinkamumo pridedama:

a) tinkamumo klausimynas ir gyvenimo aprašymas;

b) 1a dalyje nurodytas vidinis tinkamumo vertinimas, išskyrus atvejus, kai taikoma tos dalies antra pastraipa;

c) informacija apie teistumą, kai tik ji gaunama;

d) visi kiti dokumentai, kurių reikalaujama pagal nacionalinę teisę, kai tik jie gaunami;

e) visi kiti kompetentingos institucijos išvardyti dokumentai, kai tik jie gaunami, ir

f) nurodoma paskyrimo data ir data, kurią bus faktiškai pradedamos eiti pareigos.

Subjektai pateikia kompetentingai institucijai paraišką dėl tinkamumo ir pridedamus dokumentus tos kompetentingos institucijos nustatytomis priemonėmis.

Jeigu kompetentinga institucija neturi pakankamai informacijos, kad galėtų atlikti tinkamumo vertinimą, remdamasi šios dalies pirmoje pastraipoje išvardytais elementais, ji gali reikalauti, kad galimas narys nepradėtų eiti pareigų, kol nebus pateikta reikalaujama informacija, išskyrus atvejus, kai ta kompetentinga institucija įsitikina, kad tokios informacijos pateikti neįmanoma.

Jeigu kompetentingai institucijai kyla susirūpinimas dėl to, ar galimas narys atitinka šio straipsnio 2–6 dalyse nustatytus kriterijus ir reikalavimus, ji užmezga sustiprintą dialogą su įstaiga, kad išspręstų nustatytus susirūpinimą keliančius klausimus, siekiant užtikrinti, kad galimas narys būtų arba taptų tinkamas, kai pradės eiti pareigas.

EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires, kuriose nurodo, kaip turi būti vykdomas sustiprintas dialogas susirūpinimą keliantiems tinkamumo klausimams spręsti.

1f. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos įvertintų, ar valdymo organo nariai visada atitinka 2–6 dalyse nustatytus kriterijus ir reikalavimus. Subjektai pateikia kompetentingai institucijai paraišką dėl tinkamumo ir kitą informaciją, būtiną siekiant įvertinti jų valdymo organo narių tinkamumą, tos kompetentingos institucijos nustatytomis priemonėmis.

Kompetentingos institucijos gali prašyti papildomos informacijos ar dokumentų, įskaitant pokalbius ar klausymus.

1g. Kompetentingos institucijos visų pirma patikrina, ar vis dar laikomasi šio straipsnio 2–6 dalyse nustatytų kriterijų ir reikalavimų, jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad yra arba buvo vykdomas ar bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba yra padidėjusi tokia rizika, susijusi su subjektu.

1h. Jei valdymo organo nariai ne visada atitinka 2–6 dalyse nustatytus kriterijus ir reikalavimus, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų būtinus įgaliojimus:

a) *ex ante* vertinimo atveju – neleisti tokiems nariams dalyvauti valdymo organe arba pašalinti juos iš valdymo organo;

b) *ex post* vertinimo atveju – pašalinti tokius narius iš valdymo organo arba

c) reikalauti, kad atitinkami subjektai imtųsi papildomų priemonių, būtinų užtikrinti, kad tokie nariai būtų arba taptų tinkami atitinkamoms pareigoms eiti.

Kai tik sužinoma naujų faktų ar aplinkybių, kurie gali turėti įtakos valdymo organo narių tinkamumui, subjektai iš naujo įvertina tų narių tinkamumą ir nepagrįstai nedelsdami apie tai praneša atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

Jeigu kompetentinga institucija sužino, kad pasikeitė svarbi informacija apie valdymo organo narių tinkamumą ir toks pasikeitimas galėtų turėti įtakos atitinkamų narių tinkamumui, kompetentinga institucija iš naujo įvertina jų tinkamumą.

Nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos iš naujo vertintų valdymo organo narių tinkamumą, kai pratęsiami jų įgaliojimai, nebent pasikeitė atitinkama kompetentingoms institucijoms žinoma informacija ir toks pasikeitimas galėtų turėti įtakos atitinkamo nario tinkamumui.

1i. Kompetentingos institucijos gali paprašyti sandorio šalies institucijos, atsakingos už kovos su pinigų plovimu arba kovos su teroristų finansavimu priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, vykdant patikrinimus ir atsižvelgiant į riziką, patikrinti atitinkamą informaciją apie valdymo organo narius. Kompetentingos institucijos taip pat gali paprašyti prieigos prie centrinės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu duomenų bazės, nurodytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2024/1620 (*). Tuo reglamentu įsteigta Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija (toliau – Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija) nusprendžia, ar suteikti tokią prieigą.

1j. Bent kiek tai susiję su valdymo organo narių skyrimu eiti pareigas 1d dalyje nurodytuose subjektuose, kompetentingos institucijos tinkamai apsvarsto galimybę nustatyti ilgiausią laikotarpį, per kurį turi būti atliktas tinkamumo vertinimas. Kai tinkama, šis ilgiausias laikotarpis gali būti pratęstas.

2. Kiekvienas valdymo organo narys skiria pakankamai laiko savo nario funkcijoms subjektuose atlikti.

2a. Kiekvienas valdymo organo narys turi būti geros reputacijos, veikti sąžiningai, dorai ir savarankiškai, kad prireikus veiksmingai įvertintų ir užginčytų valdymo organo sprendimus ir veiksmingai prižiūrėtų bei stebėtų vadovybės sprendimų priėmimą. Buvimas centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamos kredito įstaigos valdymo organo nariu pats savaime nėra kliūtis veikti savarankiškai.

2b. Valdymo organas kolektyviai turi turėti tinkamų žinių, įgūdžių ir patirties, kad galėtų suprasti subjekto veiklą ir su tuo susijusią riziką, kuri subjektui kyla trumpuoju, vidutiniu ir ilguoju laikotarpiais, ir jos pasekmes atsižvelgiant į ASV veiksnius. Bendra valdymo organo sudėtis turi būti pakankamai įvairi, kad atspindėtų tinkamą patirtį įvairiose srityse.

3. Direktoriaus pareigų, kurias vienu metu gali vykdyti vienas valdymo organo narys, skaičius nustatomas atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes ir subjekto veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą. Išskyrus tuos atvejus, kai valdymo organo nariai atstovauja valstybės narės interesams, jei subjektas yra svarbus dėl savo dydžio, vidaus organizacinės struktūros ir veiklos pobūdžio, masto ir sudėtingumo, jo valdymo organo nariai nuo 2014 m. liepos 1 d. vienu metu gali derinti direktoriaus pareigas taikydami ne daugiau kaip vieną šių pareigų derinį:

a) vieno vykdomojo direktoriaus ir dviejų nevykdomųjų direktorių pareigas;

b) keturių nevykdomųjų direktorių pareigas.

4. 3 dalies taikymo tikslais pareigos laikomos vieno direktoriaus pareigomis:

a) vykdomojo direktoriaus arba nevykdomojo direktoriaus pareigos, atliekamos toje pačioje grupėje;

b) vykdomojo direktoriaus arba nevykdomojo direktoriaus pareigos, vykdomos kuriame nors iš šių subjektų:

i) subjektuose, kurie yra tos pačios institucinės užtikrinimo sistemos nariai, su sąlyga, kad laikomasi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nustatytų sąlygų, arba subjektuose, kuriuose tai pačiai institucinei užtikrinimo sistemai priklauso kvalifikuotoji akcijų paketo dalis;

ii) įmonėse, įskaitant ne finansų subjektus, kuriose subjektas turi kvalifikuotąją akcijų paketo dalį.

Šios dalies pirmos pastraipos a punkto tikslais grupė – įmonių, kurios yra tarpusavyje susijusios, grupė, kaip apibūdinta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnyje, arba įmonių, kurios yra tos pačios finansų kontroliuojančios įmonės patronuojamose įmonėse arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioje įmonėje, grupė.

5. Direktoriaus pareigos organizacijose, kurių pagrindiniai siekiami tikslai nėra komerciniai, ir direktoriaus kaip valstybės narės atstovo pareigos nelaikomos pareigomis 3 dalies tikslais.

6. Kompetentingos valdžios institucijos gali leisti valdymo organo nariams atlikti vienas papildomas nevykdomojo direktoriaus pareigas.

7. Subjektai skiria pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių valdymo organo narių įvadiniam ir vėlesniam mokymui, be kita ko, apie ASV riziką ir poveikį ir apie IRT riziką, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 52c punkte.

8. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos reikalauja, kad subjektai ir atitinkami jų skyrimo komitetai, jeigu tokie komitetai įsteigti, įdarbindami narius atsižvelgtų į platų savybių ir gebėjimų spektrą ir proporcingai skatintų įvairovę ir lyčių pusiausvyrą valdymo organe. Tuo tikslu subjektai įgyvendina politiką, kuria skatinama įvairovė valdymo organe.

9. Kompetentingos valdžios institucijos renka informaciją, kuri atskleidžiama pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 435 straipsnio 2 dalies c punktą, ir naudoja tą informaciją įvairovės skatinimo praktikai palyginti. Tą informaciją kompetentingos institucijos pateikia EBI. EBI naudoja tą informaciją įvairovės skatinimo praktikai Sąjungos lygmeniu palyginti.

10. Šio straipsnio ir 91a straipsnio tikslais EBI parengia šio straipsnio 1d dalyje išvardytiems subjektams skirtų techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau apibrėžtas būtinas tinkamumo klausimyno, gyvenimo aprašymų ir vidinio tinkamumo vertinimo, kurie turi būti pateikti kompetentingoms institucijoms, kad jos atliktų šio straipsnio 1f dalyje ir 91a straipsnio 5 dalyje nurodytą tinkamumo vertinimą, turinys.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų parengti tinkami standartai, skirti kitiems subjektams nei nurodytieji šio straipsnio 1d dalyje.

EBI pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

11. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires dėl:

a) valdymo organo nario įsipareigojimo skirti pakankamai laiko savo funkcijoms vykdyti, nurodant individualias aplinkybes ir subjekto veiklos pobūdį, mastą bei sudėtingumą, sąvokos;

b) valdymo organo nario geros reputacijos, sąžiningumo, dorumo ir savarankiškumo, kaip nurodyta 2a dalyje, sąvokos;

c) valdymo organo pakankamų kolektyviai turimų žinių, įgūdžių ir patirties, kaip nurodyta 2b dalyje, sąvokos;

d) pakankamų žmogiškųjų ir finansinių išteklių, skirtų valdymo organo narių įvadiniam ir vėlesniam mokymui, kaip nurodyta 7 dalyje, sąvokos;

e) įvairovės, į kurią turi būti atsižvelgiama atliekant valdymo organo narių atranką, kaip nurodyta 8 dalyje, sąvokos;

f) kriterijų, skirtų nustatyti, ar esama pagrįstų priežasčių įtarti, kad yra arba buvo vykdomas ar bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba yra padidėjusi tokia rizika, susijusi su subjektu.

Pirmos pastraipos f punkto tikslais EBI glaudžiai bendradarbiauja su ESMA ir Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija.

12. Ne vėliau kaip 2029 m. gruodžio 31 d. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, peržiūri 1d–1j dalių taikymą ir jų veiksmingumą užtikrinant, kad kompetencijos ir tinkamumo vertinimo sistema atitiktų paskirtį, atsižvelgiant į proporcingumo principą, ir pateikia tuo klausimu ataskaitą. EBI tą ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai. Remdamasi ta ataskaita, Komisija, jei tikslinga, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

13. Šis straipsnis ir 91a straipsnis nedaro poveikio valstybių narių nuostatoms dėl atstovavimo darbuotojams valdymo organe.

14. Šis straipsnis ir 91a straipsnis nedaro poveikio valstybių narių nuostatoms dėl priežiūros funkciją vykdančio valdymo organo narių skyrimo, kurį atlieka regionų ar vietos išrinkti organai, arba skyrimo, kai valdymo organas neturi kompetencijos jo narių atrankos ir skyrimo procese. Tokiais atvejais įdiegiamos tinkamos apsaugos priemonės tų valdymo organo narių tinkamumui užtikrinti.

(*) 2024 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1620, kuriuo įsteigiama Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija ir iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L, 2024/1620, 2024 6 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).“;

31) įterpiamas šis straipsnis:

„91a straipsnis

Pagrindines funkcijas atliekantys asmenys ir tinkamumo vertinimas

1. Atsakomybė už tai, kad būtų užtikrinta, kad pagrindines funkcijas atliekantys asmenys visada būtų pakankamai geros reputacijos, veiktų sąžiningai ir dorai ir turėtų pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties, reikalingų savo pareigoms atlikti, visų pirma tenka 91 straipsnio 1 dalyje nurodytiems subjektams. Vien to, kad nėra priimtas apkaltinamasis nuosprendis arba nevykdomas baudžiamasis persekiojimas už nusikalstamą veiką, nepakanka, kad būtų tenkinamas reikalavimas būti geros reputacijos ir veikti sąžiningai bei dorai.

2. Subjektai užtikrina, kad pagrindines funkcijas atliekantys asmenys visada atitiktų 1 dalyje nustatytus kriterijus ir vertina pagrindines funkcijas atliekančių asmenų tinkamumą prieš jiems pradedant eiti pareigas, taip pat periodiškai, atsižvelgdami į priežiūros lūkesčius, kaip nustatyta taikomuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose, gairėse ir pagal vidaus tinkamumo politiką.

3. Jeigu subjektai, remdamiesi 2 dalyje nurodytu vidiniu tinkamumo vertinimu, padaro išvadą, kad asmuo neatitinka 1 dalyje nustatytų kriterijų ir reikalavimų, subjektai:

a) nepaskiria to asmens pagrindines funkcijas atliekančiu asmeniu, jei tas vertinimas baigiamas prieš asmeniui pradedant eiti šias pareigas;

b) laiku pašalina tą asmenį iš pagrindines funkcijas atliekančio asmens pareigų arba

c) laiku imasi papildomų priemonių, būtinų užtikrinti, kad toks asmuo būtų arba taptų tinkamas atitinkamoms pareigoms eiti.

Subjektai imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų tinkamą pagrindines funkcijas atliekančio asmens pareigų vykdymą, įskaitant pagrindines funkcijas atliekančio asmens pakeitimą, jei tas asmuo nebeatitinka tinkamumo kriterijų ir reikalavimų.

4. Subjektai užtikrina, kad informacija apie pagrindines funkcijas atliekančių asmenų tinkamumą būtų nuolat atnaujinama. Gavę prašymą, subjektai pateikia tą informaciją kompetentingai institucijai. tos kompetentingos institucijos nustatytomis priemonėmis.

5. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos įvertintų, ar už vidaus kontrolės funkcijas atsakingi asmenys ir vyriausiasis finansininkas visada atitinka 1 dalyje nustatytus tinkamumo kriterijus ir reikalavimus, jeigu tie vadovai ar finansininkas skiriami eiti pareigas bent šiuose subjektuose:

a) ES patronuojančiosiose įstaigose, kurios atitinka didelės įstaigos kriterijus;

b) patronuojančiosiose įstaigose valstybėje narėje, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus; išskyrus atvejus, kai jos yra susijusios su centrine įstaiga;

c) centrinėse įstaigose, kurios atitinka didelės įstaigos kriterijus arba prižiūri jų kontroliuojamas dideles įstaigas;

d) atskirosiose įstaigose Sąjungoje, kurios atitinka didelės įstaigos kriterijus;

e) didelėse patronuojamosiose įmonėse, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 147 punkte;

f) patronuojančiosiose finansų kontroliuojančiosiose bendrovėse valstybėje narėje, patronuojančiosiose mišrią veiklą vykdančiose finansų kontroliuojančiosiose bendrovėse valstybėje narėje, ES patronuojančiosiose finansų kontroliuojančiosiose bendrovėse ir ES patronuojančiosiose mišrią veiklą vykdančiose finansų kontroliuojančiosiose bendrovėse, kurių grupėje yra didelių įstaigų, išskyrus šios direktyvos 21a straipsnio 4 dalyje nurodytus atvejus.

6. Jei už vidaus kontrolės funkcijas atsakingi asmenys ir vyriausiasis finansininkas ne visada atitinka 1 dalyje nustatytus kriterijus ir reikalavimus, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų būtinus įgaliojimus:

a) *ex ante* vertinimo atveju – neleisti tokiems atsakingiems asmenims ar vyriausiajam finansininkui užimti tas pareigas arba pašalinti juos iš tų pareigų;

b) *ex post* vertinimo atveju – pašalinti tokius atsakingus asmenis ar vyriausiąjį finansininką iš tų pareigų arba reikalauti, kad subjektas pašalintų juos iš tų pareigų;

c) reikalauti, kad atitinkami subjektai imtųsi papildomų tinkamų priemonių užtikrinti, kad tokie atsakingi asmenys ar vyriausiasis finansininkas būtų arba taptų tinkami atitinkamoms pareigoms eiti.

Kai tik sužinoma naujų faktų ar aplinkybių, kurie gali turėti įtakos už vidaus kontrolės funkcijas atsakingų asmenų ir vyriausiojo finansininko tinkamumui, 5 dalyje nurodyti subjektai iš naujo įvertina tų atsakingų asmenų ar vyriausiojo finansininko tinkamumą ir nepagrįstai nedelsdami apie tai praneša atitinkamai kompetentingai institucijai.

Jeigu kompetentinga institucija sužino, kad pasikeitė svarbi informacija apie už vidaus kontrolės funkcijas atsakingų asmenų ir vyriausiojo finansininko tinkamumą ir toks pasikeitimas galėtų turėti įtakos atitinkamų atsakingų asmenų ar vyriausiojo finansininko tinkamumui, kompetentinga institucija iš naujo įvertina jų tinkamumą.

Nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos iš naujo vertintų už vidaus kontrolės funkcijas atsakingų asmenų ir vyriausiojo finansininko tinkamumą, kai jų darbo sutartis atnaujinama ar pratęsiama, nebent pasikeitė atitinkama kompetentingoms institucijoms žinoma informacija ir toks pasikeitimas galėtų turėti įtakos atsakingų asmenų ar vyriausiojo finansininko tinkamumui.

Bent kiek tai susiję su tų už vidaus kontrolės funkcijas atsakingų asmenų ir to vyriausiojo finansininko skyrimu eiti pareigas 5 dalyje nurodytuose subjektuose, kompetentingos institucijos tinkamai apsvarsto galimybę nustatyti ilgiausią laikotarpį, per kurį turi būti atliktas tinkamumo vertinimas. Kai tinkama, šis ilgiausias laikotarpis gali būti pratęstas.

7. Kompetentingos institucijos gali paprašyti institucijos, atsakingos už kovos su pinigų plovimu arba kovos su teroristų finansavimu priežiūrą pagal Direktyvą (ES) 2015/849, vykdant patikrinimus ir atsižvelgiant į riziką, patikrinti atitinkamą informaciją apie už vidaus kontrolės funkcijas atsakingus asmenis ir vyriausiąjį finansininką. Kompetentingos institucijos taip pat gali paprašyti prieigos prie centrinės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu duomenų bazės, nurodytos Reglamente (ES) 2024/1620. Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija nusprendžia, ar suteikti tokią prieigą.

8. Ne vėliau kaip 2026 m. liepos 10 d. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires dėl:

a) geros reputacijos, sąžiningumo ir dorumo, kaip nurodyta 1 dalyje, sąvokų;

b) pakankamų žinių, įgūdžių ir patirties, kaip nurodyta 1 dalyje, sąvokos;

c) kriterijų, kuriais siekiama nustatyti, ar esama pagrįstų priežasčių įtarti, kad yra arba buvo vykdomas ar bandomas įvykdyti pinigų plovimas arba teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 1 straipsnyje, arba yra padidėjusi tokia rizika, susijusi su subjektu.

Pirmos pastraipos c punkto tikslais EBI glaudžiai bendradarbiauja su ESMA ir Kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu institucija.“;

32) 92 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies e ir f punktai pakeičiami taip:

„e) darbuotojai, vykdantys vidaus kontrolės funkcijas, yra nepriklausomi nuo verslo padalinių, kuriuos jie prižiūri, turi atitinkamus įgaliojimus ir jų atlygis priklauso nuo su jų funkcijomis susietų tikslų įvykdymo, neatsižvelgiant į veiklos sričių, kurias jie kontroliuoja, rezultatus;

f) už vidaus kontrolės funkcijas atsakingų asmenų atlygius tiesiogiai prižiūri 95 straipsnyje nurodytas atlygio komitetas, arba, jei toks komitetas nėra įsteigtas, priežiūros funkciją atliekantis valdymo organas;“;

b) 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) darbuotojus, einančius vadovaujamas pareigas įstaigos vidaus kontrolės funkcijų ar reikšmingų verslo padalinių atžvilgiu;“;

33) 94 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) kai atlygis susietas su veiklos rezultatais, visa atlygio suma yra pagrįsta bendru atskiro asmens ir verslo padalinio veiklos rezultatų ir bendrų įstaigos rezultatų vertinimu, o vertinant individualius veiklos rezultatus atsižvelgiama į finansinius ir nefinansinius kriterijus, įskaitant 76 straipsnio 2 dalyje nurodytą rizikos vertinimą;“;

b) 2 dalies trečios pastraipos a punktas pakeičiamas taip:

„a) vadovaujamos pareigos ir vidaus kontrolės funkcijos;“;

c) 3 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) įstaigai, kuri nėra didelė įstaiga ir kurios turto vertė per ketverių metų laikotarpį prieš pat einamuosius finansinius metus vidutiniškai ir individualiai pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 sudarė ne daugiau kaip 5 mlrd. EUR;“;

34) 97 straipsnio 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Vykdydamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytą tikrinimą ir vertinimą, kompetentingos institucijos taiko proporcingumo principą laikydamosi pagal 143 straipsnio 1 dalies c punktą atskleistų kriterijų. Visų pirma, siekdama atlikti įstaigos tikrinimą ir vertinimą, kompetentinga institucija gali apsvarstyti, ar tenkinamos visos šios sąlygos:

a) įstaiga nėra G-SII, ne ES G-SII arba G-SII subjektas pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013;

b) įstaiga nebuvo identifikuota kaip kita sisteminės svarbos įstaiga (O-SII) pagal šios Direktyvos 131 straipsnio 1 ir 3 dalis;

c) įstaiga priklauso grupei, kurioje patronuojančioji įstaiga ir didžioji dauguma patronuojamųjų įstaigų yra susijusios tarpusavyje, kaip tai apibūdinta Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnyje;

d) šios pastraipos c punkte nurodytos patronuojamosios įstaigos atitinka visas šias sąlygas:

i) jos arba didžioji jų dauguma kvalifikuojamos kaip savidraudos įmonės, kooperatinės bendrovės arba taupymo įstaigos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 27 straipsnio 1 dalies a punktą, o taikytinoje nacionalinėje teisėje nustatyta paskirstomų sumų aukščiausia riba arba apribojimas;

ii) jų bendras turtas atskirai arba iš dalies konsoliduotai neviršija 30 mlrd. EUR.“;

35) 98 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„k) kokiu mastu įstaigos įgyvendino tinkamą politiką ir ėmėsi operatyvinių veiksmų, susijusių su kiekybiškai įvertinamais tikslais ir etapais, nurodytais planuose, kurie turi būti parengti pagal 76 straipsnio 2 dalį.“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„9. Kompetentingų institucijų atliekamas tikrinimas ir vertinimas apima įstaigų valdymo ir rizikos valdymo procesų, susijusių su ASV rizika, vertinimą, taip pat įstaigų ASV rizikos pozicijų vertinimą. Nustatydamos įstaigų procesų ir pozicijų tinkamumą, kompetentingos institucijos atsižvelgia į tų įstaigų verslo modelius.

Įstaigų ESV rizikos pozicijos taip pat vertinamos remiantis įstaigų planais, kurie turi būti parengti pagal 76 straipsnio 2 dalį. Įstaigų valdymo ir rizikos valdymo procesai, susiję su ASV rizika, suderinami su tuose planuose nustatytais tikslais.

Kompetentingų institucijų atliekama peržiūra ir įvertinimas apima įstaigų planų, kurie turi būti parengti pagal 76 straipsnio 2 dalį, vertinimą, taip pat pažangos, padarytos šalinant ASV riziką, kylančią dėl prisitaikymo prie neutralaus poveikio klimatui proceso, taip pat siekiant kitų atitinkamų Sąjungos politikos tikslų, susijusių su ASV veiksniais, vertinimą.

10. Kompetentingų institucijų atliekama peržiūra ir vertinimas apima įstaigų valdymo ir rizikos valdymo procesų, susijusių su kriptoturto pozicijomis ir kriptoturto paslaugų teikimu, vertinimą, be kita ko, išnagrinėjant įstaigų rizikos nustatymo politiką ir procedūras, taip pat 79 straipsnio e punkte ir 83 straipsnio 4 dalyje nurodytų vertinimų rezultatų tinkamumą.“;

36) 100 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„3. Įstaigos ir įstaigas konsultuojančios trečiosios šalys testavimo nepalankiausiomis sąlygomis kontekste nevykdo veiklos, kuri gali pakenkti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis kokybei, pvz., neatlieka lyginamųjų analizių, tarpusavyje nesikeičia informacija, nesudaro susitarimų dėl bendros elgsenos arba neoptimizuoja teikiamos informacijos testavimo nepalankiausiomis sąlygomis tikslu. Nedarant poveikio kitoms atitinkamoms šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytoms nuostatoms, kompetentingoms institucijoms suteikiami visi tokiai veiklai nustatyti būtini įgaliojimai rinkti informaciją ir atlikti tyrimus.

4. EBI, EIOPA ir ESMA, dalyvaudamos reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 54 straipsnyje nurodyto Jungtinio komiteto veikloje, parengia gaires, kuriomis užtikrinama, kad atliekant ASV rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis būtų užtikrinamas nuoseklumas, atsižvelgiama į ilgalaikes aplinkybes ir taikomi bendri vertinimo metodikų standartai. Šias gaires Jungtinis komitetas paskelbia ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d. EBI, EIOPA ir ESMA per tą Jungtinį komitetą nagrinėja, kaip į testavimą nepalankiausiomis sąlygomis būtų galima įtraukti socialinę ir su valdymu susijusią riziką.“;

37) 101 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Jei su prekybos operacijų sąrašu susijusio vidaus rinkos rizikos modelio grįžtamojo patikrinimo arba pelno ir nuostolio priskyrimo testavimo rezultatai rodo, kad modelis nebėra pakankamai tikslus, kompetentingos institucijos peržiūri leidimo naudoti vidaus modelį sąlygas arba nustato tinkamas priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad modelis būtų nedelsiant patobulintas.“;

38) 104 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Šios direktyvos 97 straipsnio, 98 straipsnio 1, 4, 5, 9 ir 10 dalių, 101 straipsnio 4 dalies ir 102 straipsnio tikslais ir taikant Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 kompetentingos institucijos turi bent šiuos įgaliojimus:“;

ii) e punktas pakeičiamas taip:

„e) uždrausti arba apriboti veiklą, be kita ko, susijusią su indėlių priėmimu, operacijomis ar įstaigų tinklais, arba reikalauti sumažinti investicijas į veiklą, kuri kelia pernelyg didelę riziką įstaigos patikimumui;“;

iii) papildoma šiais punktais:

„m) reikalauti, kad įstaigos sumažintų riziką, kylančią trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais dėl ASV veiksnių, įskaitant riziką, kylančią dėl korekcijos proceso ir pertvarkos tendencijų siekiant atitinkamų Sąjungos, valstybių narių ar trečiųjų valstybių teisinių ir reguliavimo tikslų, pritaikydamos savo verslo strategijas, valdymą ir rizikos valdymą, dėl ko galėtų būti paprašyta sustiprinti jų tikslus, priemones ir veiksmus, įtrauktus į jų planus, kurie turi būti parengti pagal 76 straipsnio 2 dalį;

n) reikalauti, kad įstaigos atliktų testavimą nepalankiausiomis sąlygomis arba scenarijų analizę, kad įvertintų riziką, kylančią dėl kriptoturto pozicijų ir dėl kriptoturto paslaugų teikimo.“;

b) papildoma šia dalimi:

„4. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI paskelbia gaires, kuriose aiškiai apibrėžiama, kaip kompetentingos institucijos gali nustatyti, ar įstaigų kredito vertinimo koregavimo rizika, nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 381 straipsnyje, kelia pernelyg didelę riziką tų įstaigų patikimumui.“;

39) 104a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jeigu taikomas papildomų nuosavų lėšų reikalavimas siekiant pašalinti pernelyg didelio sverto riziką, kuri nepakankamai padengiama pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalies d punktą, kompetentingos institucijos pagal šio straipsnio 1 dalies a punktą reikalaujamų papildomų nuosavų lėšų lygį nustato kaip skirtumą tarp kapitalo, kuris laikomas pakankamu pagal šio straipsnio 2 dalį, išskyrus tos dalies penktą pastraipą, ir atitinkamų nuosavų lėšų reikalavimų, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečioje ir septintoje dalyse.“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„6. Kai įstaiga tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, nustatytos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalyje, taikomos šios nuostatos:

a) papildomų nuosavų lėšų, kurių įstaigos kompetentinga institucija reikalauja pagal 104 straipsnio 1 dalies a punktą, kad būtų pašalinta rizika, kuri nėra pernelyg didelio sverto rizika, nominalioji suma negali padidėti dėl to, kad įstaiga tapo saistoma rezultatų apatinės ribos;

b) įstaigos kompetentinga institucija nedelsdama ir jokiu būdu ne vėliau kaip iki kito tikrinimo ir vertinimo proceso pabaigos dienos patikrina papildomas nuosavas lėšas, kurių ji reikalavo iš įstaigos pagal 104 straipsnio 1 dalies a punktą, ir atima visas jų dalis, kurias įtraukus būtų dvigubai skaičiuojama rizika, kuri jau yra visiškai padengta dėl to, kad įstaiga yra saistoma rezultatų apatinės ribos;

c) kai tik kompetentinga institucija užbaigia šios pastraipos b punkte nurodytą peržiūrą, šios pastraipos a punktas nebetaikomas.

Šio straipsnio ir šios direktyvos 131 bei 133 straipsnių tikslais įstaiga laikoma saistoma rezultatų apatinės ribos, kai įstaigos bendra rizikos pozicijos suma, apskaičiuota pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, viršija jos bendrą rizikos pozicijos sumą, apskaičiuotą pagal to reglamento 92 straipsnio 4 dalį netaikant apatinės ribos.

7. Ne vėliau kaip 2025 m. balandžio 10 d. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires, kuriose išsamiau apibrėžiama, kaip praktiškai įgyvendinti šio straipsnio 6 dalyje nustatytus reikalavimus, visų pirma:

a) kaip kompetentingos institucijos savo priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procese turi atsižvelgti į tai, kad įstaiga tapo saistoma rezultatų apatinės ribos;

b) kaip kompetentingos institucijos ir įstaigos turi pranešti ir atskleisti poveikį priežiūros reikalavimams, jei įstaiga tampa saistoma rezultatų apatinės ribos.

8. 2 dalies tikslais, kol įstaiga yra saistoma rezultatų apatinės ribos, įstaigos kompetentinga institucija nenustato papildomų nuosavų lėšų reikalavimo, dėl kurio būtų dvigubai skaičiuojama rizika, kuri jau yra visiškai padengta dėl to, kad įstaiga saistoma rezultatų apatinės ribos.“;

40) į 104b straipsnį įterpiama ši dalis:

„4a. Jei įstaiga tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, jos kompetentinga institucija gali patikrinti savo gaires dėl papildomų nuosavų lėšų, pateiktas tai įstaigai, siekdama užtikrinti, kad jų kalibravimas tebūtų tinkamas.“;

41) 106 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės kompetentingoms institucijoms suteikia įgaliojimus:

a) reikalauti, kad įstaigos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntoje dalyje nurodytą informaciją skelbtų dažniau nei reikalaujama pagal to reglamento 433–433c straipsnius;

b) nustatyti terminus, iki kurių įstaigos, išskyrus mažas ir nesudėtingas įstaigas, turi pateikti atskleidžiamą informaciją EBI, kad ji būtų centralizuotai paskelbta EBI interneto svetainėje;

c) reikalauti, kad įstaigos naudotų specialias žiniasklaidos priemones ir skelbimo vietas, išskyrus EBI svetainę, centralizuotai atskleidžiamai informacijai arba įstaigų finansinėms ataskaitoms skelbti.

Ne vėliau kaip 2025 m. liepos 10 d. EBI, atsižvelgdama į Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntą dalį, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires, kuriose apibrėžia šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus.“;

42) į VII antraštinės dalies 3 skyrių prieš I skirsnį įterpiamas šis skirsnis:

„*-I SKIRSNIS*

Šio skyriaus taikymas investicinių įmonių grupėms

110a straipsnis

Taikymo investicinių įmonių grupėms sritis

Šis skyrius taikomas investicinių įmonių grupėms, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2019/2033 4 straipsnio 1 dalies 25 punkte, kai bent vienai tos grupės investicinei įmonei pagal Reglamento (ES) 2019/2033 14 1 straipsnio 2 dalį arba 5 dalį taikomas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013.

Šis skyrius netaikomas investicinių įmonių grupėms, kai nė vienai tos grupės investicinei įmonei pagal Reglamento (ES) 2019/2033 1 straipsnio 2 dalį arba 5 dalį netaikomas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013.“;

43) 121 straipsnis pakeičiamas taip:

„*121 straipsnis*

Valdymo organo narių kvalifikacija

Valstybės narės reikalauja, kad finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valdymo organo nariai, išskyrus tuos, kuriems leidimas suteiktas pagal 21a straipsnio 1 dalį, būtų pakankamai geros reputacijos ir turėtų pakankamai žinių, įgūdžių bei patirties, kaip nurodyta 91 straipsnio 1 dalyje, kad galėtų vykdyti šias pareigas, atsižvelgiant į konkretų finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės vaidmenį. Finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms arba mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms tenka pagrindinė atsakomybė už savo valdymo organo narių tinkamumo užtikrinimą.“;

44) 131 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5a dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Per šešias savaites nuo šio straipsnio 7 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos ESRV pateikia Komisijai nuomonę dėl to, ar O-SII rezervas laikomas tinkamu. EBI taip pat gali pateikti Komisijai savo nuomonę dėl to rezervo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16a straipsnio 1 dalį.“;

b) 6 dalis papildoma šiuo punktu:

„c) jei O-SII tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, jos kompetentinga institucija arba paskirta institucija ne vėliau kaip b punkte nurodytos metinės peržiūros dieną peržiūri įstaigos O-SII rezervo reikalavimą, siekdama užtikrinti, kad jo kalibravimas tebebūtų tinkamas.“;

c) 15 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jei sisteminės rizikos rezervo normos, apskaičiuotos 133 straipsnio 10, 11 arba 12 dalies tikslais, ir O-SII rezervo normos arba G-SII rezervo normos, kuri taikoma taip pačiai įstaigai, suma būtų didesnė nei 5 %, taikoma šio straipsnio 5a dalyje nustatyta tvarka. Šios dalies tikslais, kai dėl sprendimo nustatyti sisteminės rizikos rezervą, O-SII rezervą arba G-SII rezervą sumažėja arba nepasikeičia nė viena iš anksčiau nustatytų normų, šio straipsnio 5a dalyje nustatyta procedūra netaikoma.“;

45) 133 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad būtų galima nustatyti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo sisteminės rizikos rezervą finansų sektoriui ar vienam arba daugiau to sektoriaus pogrupių visų pozicijų arba pozicijų pogrupio, kaip nurodyta šio straipsnio 5 dalyje, atžvilgiu, siekiant užkirsti kelią makroprudencinei arba sisteminei rizikai, įskaitant dėl klimato kaitos kylančią makroprudencinę arba sisteminę riziką, kuriai netaikomas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 ir šios direktyvos 130 ir 131 straipsniai, ir tokią riziką sumažinti; tokia rizika – tai finansų sistemos sutrikimo, kuris gali turėti rimtų neigiamų pasekmių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai konkrečioje valstybėje narėje, rizika.“;

b) 8 dalis iš dalies keičiama taip:

i) c punktas pakeičiamas taip:

„c) sisteminės rizikos rezervas neturi būti naudojamas:

i) padengti rizikai, kuriai taikomi šios direktyvos 130 ir 131 straipsniai;

ii) padengti rizikai, į kurią visapusiškai atsižvelgiama atliekant Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalyje nurodytą skaičiavimą;“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„d) kai sisteminės rizikos rezervas taikomas įstaigos bendrai pagal riziką įvertintų pozicijų sumai ir ta įstaiga tampa saistoma rezultatų apatinės ribos, jos kompetentinga institucija arba paskirta institucija ne vėliau kaip šios dalies b punkte nurodytos kas dvejus metus atliekamos peržiūros dieną peržiūri įstaigos sisteminės rizikos rezervo reikalavimą, siekdama užtikrinti, kad jo kalibravimas tebebūtų tinkamas.“;

c) 11 ir 12 dalys pakeičiamos taip:

„11. Jei dėl sisteminės rizikos rezervo normos arba normų nustatymo arba pakartotinio nustatymo kuriai nors 5 dalyje nurodytai pozicijų grupei arba pogrupiui, kuriems taikomas vienas ar keli sisteminės rizikos rezervai, taikoma jungtinio sisteminės rizikos rezervo norma, kuri yra didesnė nei 3 %, bet ne didesnė kaip 5 %, kurios nors iš tų pozicijų atžvilgiu, tą rezervą nustatančios valstybės narės kompetentinga institucija arba paskirta institucija pagal 9 dalį teikiamame pranešime paprašo Komisijos ir ESRV pateikti savo nuomones.

Per mėnesį nuo 9 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos ESRV pateikia Komisijai nuomonę dėl to, ar sisteminės rizikos rezervo norma arba normos yra laikomos tinkamomis. Per du mėnesius nuo to pranešimo gavimo dienos Komisija, atsižvelgdama į ESRV nuomonę, pateikia savo nuomonę.

Jei Komisijos nuomonė yra neigiama, tą sisteminės rizikos rezervą nustatančios valstybės narės kompetentinga institucija arba paskirta institucija vadovaujasi ta nuomone arba paaiškina priežastis, kodėl to nedaro.

Jei viena ar daugiau įstaigų, kurioms taikoma viena ar kelios sisteminės rizikos rezervo normos, yra patronuojamoji įmonė, kurios patronuojančioji įmonė yra įsteigta kitoje valstybėje narėje, ESRV ir Komisija savo nuomonėse taip pat apsvarsto, ar tinkama šioms įstaigoms taikyti sisteminės rizikos rezervo normą ar normas.

Jei patronuojamosios įmonės ir patronuojančiosios įmonės institucijos nesutaria dėl tai įstaigai taikytinos sisteminės rizikos rezervo normos arba normų ir jei tiek Komisija, tiek ESRV pateikia neigiamą nuomonę, kompetentinga institucija arba paskirta institucija gali perduoti klausimą EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Sprendimo nustatyti toms pozicijoms taikomą sisteminės rizikos rezervo normą arba normas priėmimas sustabdomas tol, kol EBI priima sprendimą.

Šios dalies tikslais pagal 134 straipsnį pripažįstant kitos valstybės narės nustatytą sisteminės rizikos rezervo normą ji neįskaitoma į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas ribines vertes.

12. Jei dėl sisteminės rizikos rezervo normos arba normų nustatymo arba pakartotinio nustatymo kuriai nors 5 dalyje nurodytai pozicijų grupei arba pogrupiui, kuriems taikomas vienas ar keli sisteminės rizikos rezervai, taikoma jungtinio sisteminės rizikos rezervo norma, kuri yra didesnė nei 5 % kurios nors iš tų pozicijų atžvilgiu, kompetentinga institucija arba paskirta institucija, prieš pradėdama taikyti sisteminės rizikos rezervą, prašo Komisijos leidimo.

Per šešias savaites nuo šio straipsnio 9 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos ESRV pateikia Komisijai nuomonę dėl to, ar sisteminės rizikos rezervas laikomas tinkamu. Per šešias savaites nuo to pranešimo gavimo dienos EBI taip pat gali pateikti Komisijai savo nuomonę dėl to sisteminės rizikos rezervo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16a straipsnio 1 dalį.

Per tris mėnesius nuo 9 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos Komisija, atsižvelgdama į ESRV ir EBI atliktų įvertinimų rezultatus, kai aktualu ir kai ji yra įsitikinusi, kad sisteminės rizikos rezervo norma arba normos neturi neproporcingo neigiamo poveikio visai kitų valstybių narių finansinei sistemai ar visos Sąjungos finansų sistemai ar tų sistemų daliai, sudarant arba sukuriant kliūtį tinkamam vidaus rinkos veikimui, priima aktą, kuriuo kompetentinga institucija arba paskirta institucija įgaliojama patvirtinti siūlomą priemonę.

Šios dalies tikslais pagal 134 straipsnį pripažįstant kitos valstybės narės nustatytą sisteminės rizikos rezervo normą ji neįskaitoma į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą ribinę vertę.“;

46) 142 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) nuosavų lėšų padidinimo planas ir grafikas, siekiant visapusiškai patenkinti jungtinio rezervo reikalavimą arba, jei taikytina, sverto koeficiento rezervo reikalavimą;“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kompetentinga institucija įvertina kapitalo apsaugos planą ir jį patvirtina tik tuomet, jei mano, kad įgyvendinus šį planą būtų galima pagrįstai tikėtis apsaugoti kapitalą arba jį pakankamai padidinti, kad įstaiga galėtų įvykdyti jungtinio rezervo reikalavimą arba, kai taikytina, sverto koeficiento rezervo reikalavimą per kompetentingos institucijos manymu tinkamą laikotarpį.“;

c) 4 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) pasinaudoja savo įgaliojimais pagal 102 straipsnį nustatyti griežtesnius paskirstymų apribojimus, nei reikalaujama pagal atitinkamai 141 ir 141b straipsnius.“;

47) 161 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis išbraukiama;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri pagal 91 straipsnio 9 dalį pasiektus rezultatus, įskaitant įvairios praktikos lyginamosios analizės tinkamumą, parengia ataskaitą, atsižvelgdama į visus svarbius pokyčius Sąjungos ir tarptautiniu lygmeniu, ir ją bei, jei tikslinga, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo teisės akto pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.“

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2026 m. sausio 11 d.

Tačiau priemones, būtinas, kad būtų laikomasi 1 straipsnio 9 ir 13 punktuose išdėstytų pakeitimų, valstybės narės taiko nuo 2027 m. sausio 11 d.

Nukrypstant nuo šios dalies trečios pastraipos, priemones, būtinas, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio 13 punkte nurodytų pakeitimų, kiek tai susiję su Direktyvos 2013/36/ES 48k ir 48l straipsniais, valstybės narės taiko nuo 2026 m. sausio 11 d., o priemones, būtinas, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio 9 punkte nurodytų pakeitimų, kiek tai susiję su Direktyvos 2013/36/ES 21c straipsnio 5 dalimi, – nuo 2026 m. liepos 11 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo būdus nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 44 punkto c papunktis ir 45 punkto c papunktis taikomi nuo 2024 m. liepos 29 d.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2024 m. gegužės 31 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkė	*Pirmininkė*
R. METSOLA	H. LAHBIB